

அரசியல் சீர்திருத்த,
தோர்தல் முறை மாற்ற
சீந்தனைகளும்
இந்திய வம்சாவளி
தமிழ் மக்களும்

பி. பி. தேவராஜ்

சமூக நிலை மாற்ற மன்ற வெளியீடு

அரசியல் சீர்திருத்த,
தேர்தல் முறை மாற்ற சிந்தனைகளும்,
இந்திய வம்சாவளி தமிழ் மக்களும்

வெளியீடு
சமூக நிலை மாற்ற மன்றம் (FCT)

சமூக நிலை மாற்ற மன்றம் (FCT)

தலைப்பு : அரசியல் சீர்திருத்த,
தேர்தல்முறை மாற்ற சிந்தனைகளும்
இந்திய வம்சாவளி தமிழ் மக்களும்

ஆசிரியர் : பி.பி.தேவராஜ்

பதிப்பு : 2008

வெளியீடு : சமூக நிலை மாற்ற மன்றம்
24 -1/1, ஈஸ்வரி வீதி
கொழும்பு-06
தொலைபேசி: 2500858

எங்கள் நன்றிகள் :-

- நிகழ்ச்சி திட்டங்களுக்கும் இந்த நூல் பிரசுரிப்பதற்கும் உறுதுணையாக இருந்த *Berghof Foundation for Conflict Studies*.
- நூல் அமைப்பிலும் மற்றும் பல பிரமுகர்களின் படங்களையும் விபரங்களையும் பெற்று கொடுத்தும் பல வழிகளிலும் ஆலோசனைகளை கூறிய திரு. A.K.பிள்ளை.
- முழு நூலையும் தட்டச்சு செய்தும் அட்டை வடிவமைப்பிலும் உதவிய ஜெ.நிஸாந்தினி
- இந்த நூல் வெளிவர மிகவும் அக்கறை காட்டி தட்டச்சு செய்து உதவுவது முதற்கொண்டு பல்வேறு ஒத்துழைப்புக்களையும் தந்த சமூக நிலைமாற்ற மன்றத்தின் உத்தியோகஸ்தர்கள்:- திரு.பொ.சாள்ஸ் நிரோஷன், திரு. எம். மகேஸ்வரன், செல்வி. ஆர். தர்ஷினி, செல்வி. எம். அருணி.

நூல் விளக்கம்

இலங்கையின் கரையோர பிரதேசங்களை கைப்பற்றிய பின்னர் 1802ம் ஆண்டு இலங்கை பிரித்தானியாவின் காலனித்துவ நாடாக பிரகடனப்படுத்தப்பட்டது. அப்போது பிரித்தானிய அரசின் பிரதிநிதியாக ஆட்சியை நடத்துவதற்கு கவர்னர் ஒருவர் நியமிக்கப்பட்டார். கவர்னருக்கு முழு அதிகாரத்தை அளித்தாலும் ஆலோசனை சபையொன்றை அமைத்து அந்த சபை கூறும் கருத்துக்களுக்கு கவர்னர் செவிசாயக்க வேண்டும் என்ற நியதியை பிரித்தானியா ஏற்படுத்தியிருந்தது. காலப்போக்கில் இந்த ஆலோசனை சபையின் செயற்பாடுகள் தந்த அனுபவங்கள் சில மாற்றங்களை செய்ய வேண்டியதன் அவசியத்தை பிரிட்டனுக்கு உணர்த்தியது.

இதனடிப்படையில் 1833ம் ஆண்டில் இலங்கையில் ஒரு பாரிய அரசியல் சீர்திருத்தம் கொண்டு வரப்பட்டது. கோல்புருக் - கெமரோன் (Colbrooke-Cameron) சீர்திருத்தம் என்றழைக்கப்பட்ட இந்த சீர்திருத்தத்தின் மூலம் ஒரு நிர்வாக சபையும் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட அதிகாரத்தோடு உத்தியோக பூர்வ அங்கத்தவர்களையும் உத்தியோகப் பற்றற்ற நியமன அங்கத்தவர்களையும் கொண்ட ஒரு சட்டசபை அமைக்கப்பட்டது. பெரிய மாற்றங்கள் எதுவும் இன்றி இந்த சட்டசபை நீண்டகாலம் செயற்பட்டது.

பிரித்தானிய காலனித்துவ நாடுகளில் அரசியல் சீர்திருத்தத்திற்கு முன்னோடி நாடாக இலங்கை விளங்கினாலும் அதற்குப் பின்னர் ஜமேய்க்கா போன்ற மேற்கிந்திய நாடுகளில் அரசியல் சீர்திருத்தங்கள் இலங்கையை விட துரிதமாக மேற்கொள்ளப்பட்டன. இலங்கையில் ஏறத்தாழ 70 ஆண்டு காலம் பாரிய மாற்றங்கள் எதுவும் இன்றி கோல்புருக் - கெமரோன் (Colbrooke-Cameron) அரசியல் திட்டமே நடைமுறையிலிருந்தது. 1912 ம் ஆண்டிலே இலங்கையில் மீண்டும் அரசியல் சீர்திருத்தம் இடம் பெற்றது. இதன் பின்னர் 1920ம் ஆண்டுகளில் சட்டசபையின் அதிகாரம் அதிகரிக்கப்பட்டு விஸ்தரிக்கப்பட்டது. சட்டசபையில் இலங்கையில் உள்ள சகல இனத்தவருக்கும் பிரதிநிதித்துவம் என்ற கொள்கை நடைமுறைக்கு வந்தது.

1920ம் ஆண்டுகளில் ஏற்பட்ட சீர்திருத்தத்திற்குப் பின்னர் 1924ம் ஆண்டில் ஐ.எக்ஸ்.பெரெராவும் முஹமத் சுல்தானும் இந்தியப் பிரதிநிதிகளாக சட்ட சபையில் இடம் பெற்றனர். 1925ம் ஆண்டு முஹமத் சுல்தான் இறந்து விட்டார். இதனால் ஏற்பட்ட உறுப்பினர் வெற்றிடத்திற்கு கே. நடேச ஐயர் தெரிவானார்.

1931 ம் ஆண்டு டொனமூர் திட்டத்தின் கீழ் இலங்கைக்கு சர்வஜன வாக்குரிமையும் தனி அங்கத்துவர் மூலம் தெரிவு செய்யப்படும் அரச சபையும் அறிமுகமாயின. டொனமூர் ஆணைக்குழு இலங்கையை 65 தொகுதிகளாக பிரிக்க வேண்டும் என்று சிபாரிசு செய்திருந்தது. ஆனால் இலங்கையரைக் கொண்ட தொகுதி நிர்ணய ஆணைக்குழு நாட்டை 50 தொகுதிகளாக பிரித்தது. இது சிறுபான்மையினரை பாதித்தது. அரச சபைக்கு 8 நியமன அங்கத்தவர்களும் சேர்க்கப்பட்டனர்.

வாக்காளர்களாகப் பதிவு செய்து கொள்வதற்கு சில தகமைகளை டொனமூர் ஆணைக்குழு முன்வைத்தது. வாக்குரிமைக்கான நிபந்தனைகளுக்கு உட்பட்டு 1931ம் ஆண்டில் ஒரு இலட்சம் இந்திய வம்சாவளி மக்கள் வாக்காளர்களாக பதிவு செய்யப்பட்டனர்.

1931ம் ஆண்டு திரு.பெரிசுந்தரம், திரு.எஸ்.பி.வைத்திலிங்கம் ஆகிய இரண்டு இந்திய வம்சாவளிப் பிரதிநிதிகள் அரச சபைக்கு தெரிவு செய்யப்பட்டனர்.

1947ம் ஆண்டு சோல்பரி அரசியல் யாப்பின் கீழ் 101 பேரைக் கொண்ட பாராளுமன்ற முறை நடைமுறைக்கு வந்தது. அதில் ஏழு இந்திய வம்சாவளி அங்கத்தவர்கள் இடம்பெற்றனர். 1948ம் ஆண்டு இலங்கைக்கு சுதந்திரம் கிடைத்தவுடன் பிரஜாவுரிமை சட்டம், வாக்குரிமை சட்டம் என்பன நிறைவேற்றப்பட்டு இந்த சட்டங்களின் மூலம் தாங்கள் இதுவரையும் அனுபவித்துவந்த வாக்குரிமையை இந்திய வம்சாவளி மக்கள் இழந்தனர். வாக்குரிமையை இழந்த இந்த மக்கள் நீண்டகாலமாக தங்கள் பிரதிநிதிகளை பாராளுமன்றத்திற்கு தெரிவுசெய்ய முடியவில்லை

இந்நூலில் சுதந்திரத்திற்குப் பின் இந்திய வம்சாவளியினரின் உரிமைப் பிரச்சினையில் ஏற்பட்ட நிலை மற்றும் பாராளுமன்ற பிரதிநிதித்துவம் முதலான விடயங்கள் விரிவாக ஆராயப்பட்டுள்ளன மாகாணசபை உள்ளூர் ஆட்சி பிரதிநிதித்துவம் தொடர்பாக அடுத்து வரும் இரண்டாவது நூலில் ஆராயப்படவுள்ளது

இந்நூல் மக்கள் குறித்த வாழ்க்கை முறை மற்றும் இதர விடயங்களை ஆராய முற்படவில்லை. இந்த நோக்கத்துடன் இந்நூல் எழுதப்படவில்லை. இந்திய வம்சாவளி மக்களின் உரிமை பிரச்சினையில் அவர்கள் கடந்து வந்த அரசியல் பயணத்தை விபரிக்கும் அதே சமயத்தில் இம்மக்கள் மத்தியில் ஏற்பட்டுள்ள சிந்தனை மாற்றங்களை கோடிட்டுக் காட்டி இதற்கு ஏற்ப அடிப்படை உரிமைகளையும் நியாயமான பிரதிநிதித்துவத்தையும் பெறுவதற்கு உதவும் வழிமுறைகளை எவ்வாறு அணுகுவது என்பதை பற்றியு் சிந்தனைகளை தூண்டுவதற்கு இந்நூல் உதவும் என நம்புகிறேன்.

நூலாசிரியர்

உள்ளடக்கம்

1. இலங்கையில் இந்திய வம்சாவளி மக்கள்	01
2. சட்டசபை (Legislative Council) அறிமுகம்	01
3. பெருந்தோட்டத்துறை வளர்ச்சி	03
4. சட்டசபை வளர்ச்சி	04
5. டொனமூர் ஆணைக்குழு	07
6. அரசு சபை (State council)	08
7. தொகுதி எண்ணிக்கை குறைப்பு	09
8. பெரிசுந்தரம் தொழில் அமைச்சர்	11
9. இந்திய வம்சாவளி வாக்காளர் பதிவு	12
10. திமர் வேலை நீக்கம்	16
11. பாஜ்பாய் - சேனாநாயக்க பேச்சுவார்த்தைகள்	17
12. சோல்பரி அரசியல் திட்டம்	19
13. வாக்குரிமை இழப்பு	27
14. டட்லி - நேரு பேச்சுவார்த்தைகள்	29
15. நேரு - கொத்தலாவல ஒப்பந்தம்	31
16. ஸ்ரீமா - சாஸ்திரி ஒப்பந்தம்	34
17. பிரத்தியேகத் தேர்தல் பட்டியல்	36
18. 1972 ம் ஆண்டு ஸ்ரீமாவின் புதிய அரசியல் யாப்பு	41
19. ஜே.ஆர். ஜெயவர்த்தன அரசு	43
20. இலங்கை இந்திய ஒப்பந்தம்	44
21. பிரேமதாசவின் ஆட்சி	46
22. நாடற்றவர் ஒழிப்புச் சட்டம்	47
23. 1994 அரசியல் சீர்திருத்த ஆலோசனைகள்	48
24. விகிதாசாரத் தேர்தல் முறையை ஏன் மாற்ற வேண்டும்	52
25. பாராளுமன்ற தெரிவுக்குழு சிபாரிசுகள்	57
26. அரசியல் கட்சிகளின் விமர்சனங்கள்	60
27. சிந்தனைக்கு சில குறிப்புகள்	69

இலங்கையில் இந்திய வம்சாவளி மக்கள்:-

இலங்கையின் அபிவிருத்திக்கும், சர்வதேச மட்டத்தில் பெருந்தோட்ட வளர்ச்சியின் மூலம் நாட்டிற்கு பெரும் புகழும் பெற்றுக்கொடுத்த இலங்கை வாழ் இந்திய வம்சாவளி மக்கள் வரலாறு பிரித்தானிய ஆட்சி இந்நாட்டில் ஏற்பட்டதன் பின்னர் தான் ஆரம்பமாகியது என்று கூறலாம். இலங்கையின் கரையோரப் பிரதேசங்கள் பிரித்தானியரால் கைப்பற்றப்பட்ட பின்னர்

சேர் பிரடரிக் நோர்த்

1802ம் ஆண்டில் இலங்கை காலனித்துவ நாடாக பிரகடனப்படுத்தப்பட்டது. பிரித்தானிய அரசு, நிர்வாகத்தை மேற்கொள்வதற்காக ஒரு கவர்னரை நியமித்தது. இலங்கையின் முதல் கவர்னராக சேர் பிரடரிக் நோர்த் (Sir Fredrick North) நியமிக்கப்பட்டார். அந்த சமயத்தில் காலனித்துவ நாடுகளுக்கு பிரித்தானிய மத்திய அரசில் செயலாளராக பதவி வகித்த சேர் ஹென்றி டன்டாஸ் (Sir Henry Dundas) அனுப்பிய கட்டளையில் இலங்கை கவர்னருக்கு முழு அதிகாரத்தை அளித்திருந்தாலும் ஆலோசனைக்குழு ஒன்றை அமைத்து அக்குழுவின் கருத்தை கேட்டறிந்து செயல்பட வேண்டும் என்றும் கூறியிருந்தார். இறுதி தீர்மானம் எடுக்கும் அதிகாரம் கவர்னரிடம் இருந்தாலும் ஆலோசனைக் குழுவொன்று செயல்பட்டதால் கவர்னர் ஆலோசனைக் குழுவின் கருத்துக்களுக்கு மதிப்பளிக்க வேண்டியிருந்தது. ஆலோசனைக் குழுவின் செல்வாக்கு அவ்வப்போது சற்று அதிகரித்தாலும் 1833ம் ஆண்டுவரை கவர்னரிடம் தான் எல்லா விடயங்களிலும் இறுதி முடிவு எடுக்கும் அதிகாரமிருந்தது.

சட்டசபை (Legislative Council) அறிமுகம்:-

1833ம் ஆண்டு அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட கோல்புருக்-கமரோன் (Colbrooke-Cameron) அரசியல் சீர்திருத்தம் இலங்கை அரசியல் வரலாற்றில் முக்கியமான மாற்றங்களுக்கு வழி வகுத்தது. இந்த சீர்திருத்தங்களின் கீழ் ஒரு நிர்வாகசபையும் (Executive Council) ஒரு சட்ட சபையும் (Legislative Council) அமைக்கப்பட்டு, சட்ட சபையில் உயர் அரசு உத்தியோகஸ்தர்களும், அரசினால்

நியமிக்கப்பட்ட உத்தியோக பற்றற்ற அங்கத்தவர்களும் இடம் பெற்றனர். சட்டசபைக்கு ஆலோசனை கூறும் அதிகாரம் மாத்திரமே இருந்ததென்றாலும் கோல்புருக் கமரோன் சீர்த்திருத்தம் கவர்னரின் அதிகாரத்தை கட்டுப்படுத்தும் கடிவாளம் போல் அமைந்தது எனலாம். சட்ட சபை அமைக்கப்பட்டதானது நாட்டு மக்களுக்கு முடிவுகள் செய்யும் முக்கிய அமைப்புகளில் பிரதிநிதித்துவம் அளிப்பது அவசியம் என்ற கோட்பாட்டிற்கு ஆரம்ப கட்ட நடவடிக்கையாக அமைந்தது.

1833ம் ஆண்டு அறிமுகமான சட்ட சபையின் அதிகாரங்கள் போதுமானதாக இல்லை. அதனால் இச்சபைக்கு மேலதிக அதிகாரங்களை அளித்து தீர்மானங்களை மேற்கொள்ளக்கூடிய வகையில் அதை ஒரு முழுமையான பிரதிநிதித்துவ சபையாக மாற்ற வேண்டும் என்ற கோரிக்கை இலங்கை தலைவர்களால் முன் வைக்கப்பட்டது. ஆனால் இந்த கோரிக்கை வலுவானதாக அமையாத காரணத்தினால் நீண்டகாலம் கோல்புருக் கமரோன் அரசியல் திட்டத்தில் மாற்றங்கள் ஏற்படவில்லை. அரசியல் சீர்த்திருத்தம் மீண்டும் 1910-1912ம் ஆண்டுகளில் தான் இடம்பெற்றது

1912ம் ஆண்டில் அமுலுக்கு வந்த அரசியல் சீர்த்திருத்தத்தின் போது முதல் முறையாக மட்டுப்படுத்தப்பட்ட தேர்தல் முறை ஒன்று அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. அப்பொழுது நடத்தப்பட்ட தேர்தல்களில் உயர்கல்வி பெற்றவர்களுக்கு அதுவும் ஆங்கில உயர்கல்வி பெற்றவர்களுக்கு மட்டுமே வாக்களிக்கும் உரிமையிருந்தது.

இதற்குப் பின்னர் 1920ம், 1923ம் ஆண்டுகளில் சட்டசபை அதிகாரத்தையும் பிரதிநிதித்துவத்தையும் அதிகரிக்கும் முக்கியமான சில சீர்த்திருத்தங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

இலங்கையில் முதலில் மேற்கொள்ளப்பட்ட பாரிய சீர்த்திருத்தமான கோல்புருக்-கமரோன் சீர்த்திருத்தம் இலங்கையில் பெருந்தோட்ட பயிர் செய்கை (கோப்பி) ஆரம்பித்து வளர்ச்சி பெறும் காலகட்டத்திலேயே இடம்பெற்றது.

பெருந்தோட்டத்துறை வளர்ச்சி

1815ம் ஆண்டு கண்டிய பிரதேசங்கள் பிரித்தானியரின் ஆட்சியின் கீழ் கொண்டுவரப்பட்ட பின்னர் முழு நாடும் ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட ஒரு நிர்வாகத்தின் கீழ்வந்தது. இதன் மூலம் பாரிய புதிய திட்டங்களை அமுல்நடத்த பிரித்தானிய அரசுக்கு வழியேற்பட்டது. பெருந்தோட்டக் கோப்பிப் பயிர்ச்செய்கைக்கு இலங்கை உகந்த நாடு என்று உணரப்பட்டவுடன் அதற்கான செயற்பாடுகளை பிரித்தானியர் உடனே நடைமுறைப்படுத்தினர். 1838 முதல் 1843 வரை 130 பெருந்தோட்டங்கள் அமைக்கப்பட்டன. 1846 ஆம் ஆண்டில் இலங்கையில் 500 கோப்பித் தோட்டங்கள் இருந்தன. 1878 ஆம் ஆண்டில் இலங்கையில் இருந்து 500,000 தொன் கோப்பி ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டது. இந்தத் தோட்டங்கள் பெரும் வருவாயை ஈட்டித்தந்தன. நாட்டின் செல்வம் பெருகியதனால் சமூக அபிவிருத்தி, கல்வி ஆகிய துறைகள் பெரும் வளர்ச்சி கண்டன. 1833 ல் கோல்புருக் கெமரோன் திட்டம் அறிமுகமாகிய போது பள்ளிக்கூடம் சென்ற பிள்ளைகளின் தொகை 13,891 ஆக இருந்தது. 75 ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் அதாவது 1906 ம் ஆண்டில் இந்தத் தொகை 276,691 ஆக உயர்ந்து விட்டது. 1905 ல் 554 அரச பாடசாலைகளும் 1582 அரச உதவி பெறும் பாடசாலைகளும் இருந்தன. 1834க்கும் 1906க்கும் இடையில் அரசாங்கத்தின் வருமானம் 1,145,340 ரூபாயிலிருந்து 112,516,914.10 ரூபாயாக உயர்ந்தது.

கோப்பிப் பயிர்ச்செய்கையில் இடம்பெற்ற அசுர அபிவிருத்திக்கு ஈடு கொடுக்க பெரும் எண்ணிக்கையிலான தொழிலாளர்கள் அவசியமாயினர். தொழிலாளர்கள் பற்றாக்குறையினால் பெருந்தோட்ட பயிர்ச்செய்கையில் ஈடுபட்டவர்கள் பெரும் சிரமங்களுக்கு முகங்கொடுக்க வேண்டியிருந்தது. இலங்கையில் இருந்து தொழிலாளர்களைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியாததினால் இந்தியாவில் இருந்து பெரும் எண்ணிக்கையான தொழிலாளர்கள் இங்கு வரவழைக்கப்பட்டனர். இதே காலகட்டத்தில் தான் பிரித்தானியரின் ஆதிக்கத்தின் கீழ் இருந்த பல நாடுகளுக்கு இந்தியாவின் தெற்கு மற்றும் வடக்கு பகுதிகளில் இருந்து பெருந்தோட்டங்களில் வேலை செய்வதற்காக தொழிலாளர்கள் அழைத்துச் செல்லப்பட்டனர்.

பிரித்தானியரின் ஆட்சி காலத்தில் கோப்பிக்குப் பின்னர் தேயிலை, இறப்பர் என்று பெருந்தோட்டப் பயிர்ச்செய்கை வளர்ச்சியடைந்தது. இந்த வளர்ச்சிக்கு ஏற்ப தொழிலாளர்களின் தேவையும் அதிகரித்தது. தேயிலை பயிர்ச் செய்கைக்கு நிரந்தரமாக இலங்கையிலேயே குடியிருக்கும் தொழிலாளர்கள் தேவைப்பட்டனர். இதனால் இந்தியாவில் இருந்து வந்த தொழிலாளர்கள் இலங்கையிலேயே நீண்டகாலமாக தங்கி தொழில் புரிந்தனர். பெருந்தோட்ட பயிர்ச்செய்கை ஆரம்பிக்கப்பட்ட காலத்திலிருந்தே தொழிலாளர் வருகையை பின்தொடர்ந்து வர்த்தகர்களும் மற்றும் பல்வேறு துறைகளில் திறமை மிக்கவர்களும் இந்தியாவில் இருந்து இலங்கை வந்தனர். இவ்வாறு வந்தவர்களுள் சிலர் சிறியளவில் நிலங்களை கொள்வனவு செய்து தேயிலை, இறப்பர், கொக்கோ, மிளகு போன்றவற்றை பயிரிட்டு சிறுதோட்ட (Small Holders) உரிமையாளர்களாகவும் இருந்தனர். காலப்போக்கில் இந்திய வம்சாவளி மக்கள் என்று தனித்துவ அடையாளமுடைய ஒரு பிரிவினர் இலங்கையில் ஆழமாக வேரூன்றினர். இந்திய வம்சாவளி மக்களுள் 99 சத விகிதத்தினர் தமிழர்கள். இன்று இந்நாட்டின் நான்கு பிரதான இன சமூகங்களுள் ஒன்றாக இந்திய வம்சாவளித் தமிழர் இருக்கின்றனர். நாட்டின் மக்கள் தொகையில் 7.5 சதவீதமான இந்திய வம்சாவளி தமிழரின் மொத்த எண்ணிக்கை 15 இலட்சத்திற்கு மேற்பட்டதாகும்.

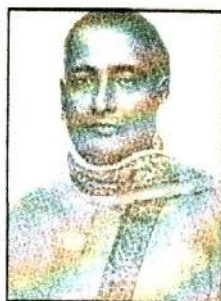
சட்டசபை வளர்ச்சி

1833ம் ஆண்டு நிறுவப்பட்ட சட்ட சபையில் இந்திய வம்சாவளிப் பிரதிநிதிகள் இடம்பெறவில்லை முதலாம் உலக யுத்தத்திற்குப் பின்னர் (1914 தொடக்கம் 1918 வரையிலான காலப்பகுதியில்), அதாவது 1920களில் சட்ட சபைக்கு அதிக அதிகாரங்கள் அளிக்கப்பட்டன. அத்துடன் அங்கத்துவ தொகையும் அதிகரிக்கப்பட்டது. 1921ம் ஆண்டு இ.ஜி. ஆதமலி இந்திய மக்கள் சார்பாக சட்டசபைக்கு நியமனம் பெற்றார். 1924ம் ஆண்டு நடைபெற்ற தேர்தலில் இந்திய வம்சாவளியினர் தங்களுக்கென பிரதிநிதிகளை தெரிவுசெய்யும் வாய்ப்பை பெற்றனர்.

1924ம் ஆண்டு நடந்த தேர்தலில் இந்திய வம்சாவளி மக்களின் பிரதிநிதிகளாக திவான் பகதூர், ஐ. எக்ஸ். பெரேராவும், முஹமது சுல்தானும் தெரிவாகினர். முஹமது சுல்தான் 6 மாதங்களில் காலமாகிவிட்டதால் ஒரு வெற்றிடம் ஏற்பட்டது. இந்த வெற்றிடத்தை நிரப்புவதற்காக நடைபெற்ற தேர்தலில் கே. நடேச ஐயர் வெற்றி பெற்றார்.

ஐ.எக்ஸ்.பெரேரா

கே. நடேச ஐயர்

1911ம் ஆண்டு தேர்தல் மூலம் பிரதிநிதிகளை தெரிவு செய்யும் முறை அறிமுகமாகிய போது 4 தேர்தல் தொகுதிகள் மூலம் இந்த தேர்தல் இடம்பெற்றது.

1. ஐரோப்பியர் தொகுதி (நகர்ப்புறம்)
2. ஐரோப்பியர் தொகுதி (கிராமப் புறம்)
3. இலங்கையர் தொகுதி
4. பர்கர் தொகுதி

1920 ம் ஆண்டு தொகுதிகளின் எண்ணிக்கை 16 ஆக உயர்த்தப்பட்டது. இந்தத் தொகுதிகளாவன:-

1. ஐரோப்பியர் தொகுதி (நகர்ப்புறம்)
2. ஐரோப்பியர் தொகுதி (கிராமப் புறம்)
3. வர்த்தகர் தொகுதி
4. பர்கர் தொகுதி
5. கீழ் பகுதி பொருள் உற்பத்தியாளர்கள் சங்க தொகுதி
6. மேல் மாகாணம் (பிரிவு அ)
7. மேல் மாகாணம் (பிரிவு ஆ)

8. கொழும்பு நகரம்
9. மத்திய மாகாணம்
10. வட மாகாணம்
11. தென் மாகாணம்
12. கிழக்கு மாகாணம்
13. வடமேல் மாகாணம்
14. வட மத்திய மாகாணம்
15. ஊவா மாகாணம்
16. சப்ரகமுவ மாகாணம்

சேர்.வில்லியம்மணிங்

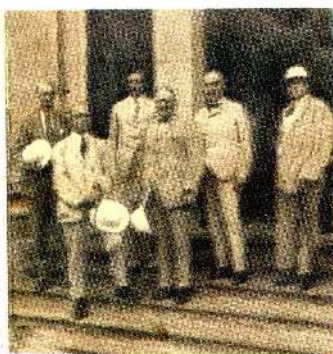
1920ம் ஆண்டு சீர்திருத்தத்தின் போது கண்டிய, இஸ்லாமிய இந்திய பிரதிநிதிகளை தெரிவு செய்வதற்காக புதிய தொகுதிகளை ஏற்படுத்தும் அதிகாரம் அரசுக்கு வழங்கப்பட்டது.

1920-1930க்கும் இடையிலான காலப்பகுதியில் இலங்கையிலிருந்த இனப்பிரிவினருக்கிடையில் சட்ட சபை ஆசனங்களை பகிர்ந்து கொள்வதில் போட்டா போட்டிகள் இடம்பெற்றன. குறிப்பாக சிங்கள மக்கள் மத்தியிலே இந்த போட்டா போட்டி ஜாதிகளை அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தது. இது தவிர சிங்கள, தமிழ், முஸ்லிம் இனத்தவரிடையேயும் போட்டி நிலவியது. இது பற்றி அன்றைய கவர்னர் சேர்.வில்லியம் மணிங் (Sir William Manning) கருத்து தெரிவித்த போது “இன்றுள்ள சூழ்நிலையில் பல்வேறு இனப்பிரிவினராக நாட்டின் மக்கள் இருப்பதால் தேர்தல் முறையில் எத்தகைய மாற்றங்கள் செய்தாலும் தொகுதிவாரி தேர்தல் நடத்தினாலும் இனத்துவ அடிப்படையிலேயே தான் அங்கத்தவர்கள் தெரிவு செய்யப்படுவார்கள்” என்று கூறியதோடு தேர்தல் முறை எந்தவொரு இனப்பிரிவினருக்கும் மற்றவர்கள் மேல் ஆதிக்கம் செலுத்தும் நிலையை ஏற்படுத்திவிடக்கூடாது என்று எச்சரிக்கை விடுத்தார்.

டொனமூர் ஆணைக்குழு:-

1920ம் ஆண்டுகளில் சட்டசபை அமைப்பில் பலவேறு சீர்திருத்தங்கள் கொண்டுவரப்பட்ட போதிலும் இது போதுமானதல்ல, உரிய பிரதிநிதித்துவமும் அதிக அதிகாரங்களும் கொண்ட ஒரு பிரதிநிதித்துவ சபை அமைக்கப்படவேண்டும் என்று அன்றையத் தலைவர்களால் குரல் எழுப்பப்பட்டது. இந்த சமயத்தில் தான்

டொனமூர் ஆணைக்குழு

கண்டிய சிங்களத் தலைவர்கள் கண்டிப் பிராந்தியத்திற்கென சுயாட்சியோடு கூடிய கூட்டாட்சி கோரிக்கையை முன் வைத்தனர். 1926ம் ஆண்டில் ஓக்ஸ்போர்டு பல்கலைக்கழகத்தில் படித்துவிட்டு இலங்கை திரும்பியிருந்த எஸ்.டபிள்யூ.ஆர்.டி. பண்டார நாயக்காவும் கூட்டாட்சி கோரிக்கைக்கு ஆதரவு தெரிவித்தார். இவ்வாறு அரசியல் விழிப்புணர்வு ஏற்பட்டிருந்த பின்னணியில் மேலும் மேற்கொள்ள வேண்டிய அரசியல் சீர்திருத்தத்தை ஆராய்ந்து பார்ப்பதின் அவசியத்தை உணர்ந்த பிரித்தானிய ஆட்சியாளர் இலங்கையின் நிலைமையை சரிவர கண்டறிந்து அரசியல் சீர்திருத்த சிபாரிசுகளைச் செய்வதற்காக நான்கு உறுப்பினர்களைக் கொண்ட ஓர் ஆணைக்குழுவை இலங்கைக்கு அனுப்பி வைத்தனர். ஆணைக்குழுவில் ஒரு பிரத்தியேக செயலாளரும் இடம்பெற்றிருந்தார். ஆணைக்குழுவிற்கு தலைமை வகித்தவர் டொனமூர் பிரபு (Earl of Donoughmore), அதில் அங்கத்துவம் பெற்றவர்களின் விபரம் பின்வருமாறு :- சேர்.மத்தியு நாதன் (Sir.Mathew Nathan), சேர். ஜோப்பிரி பட்லர் (Sir.Geoffrey Butler), கலாநிதி. டிரமண்ட் ஷீல்ஸ் (Sir.Drummond Shiels) ஆவர். ஆணைக்குழுவின் செயலாளராக பி.ஏ.கில்ட்டர் பக் (Mr.P.A Clutter Buck) செயல்பட்டார்.

அரசியல் வரலாற்றில் முக்கியத்துவம் மிக்க இவ்வாணைக்குழு டொனமூர் ஆணைக்குழு என்று பெயர் பெற்றது.

1928ம் ஆண்டு இலங்கை வந்த இவ்வாணைக்குழு இலங்கையின் நிலையை விரிவாக ஆராய்ந்ததற்குப் பின்னர் ஓர் புதிய அரசியல் யாப்பை சிபாரிசு செய்தது.

1931ம் ஆண்டில் நடைமுறைக்கு வந்த டொனமூர் அரசியல் யாப்பு இலங்கை அரசியல் வரலாற்றில் பெரும் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியது. டொனமூர் சீர்திருத்தத்தில் தனி அங்கத்துவ தொகுதிவாரி தேர்தலும் சர்வஜன வாக்குரிமையும் அதாவது 21 வயதிற்கு மேற்பட்ட ஆண்பெண் இரு பாலாருக்கும் வாக்களிக்கும் உரிமை வழங்கப்பட்டமை ஒரு திருப்பத்தை கொண்டு வந்தது. பிரித்தானியரின் காலனித்துவ ஆட்சிக்கு உட்பட்டிருந்த நாடுகளில் இலங்கையில் தான் முதன் முதலாக சர்வஜன வாக்குரிமை அறிமுகப்படுத்தப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது. தனி அங்கத்துவ தேர்தல் தொகுதிகள் மூலம் தங்களுக்கு விருப்பமான ஒருவரை புதிதாக அமைக்கப்படவுள்ள அரச சபைக்கு தெரிவு செய்யக்கூடிய வாய்ப்பு மக்களுக்கு ஏற்பட்டது. புதிய யாப்பின் படி தெரிவு செய்யப்பட்ட அங்கத்தவர்களைக் கொண்ட அரச சபை (State Council) அமைக்கப்பட்டது ஒரு முக்கியமான மாற்றமாகும்.

அரச சபை (State council):-

தனி அங்கத்துவ தேர்தல் தொகுதிகள் மூலம் சர்வஜன வாக்குரிமை அடிப்படையில் தெரிவு செய்யப்பட்ட உறுப்பினர்களைக் கொண்ட அரச சபை (State Council) பிரித்தானிய ஆட்சி அதிகாரத்திற்குள் செயற்பட வேண்டியிருந்தாலும் சட்டசபைக்கு இருந்ததை விட அதிக அதிகாரங்கள் அரச சபைக்கு இருக்க வேண்டும் என்பதே ஆணைக்குழுவின் சிபாரிசாக இருந்தது. தொகுதி நிர்ணயத்திற்காக நியமிக்கப்படும் இலங்கையரைக் கொண்ட ஆணைக்குழு மக்களின் எண்ணிக்கையின் வரையறைகளை அடிப்படையாக கொண்டு தொகுதிகளை நிர்ணயம் செய்ய வேண்டுமென வலியுறுத்தப்பட்டிருந்தது. அதாவது முழு இலங்கையையும் 65 தனி அங்கத்தவர் தொகுதிகளாக பிரிக்க வேண்டும், அப்படி பிரிக்கும் போது 70 ஆயிரம் முதல் 90 ஆயிரம் மக்களுக்கு ஒரு தொகுதி என்ற அடிப்படையில் தேர்தல் தொகுதிகள் அமைய வேண்டும் என்பதாகும். அத்தோடு இத் தொகுதிகளில் போட்டியிட்டு யார் அதிக வாக்குகளை பெற்று முதலிடம் வகிக்கின்றார்களோ அவர்கள் அரச சபை அங்கத்தவர்களாக தெரிவுசெய்யப்பட வேண்டும் என்பதே ஆணைக்குழுவின் சிபாரிசாக இருந்தது. டொனமூரின் இத்திட்டம் சிறுபான்மை மக்களுக்கு பெரும் பாதிப்பை

விளைவிக்கும் என்று கூறி சிறுபான்மை இனத்தலைவர்கள் டொனமூர் ஆணைக்குழுவின் இந்த சிபாரிசுக்கு எதிர்ப்பு தெரிவித்தனர். முன்னர் கவர்னர் வில்லியம் மானிங் விடுத்த எச்சரிக்கையை சுட்டிக்காட்டி டொனமூர் திட்டம் பேரினவாதத்திற்கு தீனிபோடுவதாக அமையும் என்று இந்த தலைவர்கள் எடுத்துரைத்தார்கள். ஆனால் பிரித்தானிய அரசு தனது திட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்துவதில் தீவிரமான நிலைப்பாட்டை கொண்டிருந்தது. இலங்கையினுடைய பல்லினத் தன்மையை நன்கு புரிந்து கொள்ளாமல் மேற்கத்தைய நாட்டு நடைமுறைகளை இங்கு புகுத்துவதில் டொனமூர் ஆணைக்குழு மும்முரமாகவிருந்தது.

தொகுதி எண்ணிக்கை குறைப்பு:-

ஆணைக்குழுவின் சிபாரிசின் படி நாடு 65 தொகுதிகளாக பிரிக்கப்பட வேண்டும் ஆனால் தொகுதி நிர்ணயத்தின் போது இத்தொகை 50 ஆக குறைக்கப்பட்டது. தொகுதி நிர்ணயம் இலங்கையைரைக் கொண்ட ஆணைக்குழுவினாலேயே மேற்கொள்ளப்பட்டது. இந்த உறுப்பினர் தொகை குறைப்பு சிறுபான்மை மக்களின் பிரதிநிதித்துவத்தை வெகுவாக பாதித்தது. சிறுபான்மை மக்களின் பிரதி நிதித்துவத்தை குறைப்பதற்காகவே திட்டமிட்டு செய்யப்பட்ட ஒரு சதிச் செயலென அச்சமயத்தில் பலரும் குற்றம் சாட்டினர். அரசு சபைக்கான தொகுதி எண்ணிக்கையை குறைத்ததினால் சிறுபான்மை மக்களுடைய பிரதிநிதித்துவத்திற்கு பாதிப்பு ஏற்பட்டது என்பது பெரும்பாலாக எல்லோராலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட உண்மையாகும். பெரும்பான்மையை மட்டும் அடிப்படையாகக் கொண்ட தனித் தொகுதி முறை சிறுபான்மை மக்களின் பிரதிநிதித்துவத்திற்கு பாதிப்பு ஏற்படுத்தும் நிலையில் 65 தொகுதிகளை 50 ஆக குறைத்தது. மரத்தில் இருந்து கீழே விழுந்தவனை மாடு மிதித்த கதை போலானது.

சேர்.அன்ரு
கால்டிகொட்

1938ம் ஆண்டில் இலங்கை கவர்னராக இருந்த சேர்.அன்ரு கால்டிகொட் (Sir. Andrew Caldecot) அச்சமயத்தில் பிரித்தானியாவின் காலனித்துவ அரசு செயலாளருக்கு ஒரு முக்கியமான கடிதம் எழுதினார். அக்கடிதத்தில் அரசு சபையில்

சிறுபான்மை மக்களின் பிரதிநிதித்துவம் குறைவாக இருப்பது விரும்பத்தக்கதல்ல. மேலும் 10 அங்கத்தவர்களுக்கு இடமளித்தால் தான் சிறுபான்மை மக்களின் நியாயமான பிரதிநிதித்துவத்தை சட்டசபையில் உறுதி செய்வதாக அமையும் என்று சுட்டிக்காட்டியிருந்தார் (Letter from Sir Andrew Caldecot to Malcom Mc Donald Secretary of State for Colonies).

டொனமூரின் சிபாரிசில் இருந்து குறைக்கப்பட்ட உறுப்பினர் தொகை 15 என்றபோதிலும் கவர்னர் கால்டிகொட் 10 அங்கத்தவர்களை அதிகரிப்பது மாத்திரம் போதுமானது என்று கடிதத்தில் சுட்டிக்காட்டியிருந்ததை சிறுபான்மை அங்கத்தவர்கள் கடுமையாக விமர்சித்தனர். ஆயினும் அரசசபையில் சிறுபான்மை மக்களின் பிரதிநிதித்துவத்தை வலியுறுத்தி கவர்னர் கால்டிகொட் இப்படியொரு கடிதத்தை எழுதியிருந்ததை நாம் கவனத்தில் கொள்வது அவசியமாகும். சிறுபான்மை மக்களின் பிரதிநிதித்துவத்திற்கு அரசசபையில் தகுந்த இடமளிக்கப்படாதது தவறு என்பதை சபையில் அங்கம் வகித்த பெருபான்மை இன அங்கத்தவர்கள்கூட அன்று ஏற்றுக் கொண்டனர். 1943ம் ஆண்டு அரச சபையின் (State Council) அமைச்சர் குழு அரச சபை அங்கத்தவர் தொகையைக் அதிகரித்து சிறுபான்மை மக்களின் பிரதிநிதித்துவத்தை அதிகரிக்க ஏற்பாடு செய்வது அவசியம் என்று தீர்மானம் நிறைவேற்றியது.

டொனமூர் தேர்தல் முறையோடு தொகுதிகளும் 65லிருந்து 50தாக குறைக்கப்பட்டதும் பெரும்பான்மை இனத்தைச் சேர்ந்த அதிக அங்கத்தவர்களைத் தெரிவுசெய்யும் நிலையை ஏற்படுத்தியது. இது பேரினவாத சக்திகளை பலப்படுத்தி சிறுபான்மை மக்களை பாரதூரமாகப் பாதிக்கும் என்று பலர் சுட்டிக்காட்டினர். டொனமூர் திட்டத்தினடிப்படையிலான தேர்தல் முறை பெரும்பான்மை இனத்தவரின் ஆதிக்கத்தை அதிகரிக்கும் என்றும் இது சிறுபான்மை மக்களை வெகுவாகப் பாதிக்கும் என்றும் கூறி 1931ல் நடைபெற்ற அரசசபைத் தேர்தலை வடக்கு கிழக்கு இலங்கைத் தமிழ்த் தலைவர்கள் பகிஷ்கரித்தனர். இதனால் 1931ம் ஆண்டு தெரிவு செய்யப்பட்ட சபையின் மொத்த உறுப்பினர் எண்ணிக்கையில் குறைவு ஏற்பட்டு அங்கத்தவர் தொகை 46ஆனது. 1934ம் ஆண்டு பகிஷ்கரிப்பு கைவிடப்பட்டது.

திரு பெரிசுந்தரம்

திரு.எஸ்.பி வைத்திலிங்கம்

பெரிசுந்தரம் தொழில் அமைச்சர்

1931ம் ஆண்டு திரு பெரிசுந்தரம், திரு.எஸ்.பி வைத்திலிங்கம் ஆகியோர் இந்திய வம்சாவளி மக்கள் பிரதிநிதிகளாகத் அரச சபைக்கு தெரிவாகினர். அரச சபையின் அமைச்சர் குழுவில் இடம்பெற்ற முதலாவது இந்திய வம்சாவளியினர் திரு.பெரி சுந்தரம் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. 1924ம் ஆண்டு சட்ட சபையில் இந்தியர்கள் பிரதிநிதியாக தெரிவு செய்யப்பட்டிருந்த திவான் பகதூர் ஐ. எக்ஸ். பெரேரா 1931ம் ஆண்டு அரச சபைக்கு நியமன அங்கத்தவராக நியமிக்கப்பட்டார். 1936ம் ஆண்டிலும் அவர் மீண்டும் நியமனம் பெற்று 1947 வரை அரச சபை அங்கத்தவராக இருந்தார்.

நடேச ஐயர்

ஐ.எக்ஸ்.பெரேரா

1936ம் ஆண்டு நடந்த தேர்தலில் எஸ்.பி.வைத்திலிங்கம் மீண்டும் தெரிவானார்., நடேச ஐயர் இந்தத் தேர்தலில் வெற்றிபெற்று அரசசபை அங்கத்தவராக தெரிவானார். இத் தேர்தலில் பெரி சுந்தரம் போட்டியிடவில்லை.1931ம் 1936ம் ஆண்டுகளில் அரசசபைக்கு (State Council) தெரிவு செய்யப்பட்ட இனங்களின் சார்பிலான அங்கத்தவர்களின் விபரம் பின்வருமாறு:

இனங்கள்	1931	1936
சிங்களவர்	38	39
இலங்கைத் தமிழர்	3	8
இந்தியத் தமிழர்	2	2
முஸ்லிம்	1	0
பறங்கியர்	2	1
மொத்தம்	46	50

சேர் பிரெட்ரிக் ரீஸ்

டொனமூர் திட்டத்தின் மூலம் நடைமுறைக்கு வந்த தேர்தல் முறை நாட்டில் பேரினவாதத்திற்கு உரமூட்டுவதாக அமையும் என்று விடுக்கப்பட்ட பல எச்சரிக்கைகள் உண்மையாகின என்றே கூற வேண்டும். டொனமூர் தேர்தல் முறை சிபாரிசினால் ஏற்பட்ட விபரீதங்கள் குறித்து சோல்பரி ஆணைக்குழுவில் (1945) ஒரு அங்கத்தவராக செயற்பட்ட சேர் பிரெட்ரிக் ரீஸ் (Sir Fredrick Rees) பின்வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளார் மேலை நாட்டு கருத்தாகிய தனி அங்கத்தவர் தொகுதி தேர்தல்

முறை இலங்கை போன்ற ஒரு நாட்டில் அறிமுகப்படுத்தும்போது அது எத்தகைய விளைவுகளை ஏற்படுத்தும் என்பதை டொனமூர் ஆணைக்குழு சரிவர சிந்திக்கவில்லை.....” டொனமூர் ஆணைக்குழு இலங்கையின் பல்லினத்தன்மையை சரிவர கணக்கிலெடுத்து அனைவரும் பிரதிநிதித்துவம் பெறக்கூடிய வகையில் ஒரு தேர்தல் முறையை வகுத்திருந்தால் பின்னர் நாட்டுக்கேற்பட்ட விபரீத விளைவுகளை தடுத்திருக்க முடியும். இலங்கை வீண் சச்சரவுகளுக்குள் சிக்காமல் ஆசியாவின் முன்னேற்றமடைந்த ஒரு நாடாக வளர்ச்சி பெற்றிருக்கும் என்பது நிச்சயம்.

இந்திய வம்சாவளி வாக்காளர் பதிவு:-

வாக்காளராக பதிவு செய்யப்படுவதற்கு எவ்வாறான தகுதிகளை ஒருவர் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்பது டொனமூர் ஆணைக்குழுவினால் விரிவாக ஆராயப்பட்டது. விசேடமாக இந்திய வம்சாவளியினரைப் பொறுத்தவரை இது முக்கிய அம்சமாக இருந்தது.

வாக்காளராகப் பதிவு செய்வதற்கு கீழ்க்காணும் தகுதிகள் வரையறுக்கப்பட்டன.

1. பூர்வீக வாழ்விடம் அல்லது தெரிவின் அடிப்படையான வாழ்விடம் (Domicile of origin or choice)

2. கல்வித்தகைமை, சொத்து அல்லது வருமான தகைமை (Literacy and Property or income qualification)

3. அங்கீகாரம் பெற்ற அரசாங்க உத்தியோகத்தரினால் கொடுக்கப்படும் நிரந்தர வதிவிடகால அத்தாட்சி சான்றிதழ். (இச்சான்றிதழை பெறுவதற்கு ஐந்தாண்டு காலம் தொடர்ச்சியாக இலங்கையில் வசித்திருக்க வேண்டும். (இந்த ஐந்தாண்டு காலத்தில் 8 மாதத்திற்கு அதிகமாக இலங்கைக்கு வெளியே இருந்திருக்க முடியாது. அத்துடன் இத்தகைய வதிவிடகால சான்றிதழ் பெறுபவர்கள் இலங்கையில் நிரந்தரமாக குடியேறியுள்ளதாக சத்தியப்பிரமாணம் செய்யவேண்டும். மேலும் இலங்கையில் வாழுகின்ற பிரஜைகளுக்கு கிடைக்காத எந்தவொரு உரிமையோ, சலுகையையோ பெறமுடியாது. தவறான தகவல்களை கொடுத்து சான்றிதழ் பெறப்பட்டுள்ளது என்று நிரூபிக்கப்பட்டால் அது ரத்து செய்யப்படும். 12 மாதங்களுக்கு மேல் அவர் நாட்டிற்கு வெளியே வாழ்ந்திருந்தால் சான்றிதழை ரத்து செய்வதற்கு ஒரு காரணமாக அமையும்.)

(a). Ceylon domicile of origin or choice (domicile of Choice to be dependent on 5 years residence) *Article 7.*

(b). Literacy and property or income qualification. *Article 8.*

Or (c). Possession of a certificate of permanent settlement granted by a duly appointed officer on the condition of 5 years continuous residence in Ceylon (exclusive of temporary absence not exceeding 8 months during the 5 years period), and subject to a declaration that the applicant "is permanently settled in Ceylon or residing in the island with intent to settle therein; provided that during such time as any holder of a certificate of permanent settlement may be registered as a voter by reason of the

possession of such certificate he shall not be entitled to claim any rights privileges, or exemptions which under the law of Ceylon are not common to all British subjects resident in the island". These certificates were liable to cancellation if proved to have been fraudulently obtained, or if "at any time since the granting of the certificate the person to who it relates to has been absent from Ceylon for a continuous period exceeding twelve months". *Article 9.*

வாக்குரிமைக்கான விதிகள் சிக்கலானதாக இருந்த போதும் இந்த விதிகளின் அடிப்படையில் 1931ம் ஆண்டு வாக்காளர்கள் பதிவு செய்யப்பட்ட போது ஒரு இலட்சம் இந்திய வம்சாவளி மக்கள் வாக்காளர் பட்டியலில் இடம்பெற்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

வாக்குரிமை பற்றிய விடயங்கள் நாடுமுழுதும் வெகுவாக பேசப்பட்டது. இது இந்திய வம்சாவளி மக்களின் கவனத்தை ஈர்த்ததில் வியப்பொன்றும் இல்லை. இதனால் 1936ம் ஆண்டு வாக்காளர் பதிவு நடந்த போது ஒரு இலட்சத்து 45 ஆயிரம் இந்திய வம்சாவளியினர் வாக்காளர் பட்டியலில் பதிவாகினர். 1938ல் இத்தொகை ஒரு இலட்சத்து 70 ஆயிரமாக அதிகரித்தது. 1939ல் இந்த எண்ணிக்கை 2 இலட்சத்து 25 ஆயிரமாக உயர்ந்தது.

வாக்காளர்களுக்கான தகைமைகள் நிரூபிக்கப்பட்ட பின்னர் தான் இந்திய வம்சாவளி மக்களின் வாக்காளர் தொகை இரண்டு இலட்சத்து 25 ஆயிரமாக கணிக்கப்பட்டது என்றாலும் பேரினவாத தலைவர்களுக்கு இது மிகவும் கசப்பாக இருந்தது. இத்தொகையை எப்படியாவது குறைத்துவிட வேண்டும் என்று கங்கணங் கட்டிக்கொண்டு வாக்காளர் பதிவுகள் ஒழுங்கான முறையில் இடம் பெறவில்லை, வாக்காளர் தகுதிகள் முறையாக கவனத்திற் கொள்ளப்படவில்லை என்ற புரளியை எழுப்பி குற்றம் சுமத்தினார்கள். இதன் விளைவாக 1940ம் ஆண்டில் இந்திய வம்சாவளி மக்களை வாக்காளர் இடாப்பில் பதிவு செய்வதற்கு ஆவணங்கள் மாத்திரம் போதுமானதல்ல, அதற்கு மேலாக அவர்களை நேரடியாக அழைத்து விசாரணை செய்த பின்னரே வாக்காளர்களாகப் பதிவு செய்ய வேண்டும் என்ற புதிய நடைமுறை அமுலுக்கு கொண்டு வரப்பட்டது. வாக்காளர் பதிவுக்கான நேரடி விசாரணைக்கு செல்ல

வேண்டும் என்பதை பற்றி பலர் அறிந்திருக்கவில்லை. மேலும் இந்த நேரடி விசாரணைக்கான அறிவிப்புக்கள் முறையாக இந்திய வம்சாவளி மக்களுக்கு வழங்கப்படவில்லை. இதனால் 1941ம் ஆண்டில் இடம்பெற்ற வாக்காளர் பதிவின் போது இந்திய வம்சாவளி மக்களின் வாக்காளர் எண்ணிக்கை இரண்டு இலட்சத்து 25 ஆயிரத்தில் இருந்து ஒரு இலட்சத்து 68 ஆயிரமாக குறைவடைந்தது.

இந்த அப்பட்டமான அநியாயத்தைப் பற்றி விசாரித்த போது இந்திய வம்சாவளி மக்கள் நேரடி விசாரணைக்கு சமூகமளிக்காத காரணத்தினாலேயே வாக்காளர்கள் தொகையில் வீழ்ச்சி ஏற்பட்டது அது அவர்களுடைய குற்றமல்லவா? எங்கள் மீது எப்படி குறை கூற முடியும் என்று நொண்டிச் சாக்கு கூறினார்கள்

இந்த விடயம் குறித்து 1944ம் ஆண்டில் கருத்து தெரிவித்த சோல்பரி ஆணைக்குழு வாக்காளர் பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்ட இந்திய வம்சாவளி வாக்காளர் நேரடி விசாரணைக்கு வந்திருந்தால் அவர்களில் பெரும்பாலானோர் பூரண வாக்காளர் தகுதி உடையவர்கள் என்பதை நிரூபித்திருப்பார்கள் என்று உறுதியாக நம்பலாம், என்று சுட்டிக்காட்டியிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இப்படியெல்லாம் கருத்து தெரிவித்த சோல்பரி ஆணைக்குழு அநீதி இழைக்கப்பட்ட மக்களுக்கு நியாயம் கிடைக்கவேண்டும் என்பதற்கு ஏதாவது செய்திருக்க வேண்டும். ஆனால் அதனை செய்ய தவறிவிட்டனர். இதனை செய்ய முடியாது போய் விட்டாலும் சோல்பரி ஆணைக்குழு இந்த அநீதியை உணர்ந்தது. என்பதற்கு அடையாளமாக அறிக்கையில் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டிருந்தமை இங்கு சுட்டிக்காட்டப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும்.

“The franchise itself is only a means to an end, and the end is to give people such a share of political power as may enable to redress their grievance themselves but their ability involves the absence of any discriminatory legislation regarding the franchise and an adequate measure of enfranchisement”

“வாக்குரிமை என்பது ஒரு குறிக்கோளை அடைவதற்கான சாதனம் மட்டுமேயாகும். குறிக்கோள் அரசியல் அதிகாரத்தில் மக்களை பங்கு பெறுவதற்கு வழிவகுத்து அவர்களுடைய குறைகளை தாங்களாகவே தீர்த்துக்கொள்வதற்கான ஒரு முறையாகும். ஆனால் வாக்குரிமை பற்றி பாரபட்சமான சட்டங்கள் இருந்தாலோ அல்லது வாக்குரிமை பெறுவதற்கு போதுமான ஏற்பாடு இல்லாவிட்டாலோ இது பயனற்றதாகி விடும்”) என்று ஆணைக்குழு அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருந்தது.

தொகுதிகளை நிர்ணயம் செய்யும்போது சிறுபான்மை மக்களின் பிரதிநிதித்துவத்தை கவனத்தில் கொண்டு சில நிபந்தனைகளை பின்பற்ற வேண்டும் என்று சோல்பரி ஆணைக்குழு சிபாரிசு செய்திருந்தது. நாட்டில் உள்ள தேர்தல் தொகுதிகள் சமமான மக்கள் தொகையை கொண்டிருக்க வேண்டும் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருந்தாலும் சிறுபான்மை மக்களின் பிரதிநிதித்துவத்தை உறுதிபடுத்துவதற்காக சில மாற்றங்களைச் செய்யலாம் என்று ஆணைக்குழு சுட்டிக் காட்டியிருந்தது. அதன்படி ஏதாவது ஒரு தொகுதியில் சிறுபான்மை மக்களின் பிரதிநிதித்துவத்தை உறுதி செய்வதற்காக அத்தொகுதிக்கான மக்கள் தொகையின் எண்ணிக்கையை குறைத்துக் கொள்ளலாம் அத்தோடு பல அங்கத்தவர்களைக் கொண்ட தொகுதிகளையும் அமைக்க வேண்டும் என்பது சோல்பரி ஆணைக்குழு சிபாரிசு செய்தது.

திடீர் வேலை நீக்கம்:-

1939ம் ஆண்டில் நகர்ப்புறங்களில் ரயில்வே துறையிலும் மற்றும் சில அரசாங்க நிறுவனங்களிலும் தொழில் புரிந்த இந்தியத் தொழிலாளர்களை அப்போதைய போக்குவரத்து அமைச்சராக இருந்த சேர். ஜோன். கொத்தலாவலை (Sir.John Kotalawala) “இலங்கை மயமாக்கல்” என்ற காரணத்தைக் காட்டி திடீரென்று வேலை நீக்கம் செய்தார். இந்த நடவடிக்கை உள்ளூரிலும் இந்தியாவிலும் பெரும் பரபரப்பை ஏற்படுத்தியது. இந்தப் பிரச்சினைக்கு சுமுகமான தீர்வு காண்பதற்கும் இந்திய வம்சாவளி மக்கள் உரிமைப் பிரச்சினைகள் பற்றி இலங்கை அரசியல் தலைவர்களோடு பேசுவதற்காகவும் 1939ம் ஆண்டு பண்டிட்

ஐவஹர்லால் நேரு இந்திய காங்கிரஸின் பிரதிநிதியாக உத்தியோகப் பூர்வமற்ற முறையில் இலங்கைக்கு விஜயம் செய்தார். அவர் இலங்கை தலைவர்களுடனும் இந்திய வம்சாவளி மக்களின் பிரதிநிதிகளோடும் பேச்சு வார்த்தை நடத்தினார். அவருடைய இந்த விஜயம், அவர் நடத்திய பேச்சுவார்த்தைகள் ஆகியவற்றின் விளைவாக இந்திய வம்சாவளி மக்கள் மத்தியில் பல்வேறு பிரிவுகளாக செயற்பட்ட அமைப்புக்கள் ஒன்றிணைந்தன. இலங்கை இந்திய காங்கிரஸ் என்ற ஒரு புதிய அரசியல் கட்சியை இந்த அமைப்புக்கள் ஆரம்பித்தன.

1939ம் ஆண்டு இலங்கை அரசு இந்திய வம்சாவளியினர் தொடர்பாக கடைப்பிடித்த கொள்கைகள் போக்குகள் ஆகியவற்றின் பின்னணியில் தான், 1940ம் ஆண்டு இலங்கைக்கும் இந்தியாவிற்கும் இடையே புதுடெல்லியில் உத்தியோக பற்றற்ற முறையில் ஒரு கலந்துரையாடல் நடைபெற்றது. இந்த கலந்துரையாடல் இந்திய வம்சாவளி மக்களின் பிரச்சினைகள் விசேடமாக அவர்களுடைய குடியரிமை, வாக்குரிமை சம்பந்தமானதாகவே அமைந்தது.

1940 ம் ஆண்டு நடைபெற்ற இந்த கலந்துரையாடலுக்குப் பின்னர் இலங்கை ஒரு புதிய குடிவரவு சட்டத்தை அரச சபையில் தாக்கல் செய்தது. இதற்கு இந்திய அரசு தனது ஆட்சேபணையை தெரிவித்தது. இது பற்றி பேசவும் மற்றும் 1940 ம் ஆண்டில் புதுடெல்லியில் இடம்பெற்ற பேச்சுவார்த்தைகளைத் தொடரவும் இந்திய அரசுக்கு இலங்கை அரசு அழைப்பு விடுத்தது.

பாஜ்பாய் - சேனாநாயக்க பேச்சுவார்த்தைகள்

பாஜ்பாய்-சேனாநாயக்க (Bajpai-Senanayake) பேச்சுவார்த்தைகள் என்று அழைக்கப்பட்ட இந்தியாவிற்கும் இலங்கைக்கும் இடையிலான உத்தியோகபூர்வ பேச்சு வார்த்தைகள் 1941ம் ஆண்டு இலங்கையில் ஆரம்பமானது. இரு நாடுகளுக்கிடையில் சில உடன்பாடுகள் ஏற்படுத்திக் கொள்ளப்படவேண்டிய அவசியம் பற்றி விவாதிக்கப்பட்டு, ஒரு கூட்டறிக்கையும் வெளியிடப்பட்டது. சில விடயங்களில் உடன்பாடு ஏற்பட்டாலும் இந்த கூட்டறிக்கையில் விவாதிக்கப்பட்ட விடயங்கள் மாத்திரமே சுட்டிக் காட்டப்பட்டிருந்தது முக்கியமான விடயங்களில் உடன்பாடு எதுவுமேற்படவில்லை.

இதே காலப்பகுதியில் உலக யுத்தம் ஆரம்பமாகியதால் பேச்சுவார்த்தைகளை யுத்தத்திற்குப் பின் தொடர்வது என்று முடிவு செய்யப்பட்டது.

உலக யுத்தத்திற்கு பின்னர் பிரித்தானியா இந்தியா உள்ளிட்ட பல்வேறு காலனித்துவ நாடுகளின் மீது செலுத்தி வந்த ஆதிக்கம், செல்வாக்கு முதலியவற்றை இழக்கலானது. இந்நிலையில் இந்தியா, இலங்கை ஆகிய நாடுகளுக்கு அதிகாரத்தை அதிகரித்து சுதந்திரமளிக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் பிரிட்டனுக்கு ஏற்பட்டது. புதிதாக சுதந்திரம் அடைந்திருந்த நாடுகள் சுதந்திர அரசின் யாப்பை

பாஜ்பாய்

சேனாநாயக்க

வகுக்கும் போது பிரஜாவுரிமை பற்றி தெளிவான விதிகள் அத்தகைய யாப்பில் இடம் பெற வேண்டும் .ஆனால் இலங்கையைப் பொறுத்தவரையில் இலங்கை சுதந்திரமடைவதற்கு முன்னர் 1947ம் ஆண்டு நடைமுறைக்கு வந்த அரசியல் யாப்பே தொடர்ந்தும் நடைமுறையிலிருந்தது. 1947ம் ஆண்டு அரசியல் யாப்பு நடைமுறையிலிருந்த போது தேர்தல் சட்டம் 1941ம் ஆண்டு வாக்காளராக பதிவு செய்யப்பட்டவர்களை 1947ம் ஆண்டுக்கும் ஏற்றுக் கொண்டது. ஆனால் இலங்கை சுதந்திரம் பெற்றவுடன் அதே அரசியல் யாப்பின் கீழ் புதிய சட்டங்கள் நிறைவேற்றி இந்திய வம்சாவளி மக்களை வாக்காளர் பட்டியலில் இருந்து இலங்கை அரசு நீக்கியது. இத்தகைய ஒரு முறை வேறு எந்த நாட்டிலும் கடைப்பிடிக்கப் படவில்லை. இந்திய வம்சாவளி மக்களின் பிரஜாவுரிமை பிரச்சினை தீர்க்கப்பட்டு இவர்களும் சுதந்திர இலங்கையின் பிரஜைகள் தான் என்று பிரகடனப்படுத்துவதே சரியான முறையாகும்.ஆனால் அப்படி நடக்கவில்லை.

அரச சபைக்கான (State council) தேர்தல் 1941ம் ஆண்டில் நடத்தப் பட்டிருக்க வேண்டும். ஆனால் யுத்த சூழ்நிலையினால் ஒத்தி வைக்கப்பட்டு அரச சபையின் ஆயுட்காலம் 1947ம் ஆண்டு வரை நீடிக்கப்பட்டது. இந்த கால கட்டத்தில் தான் டொனமூர் அரசியல் யாப்பை மாற்றி அதிக அதிகாரம் அளிக்கும் ஒரு புதிய அரசியல் யாப்பு இலங்கையில் அறிமுகம் செய்யப்பட வேண்டும் என்று அரச சபையில் இருந்த டி.எஸ். சேனாநாயக்க டி.பி. ஜெயதிலக்க உட்பட பலரும் கோரிக்கை விடுத்தனர். இது பற்றி அன்று கவர்னராக இருந்த சேர். அன்ரு கால்டி கொட்டும் சிபாரிசு செய்திருந்தார். இவற்றையெல்லாம் கவனத்தில் கொண்ட பிரித்தானிய அரசு 1943ம் ஆண்டு மே மாதத்தில் உலக யுத்தத்திற்குப் பின் இலங்கையில் பாரிய அரசியல் சீர்திருத்தம் மேற்கொள்ளப்படும் என்ற ஒரு பிரகடனத்தை வெளியிட்டது. யுத்தம் முடிவிற்கு காத்திராமல் அதற்கு முன்னரேயே சீர்திருத்த நடவடிக்கைகளை செயற்படுத்த வேண்டும் என்று சேனாநாயக்க போன்ற தலைவர்கள் வலியுறுத்தினார்கள்.

சோல்பரி அரசியல் திட்டம்

1942ம் ஆண்டில் அன்றைய கவர்னரான சேர். அன்ரு கால்டி கொட்டும் இராணுவ அட்மிரல், சேர். ஜோப்பிரி லேட்டனும் (Sir. Goffrey Layton) கூடுதலான அதிகாரத்தைக் கொண்ட புதிய அரசியல் யாப்பை துரிதமாக இலங்கையில் அமுல்படுத்தப்பட வேண்டுமென்று சிபாரிசு செய்தனர். இந்த காலப்பகுதியில் பிரிட்டனுடைய தென்னாசிய இராணுவ தலைமையகம் இலங்கையில் இருந்தே செயல்பட்டது. பிரிட்டனின் இதர காலனித்துவ நாடுகளின் தலைவர்களை விட பிரிட்டனுடைய யுத்த நலன்களில் இலங்கைத் தலைவர்களான டி. எஸ் சேனாநாயக்கா போன்றோர் பெரிதும் ஆர்வம் கொண்டவர்களாக தம்மை காட்டிக்கொண்டனர் என்பது இங்கே குறிப்பிடத்தக்கது.

1943ம் ஆண்டு பிரித்தானிய அரசாங்கம் செய்த பிரகடனத்தை தொடர்ந்து 1944ம் ஆண்டில் அரச சபை ஓர் நகல் அரசியல் யாப்பை (Draft Constitution) தயாரித்து வெளியிட்டது. இந்த அரசியல் யாப்பில் சிறுபான்மை மக்களின் பிரதிநிதித்துவத்தைக் அதிகரிப்பற்கு

சில ஆலோசனைகள் சேர்க்கப்பட்டிருந்தன என்றாலும் பெரும்பான்மை இனத்தவரின் ஆதிக்கத்தை உறுதிப்படுத்தக்கூடிய பல அம்சங்களும் இடம்பெற்றிருந்தன. இந்த யாப்பை ஏற்று அதையே இலங்கையில் நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும் என்று சேனநாயக்க போன்ற தலைவர்கள் வற்புறுத்தினார்கள். ஆனால் இலங்கையிலுள்ள சகல இனத்தவரின் கருத்துக்களையும் கேட்டறிந்த பின்னர் தான் எல்லோரும் ஏற்றுக் கொள்ளத்தக்க வகையில் புதிய அரசியல் சீர்திருத்த திட்டத்தை தயாரிக்க வேண்டுமென்று பிரித்தானிய அரசு கருதியது.

சோல்பரி அரசியல் திட்டம்

இக்கால கட்டத்தில் இலங்கை தலைவர்களுக்கும் பிரித்தானிய ஆட்சியாளர்களுக்கும் இடையே இலங்கையிலும், லண்டனிலும் பல பேச்சுவார்த்தைகள் நடைபெற்றன. இந்த பேச்சுவார்த்தைகளில் இந்திய வம்சாவளி மக்களுடைய உரிமை பிரச்சினைக்கான தீர்மானங்கள் மேற்கொள்ளப்படும் விடயத்துடன் இலங்கைக்கு சுதந்திரம் அளிக்கும் தீர்மானத்துடன் சம்பந்தப் படுத்தக் கூடாது அதை முடிவு செய்யும் அதிகாரம் சுதந்திரத்திற்குப் பின்னர் பதவியேற்கும் அரசாங்கத்திடமே விட்டுவிட வேண்டுமென இலங்கைத் தலைவர்கள் பேரம் பேசினார்கள் இதற்கு பிரித்தானிய ஆட்சியாளரும் இணங்கினர். இத்தகைய இணக்கத்திற்கு மாற்றீடாக இலங்கை சுதந்திரமடைந்தாலும் இராணுவ கப்பல் படைத்தளங்கள் பிரித்தானியாவிடமே இருக்கும் என்ற உடன்பாடும் பேச்சுவார்த்தையின் போது ஏற்பட்டது. இலங்கைக்கு புதிய அரசியல் சீர்திருத்த திட்டமொன்றை தயாரிப்பதற்காக 1944ம் ஆண்டில் அதாவது யுத்த முடிவுக்கு முன்னரேயே சோல்பரி பிரபுவின் (Viscount Soulbury) தலைமையில் ஓர் ஆணைக்குழுவை பிரித்தானிய அரசு இலங்கைக்கு அனுப்பிவைத்தது. இக்குழுவில் சேர் பிரெட்ரிக் பரோஸ் (Sir Fredrik Burrows), சேர் பிரெட்ரிக் ரீஸ் (Sir Fredrik Rees) ஆகியோரும் இடம்பெற்றனர்.

புதிய அரசியல் யாப்பு அறிமுகமாகிய போது பாதுகாப்பு சிறுபான்மை மக்கள் தொடர்பில் சட்டம் இயற்றும் உரிமை, வெளிநாட்டுறவுகள் தொடர்பான விடயங்களை தன்னுடைய

அதிகாரத்திலேயே பிரித்தானியா வைத்துக்கொண்டது. மேலும் உறுப்புரை (Article) 29(2) மூலம் சிறுபான்மை மக்களுக்கு பாதுகாப்பளிக்கும் ஒரு ஏற்பாடும் செய்யப்பட்டது இந்த உறுப்புரை சேர்க்கப்படாமல் இருந்தால் சிறுபான்மை மக்கள் அரசியல் யாப்பை ஒப்புக்கொண்டிருக்க மாட்டார்கள். ஆனால் பின்னர் நடந்த நிகழ்வுகள் உறுப்புரை 29(2) போதுமானதாக இருக்கவில்லை என்பதை தெளிவுபடுத்தியது.

தாங்கள் தயாரித்த யாப்பை அப்படியே பிரித்தானியா ஏற்றுக் கொள்ளும் என்று எண்ணியிருந்த சேனாநாயக்கா போன்ற தலைவர்களுக்கு பிரித்தானியா சிறுபான்மை மக்களுடைய உரிமைகளுக்கு செவிசாய்க்கும் வகையில் செயற்பட்டது பிடிக்கவில்லை அதனால் அவர்கள் வெளிப்படையாக சோல்பரி ஆணைக்குழுவுடன் ஒத்துழைக்கவில்லை. ஆனால் மறைமுகமாக சோல்பரி ஆணைக்குழுவுடன் நெருங்கிய தொடர்புகளை ஏற்படுத்தி தங்களுடைய நோக்கத்தை நிறைவேற்றிக்கொள்ள முயன்றனர்.

சோல்பரிக்கு விருந்துபசாரம்

சோல்பரி ஆணைக்குழுவிடம் மறைமுகமான தொடர்புகளை வைத்திருந்ததன் காரணமாக பிரித்தானியாவிற்கும் சேனாநாயக்கவுக்கும் இடையே புரிந்துணர்வு ஏற்படலாயிற்று. இதனால் பிரிட்டன் சில விடயங்களை சேனாநாயக்காவிற்கு விட்டுக்கொடுத்து நடந்துக் கொண்டது. உலக யுத்தத்தில் வெற்றி பெற்ற பின்னர் தான் இலங்கைக்கு அதிக அதிகாரங்களை வழங்கும் புதிய அரசியல் யாப்பை அறிமுகப்படுத்த முடியும் என்ற நிலைப்பாட்டைக் கொண்டிருந்த பிரித்தானியா சேனாநாயக்காவின் வற்புறுத்தலின் பேரில் தனது நிலைப்பாட்டை மாற்றிக் கொண்டது. யுத்தம் முடிவுக்கு வரும் முன்னரேயே இலங்கையில் அரசியல் சீர்திருத்தங்களை கொண்டுவர பிரிட்டன் இணங்கியது. இலங்கை சிறுபான்மை மக்களின் உரிமை விடயத்தில் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று பிரித்தானிய அரசு சோல்பரி

சேர். அனூ
கால்டிகொட

சேர்.
ஜோப்பிரி
லேட்டலும்

ஆணைக்குழுவிற்கு கட்டளையிட்டிருந்தது. சேனாநாயக்க பிரித்தானிய அரசின் இந்த போக்கை விரும்பவில்லை. ஆனால் பிரித்தானியா தாங்கள் விரும்பாத ஒரு போக்கை கடைப்பிடிக்கிறார்கள் என்பதற்காக வாளாவிருக்காமல் சோல்பரி ஆணைக்குழுவினரோடு தனிப்பட்ட ரீதியில் நெருங்கிப் பழகி தங்கள் கோரிக்கைகளுக்கு ஆணைக்குழுவை இணங்கச் செய்வதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொண்டார்கள். இந்த விடயத்தில் அன்று ஒரு முக்கிய பிரமுகராக விளங்கிய சேர் ஒலிவர் குணதிலக்க (Sir Oliver Gunatillake)

சோல்பரி ஆணைக்குழுவிற்கு பல விருந்துபசாரங்களை வழங்கி அவர்களை மனங்குளிரச் செய்தார். விருந்துபசாரங்களின் போது தனது கருத்துக்களை நாசுக்காக எடுத்துக் கூறி சோல்பரி பிரபுவின் மனதில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்துவதற்கு சேனநாயக்க பிரயத்தனம் செய்தார் இவ்வாறான நடவடிக்கைகளின் மூலம் சேனநாயக்காவின் கருத்துக்களை சோல்பரி ஆணைக்குழு ஏற்றுக் கொள்வதற்கு சேர்.

சேர்.ஒலிவர்
குணதிலக்க

ஒலிவர் குணதிலக்க பெரும் பங்காற்றினார் இந்த முயற்சிகளில் சேனநாயக்காவும் சேர். ஒலிவர் குணதிலக்கவும் சிறுபான்மையினர் விடயத்தில் வெற்றி கண்டமை அந்த சமயத்திற்கு அவர்களுக்கு திருப்தி தரக் கூடியதாக இருந்தாலும் பிற்காலத்தில் உருவாகிய இன முரண்பாடுகளுக்கும் பிளவுகளுக்கும் இந்த நடவடிக்கை வலி கோலியது. அன்று விதைத்த விதை பின்னர் விஷ விருட்சமாக வளர்ந்து விட்டது.

வெளிநாட்டு விவகாரங்களைப் பொறுத்தவரையில் ஓர் விதிவிலக்கை பிரித்தானியா இலங்கைக்கு அளித்திருந்தது. அதாவது இலங்கையின் அயல் நாடான இந்தியாவுடனான உறவில் விசேடமாக இலங்கையில் வாழும் இந்திய வம்சாவளி மக்களின் உரிமைகள் அவர்களது வாக்குரிமை சம்பந்தமான விடயங்களை இந்தியாவுடன் நேரடியாக எதிர்கால இலங்கை அரசே பேசித்தீர்க்கும் வகையில் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டவாறு இந்த விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டது.

இந்திய வம்சாவளி மக்கள் வாக்குரிமை விடயத்தில் பிரித்தானியாவின் கொள்கையில் ஒரு தளர்வு காட்டப்பட்டது டி.எஸ். சேனாநாயக்கா போன்றவர்களுக்கு விட்டுக்கொடுக்கும் ஒரு போக்கையே . பிரித்தானியா கடைப்பிடித்தது. இது இந்திய வம்சாவளி மக்கள் உரிமை பற்றிய விடயத்தில் பிரிட்டன் மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகளில் இருந்து நன்கு புலப்படுகிறது.. எந்த மக்களுடைய உழைப்பினால் பிரிட்டன் அளவற்ற செல்வத்தை குவித்துக்கொண்டதோ அந்த மக்களின் உரிமைகளில் நேரடியாக கரிசணை காட்டாமல் தன்னுடைய சொந்த நலன்களை மட்டுமே மனதிற் கொண்டு செயற்பட்டது. இதனால் இந்திய வம்சாவளி மக்களின் உரிமைகள் பற்றி தீர்மானங்களை மேற்கொள்ளும் விடயத்தை இலங்கை பேரினவாத தலைவர்களின் கைகளில் பிரிட்டன் தாரைவார்த்துக் கொடுத்தது. இந்திய வம்சாவளி தலைவர்கள் இது பற்றி எவ்வளவோ எதிர்ப்புக்கள் தெரிவித்தபோதிலும் அவை எல்லாம் “செவிடன் காதில் ஊதிய சங்காகி” விட்டது.

சோல்பரி அரசியல் யாப்பு:-

சோல்பரி ஆணைக்குழு, 1944ம் ஆண்டு அரச சபையில் அமைச்சர் குழு சமர்ப்பித்த யாப்பையே, (Sessional Paper XIV 1944) தனது அரசியல் சீர்திருத்த சிபாரிக்கான அடிப்படை ஆவணமாக எடுத்துக்கொண்டு அதில் மாற்றங்களைச் செய்தும், புதிய அம்சங்களைச் சேர்த்தும் நீண்ட விசாரணைகள் நடத்தி தனது சீர்திருத்த ஆலோசனைகளை தயாரித்தது. பல அரசியல் கட்சிகளும் நூற்றுக்கு அதிகமான தனிப்பட்ட சாட்சியாளர்களும் சோல்பரி ஆணைக்குழு முன் தமது கருத்துக்களைத் தெரிவித்தனர்.சோல்பரி ஆணைக்குழு இறுதி ஆவணத்தைத் தயாரித்த போது சேனாநாயக்காவின் கருத்துக்களுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் அளித்தது, என்பது நன்கு அவதானிக்கக் கூடியதாக இருந்தது.1947ம் ஆண்டு முதல் சோல்பரி அரசியல் யாப்பு நடைமுறைக்கு வந்தது.

சோல்பரி பிரபு

1948ம் ஆண்டு பெப்ரவரி மாதத்தில் தான் இலங்கை சுதந்திர நாடாக பிரகடனப் படுத்தப்பட்டது. 1948ம் ஆண்டு சுதந்திரத்திற்குப் பின்னரும் கூட 1947ல் தெரிவு செய்யப்பட்ட பாராளுமன்றமே தொடர்ந்து செயல் பட்டது.(Dominion-டொமினியன்) அந்தஸ்துடன் வரையப்பட்ட அரசியல் யாப்பு தொடர்ந்தும் வழக்கத்தில் இருந்தது.

சோல்பரி ஆணைக்குழு சிபாரிசுகளின் படி பாதுகாப்பு வெளி விவகாரம் தவிர்ந்த இதர விடயங்களில் இலங்கைக்கு முழு அதிகாரமும் அளிக்கப்பட்டிருந்தது. ஆனால் வெளிநாட்டு விவகாரங்களில் இந்தியாவுடனான உறவுகள் பற்றி ஒரு விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டிருந்தமை கவனிக்கத்தக்கது.

சேனாநாயக்க மற்றும் சில சிங்களத் தலைவர்களின் வற்புறுத்தலின் பேரில் தான் இந்தியவம்சாவளி மக்கள் உரிமை பற்றி இலங்கை இந்தியாவுடன் நேரடியாக பேசி விடயங்களை தீர்த்துக்கொள்ளலாம் என்ற உடன் பாட்டுக்கு பிரிட்டன் இணங்கியது. இந்த அடிப்படையில் தான் சுதந்திரம் கிடைத்த உடனேயே சூட்டோடு சூடாக பிரஜா உரிமைச் சட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டு இந்திய வம்சாவளி மக்களின் வாக்குரிமைக்கு சாவு மணி அடிக்கப்பட்டது.

சோல்பரி ஆணைக்குழு தேர்தல் பற்றி உள்ளடக்கியிருந்த சிபாரிசுகள் யாவும் கவர்னர் சேர். அன்றே கல்டிகொட் ஆலோசனை மற்றும் 1944 ஆம் ஆண்டு அரச சபை அமைச்சர் குழு வெளியிட்ட நகல் யாப்பு ஆகியவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு செய்யப்பட்டதாகும். தொகுதிகள் நிர்ணய ஆணைக்குழுவிற்கு சில நிபந்தனைகளை கடைப்பிடிக்க வேண்டும் என்று சோல்பரி ஆணைக்குழு எடுத்துக் கூறியிருந்தது. நாட்டில் உள்ள தேர்தல் தொகுதிகள் சமமான மக்கள் எண்ணிக்கையை கொண்டிருக்க வேண்டும் என்றாலும் கூட, சிறுபான்மை மக்களின் பிரதிநிதித்துவத்தை உறுதிபடுத்துவதற்காக விதிவிலக்குகளை கடைப்பிடிக்க வேண்டும் என்று ஆணைக்குழு வலியுறுத்தியிருந்தது இதன்படி ஏதாவது ஒரு தொகுதியில் சிறுபான்மை மக்கள் கணிசமான

எண்ணிக்கையில் இருந்தால் அவர்களின் பிரதிநிதித்துவத்தை உறுதி செய்வதற்காக தொகுதிக்கான மக்கள் தொகையை குறைக்க வேண்டும் என்பதுடன் பல அங்கத்தவர் தொகுதிகளையும் ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும் என்பது ஆணைக்குழுவின் சிபாரிசுகளில் உள்ளடக்கப்பட்டிருந்தன. சோல்பரி திட்டத்தின் கீழ் 6 நியமன அங்கத்தர்களுக்கும் இடம் இருந்தது.

சோல்பரி யாப்பின் அடிப்படையில் புதிதாக தெரிவு செய்யப்பட்ட அங்கத்தவர் தொகையில் 95 பேர் தொகுதிகள் மூலமாக தெரிவு செய்யப்படுவார்கள். இந்த தொகுதிகளில் பல அங்கத்தவர் தொகுதிகள் சிலவும் அடங்கியிருந்தன. 6 நியமன அங்கத்தவர்களுக்கும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. ஆகமொத்தம் சபை 101 அங்கத்தவர்களைக் கொண்டதாக இருந்தது சபையில் 58 சிங்களப் பிரதிநிதிகளும், 15 இலங்கைத் தமிழர்களும் 14 இந்திய வம்சாவளி பிரதிநிதிகளும் இடம் பெறுவார்கள் என்று சோல்பரி ஆணைக்குழு அனுமானம் செய்தது.

ஆணைக்குழுவின் எதிர்பார்ப்பு:-

சோல்பரி ஆணைக்குழு இந்திய வம்சாவளித் தமிழருக்கு 14 பாராளுமன்ற அங்கத்துவங்கள் கிடைக்கும் என்று எண்ணியிருந்த போதிலும் 1947 ம் ஆண்டில் நாடாளுமன்ற தேர்தல் நடைபெற்ற போது 7 இந்திய வம்சாவளி தமிழ் பிரதிநிதிகள் மட்டுமே தெரிவு செய்யப்பட்டனர். 1941ல் பாரபட்சமான முறையில் இந்திய வம்சாவளி மக்களின் வாக்குபலம் குறைக்கப்படாமல் இருந்திருந்தால் அவர்களின் பிரதிநிதித்துவம் சோல்பரி ஆணைக்குழு எண்ணியிருந்த தொகையை எட்டியிருக்கும் என்பது நிச்சயம். மேலும் தொகுதி நிர்ணயத்திற்கு சோல்பரி ஆணைக்குழு தெரிவித்திருந்த வழிகாட்டல்கள் போதுமானதா என்பதும் கேள்விக்குரிய விடயமாகும் இது பற்றி சோல்பரி ஆணைக்குழு தமக்கு புள்ளிவிபரத் தகவல்கள் உரிய முறையில் கொடுக்கப்படவில்லை என்றும் சிறுபான்மை மக்களுடைய பிரதிநிதித்துவம் உறுதி செய்யப்படும் என்ற பிரமையை இந்தப்புள்ளி விபரங்கள் தமக்கு ஏற்படுத்தின. என்று குறிப்பிட்டிருந்தது.

1941ம் ஆண்டு நடைபெற்ற இலங்கை இந்தியப் பேச்சுவார்த்தைகளின் போது இந்தியாவும் இலங்கையும் சுதந்திரம் அடைந்த பின்னர் இரு நாட்டுப் பிரதமர்களும் பேச்சுவார்த்தைகளை தொடர்வது என்று முடிவு செய்யப்பட்டிருந்தது. 1948ம் ஆண்டிற்கு பின்னர் இரண்டு பிரதமர்களுக்கிடையே பேச்சு வார்த்தைகளும் கடிதப் போக்குவரத்தும் இடம் பெற்ற போதிலும் உடன்பாடு ஏற்படவில்லை.

இந்திய வம்சாவளி மக்களின் உரிமைகள் பற்றி சுதந்திரத்திற்கு முன்னரே தீர்வு காண வேண்டும் என்று இந்திய வம்சாவளிப் பிரதிநிதிகளும் சிறுபான்மை மக்கள் பிரதிநிதிகளும் அறிக்கை சமர்ப்பித்திருந்தனர். சோல்பரி அரசியல் யாப்பில் உள்ள 29(2) உறுப்புரை சிறுபான்மை மக்களின் உரிமைகளுக்கு உத்தரவாதமளிக்கும் என்று கூறப்பட்டது

29(2) இந்த உறுப்புரையில் உள்ளடக்கப்பட்டிருந்த விடயங்கள் பின்வருமாறு

எந்த ஒரு சட்டமும்,

(அ) எந்தவொரு நபரும் சுதந்திரமாக ஏதாவதொரு சமயத்தை பின்பற்றுவதை தடை செய்யவோ கட்டுப்படுத்தவோ முடியாது.

(ஆ) இதர சமூகத்தவர்களுக்கோ அல்லது சமயம் சார்ந்தவர்களுக்கோ ஊறு விளைவிக்காத அல்லது அவர்களை கட்டுப்படுத்தாத விதிகளை எந்தவொரு தனி சமூகத்தை அல்லது சமயத்தை சார்ந்தவரையோ கட்டுப்படுத்த முடியாது

(இ)எந்தவொரு தனி சமூகத்தவர்க்கோ அல்லது சமயம் சார்ந்தவர்க்கோ பிற சமூகங்களுக்கோ சமயம் சார்ந்தவர்களுக்கோ அளிக்கப்படாத சலுகைகளை அளிக்க முடியாது.

(ஈ) எந்தவொரு சமய நிறுவனத்தின் யாப்பையும் அந்த நிறுவனத்தின் நிர்வாக சபை அனுமதியின்றி மாற்ற முடியாது.

Any law cannot :-

1. Prohibit or restrict the free exercise of any religion; or
2. Make persons of any community or religion liable to disabilities or restrictions to which persons of other communities or religion are not made liable; or
3. Confer on person of any community or religion any privilege or advantage which is not conferred on persons of other communities or religion; or
4. Alter the constitution of any religions body except with the consent of governing authorities of that body

எந்த ஒரு பிரிவினருக்கும் எதிராக பாரபட்சமான நடவடிக்கை எடுக்க முடியாது என்று இருப்பதால் இதன் மூலம் சிறுபான்மை மக்களின் ஆதங்கங்கள் தீர்க்கப்படும் என்ற கருத்து மேலோங்கியிருந்தது.

இலங்கைப் பிரஜாவுரிமை சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டது மாத்திரமின்றி அதைத்தொடர்ந்து பிரஜைகள் மாத்திரம் தான் வாக்காளர்களாக பதிவு செய்ய முடியும் என்று 1948/1949 ஆண்டுகளில் சட்டங்கள் இயற்றப்பட்டன. இது சம்பந்தமாக பிரிவி கவுன்சில் (Privy Council) வழக்குத் தாக்கல் செய்யப்பட்ட போது அது நிராகரிக்கப்பட்டது. பிரிவி கவுன்சில் தீர்ப்பில் இந்திய வம்சாவளியினருக்காக இந்திய பாகிஸ்தானிய வதிவோர் (பிரஜாவுரிமை) சட்டம் இயற்றப்பட்டுள்ளது என்று குறிப்பிடப்பட்டது. ஆனால் இந்த சட்டத்தின் விதிகள் பாரபட்சமான முறையில் அமுல் நடத்தப்பட்டது என்பதை அவர்கள் கவனத்திலெடுத்துக் கொள்ளவில்லை. இந்த சட்டம் உண்மையிலேயே இந்திய வம்சாவளி மக்களை வாக்காளர்களாகப் பதிவு செய்வதை திட்டமிட்டு தடுத்தது என்பதை பிரிவி கவுன்சில் கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ளாதது வியப்புக்குரிய ஒன்றாகும்.

வாக்குரிமை சீழ்ப்பு:-

1948ம் ஆண்டு இந்தியப் பிரதமரோடு இலங்கைப் பிரதமர் நடத்திய பேச்சுவார்த்தையில் உடன்பாடு ஏற்படவில்லை. 1941ம் ஆண்டு நடைபெற்ற இலங்கை இந்திய பேச்சுவார்த்தைகளில் இந்தியாவின் உடன்பாட்டோடு தான் புதிய பிரஜாவுரிமை சட்டங்கள்

கொண்டுவரப்படும், என்ற ஏற்பாடு இருந்தாலும் இந்த உடன்பாடு இல்லாமலேயே இலங்கை அரசு இந்திய பர்கிஸ்தானிய வதிவோர் (பிரஜாவுரிமை) சட்டத்தை நிறைவேற்றியது. இலங்கை பிரஜா உரிமை சட்டத்தின் கீழ் இந்திய வம்சாவளியினருக்கு பிரஜா உரிமைப் பெற முடியாத விதிகள் இருந்தன. இந்திய பர்கிஸ்தானிய வதிவோர் (பிரஜாஉரிமை) சட்டம் கடுமையான விதி முறைகளையும் நடைமுறைகளையும் கொண்டிருந்தது. ஏறத்தாழ பத்து இலட்சத்திற்கு அதிகமான இந்திய வம்சாவளி மக்கள் இந்த சட்டத்தின் மூலம் பிரஜா உரிமை பெறுவது குதிரைக் கொம்பாகவே இருந்தது.

பிரஜா உரிமை சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டவுடனேயே இலங்கை பிரஜைகளுக்கு மாத்திரம் தான் வாக்களிக்கும் உரிமை என்ற சட்டமும் கொண்டுவரப்பட்டது. **(Right of franchise was confined only to citizens of Srilanka)** இந்திய வம்சாவளி மக்களுள் பெரும்பாலானோர் வாக்காளர் பட்டியலில் இருந்து நீக்கப்பட்டனர். பேரிடியாக வந்த இந்த புதிய நிலையை மாற்றுவதற்கு பல்வேறு முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இந்திய அரசாங்கமும் பேச்சுவார்த்தை நடத்தியது. ஆனால் இலங்கை அரசோ தன் நிலைப் பாட்டை மாற்றிக் கொள்ள மறுத்தது.

1952 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் 16 ஆம் திகதி அந்த சமயத்தில் இந்தியாவின் இலங்கைத் தூதுவராக இருந்த கேசவமேனன் (Kesava Menon) இது சம்பந்தமாக இலங்கை பிரதமர் டட்லி சேனநாயக்காவிற்கு ஒரு கடிதம் அனுப்பி வைத்தார். “இந்த நாட்டில் பிரஜையாக வேண்டும் என்று விண்ணப்பம் செய்திருக்கும் பெரும் தொகையான இந்திய வம்சாவளி மக்களுக்கு இந்த சமயத்தில் இலங்கை அரசால் நியாயம் வழங்க முடியும் என்று எனது அரசாங்கம் கருதுகிறது. விசேடமான ஓர் சட்டத்தை நிறைவேற்றி இவர்களை அடுத்துவரும் தேர்தலில் வாக்களிக்க கூடிய வகையில் தேர்தல் இடாப்பில் சேர்த்துக் கொள்ள முடியும்.....” என்று சுட்டிப் காட்டியிருந்தார்

இந்திய தூதுவர் கேசவ மேனனின் கடிதத்திற்கு பதிலளித்த டட்லி சேனநாயக்க இலங்கையில் இத்தகைய ஒரு ஏற்பாட்டை செய்ய சட்டத்தில் இடம் இல்லை என்று தெரிவித்தார் இலங்கை அரசியல் யாப்பின் 15வது உறுப்புரை உப விதி 5இன் படி அவசரகால நிலைமை ஏற்பட்டால் மட்டுமே கலைத்த பாராளுமன்றத்தை மீண்டும்

கூட்ட முடியும். என்றாலும் அத்தகைய ஒரு அவசர கால நிலை தற்போது ஏற்படவில்லை என்பதே இலங்கை அரசாங்கத்தின் நிலைப்பாடாகும் என்று திட்டவாட்டமாக கூறிவிட்டார்.

இதே கால கட்டத்தில் ஏப்ரல் 18ம் திகதி 1952ல் பதுளையில் நடைபெற்ற இலங்கை இந்திய காங்கிரஸ் மகா நாட்டில் பேசும் போது அச்சமயத்தில் காங்கிரஸ் தலைவராக இருந்த பெரிசுந்தரம் இலங்கை அரசின் போக்கை கடுமையாக விமர்சித்து சோல்பரி திட்டத்தையும் நோக்கத்தையும் இலங்கை அரசு தவிடு பொடியாக்கிவிட்டது. என்று கடுமையாக சாடினார். இலங்கை இந்திய காங்கிரஸ் தனது தீவிரமான எதிர்ப்பை வெளிப்படுத்தியது. ஒரு சத்தியாக்கிரக இயக்கத்தை நடத்தியது.

1952 ஆம் ஆண்டு நடந்த தேர்தலில் ஒரு இந்திய வம்சாவளியினர் கூட பாராளுமன்ற அங்கத்தவராக தெரிவு செய்யப்படவில்லை. அதற்குப் பிறகு 1960ம், 1964ம், 1970ம், ஆண்டுகள் நடை பெற்ற தேர்தல்களிலும் ஒரு இந்திய வம்சாவளியினராவது தேர்தலில் போட்டியிட்டு தெரிவு செய்யப்படுமளவிற்கு இந்திய வம்சாவளியினர் வாக்காளர் தொகை போதுமானதாக இருக்கவில்லை.

டட்லி - நேரு பேச்சுவார்த்தைகள்

இந்திய இலங்கைப் பிரதமர்களான, ஸ்ரீ ஜவஹர்லால் நேரு, டட்லி சேனாநாயக்க ஆகியோர் எலிசபத் மகாராணியின் முடி குட்டு விழாவிற்கு 1953ம் ஆண்டில் லண்டன் சென்றிருந்த போது இந்திய வம்சாவளியினர் சம்பந்தமான பேச்சுவார்த்தைகள் இடம் பெற்றன.

டட்லி சேனாநாயக்க

ஜவஹர்லால் நேரு

கீழ்க்கண்ட விடயங்கள் இந்த பேச்சுவார்த்தைகளின் அடிப்படையாக இருந்தது.

1. இந்திய பாகிஸ்தானிய வதிவோர் (பிரஜாவுரிமை)சட்ட அமுலாக்க மூலம் 4 இலட்சம் பேர் இலங்கைப் பிரஜைகளாக பதிவு செய்யப்படுவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இதுவொரு திட்டவட்டமான தொகையல்ல. பாரபட்சமற்ற அமுல் நடத்தலிலேயே இது தங்கியிருக்கிறது.
2. பிரஜைகளாகப் பதிவு செய்யப்படுபவர்களோடு, நீண்ட கால வாசப அனுமதி பத்திரங்கள் பெறுபவர்களை (2 இலட்சத்து 50, ஆயிரம்) சேர்த்தால் ஒட்டு மொத்தமாக 6 இலட்சத்து 50, ஆயிரம் பேர் இருப்பார்கள். இது அதிக பட்ச எண்ணிக்கையாகும்.
3. வாசபகால அனுமதிப் பத்திரம் பெறுபவர்களின் நிலைமை 10 ஆண்டுகளுக்குப் பின் மீள் பரிசீலனை செய்யப்படும். இந்த 10 ஆண்டு கால இடைவெளியில் இவர்கள் யாராவது இந்தியாவிற்கு செல்ல வேண்டும் என்றால் இந்திய அரசு அதற்கு தடை விதிக்காது.
4. மேற் குறிப்பிட்ட ஆறு இலட்சத்து 50, ஆயிரத்தை விட மேலதிகமாக மூன்று இலட்சம் பேர் இருப்பார்கள் இவர்களை இந்திய அரசு தனது பிரஜைகளாக ஏற்றுக் கொண்டு இந்தியப் பிரஜைகளாகப் பதிவு செய்யும். இவ்வாறு பதிவு செய்யப்படுபவர்கள் வரையறுக்கப்பட்ட ஒரு காலத்திற்குள் இந்தியாவிற்கு கட்டாயமாக அனுப்பப்படுவார்கள்.
5. மேற் குறிப்பிட்ட சகல அம்சங்களும் ஒரே திட்டத்தின் கீழ் தான் நடைபெறும் இவற்றுள் ஒரு அம்சத்தை மாத்திரம் தனியே நடைமுறைப்படுத்த முடியாது.

இந்தியப் பிரதமர் இலங்கைப் பிரஜாவுரிமை வழங்குவோரின் மொத்த தொகை 7 இலட்சம் பேராக இருக்க வேண்டும் என்ற நிலைப்பாட்டில் இருந்தார். மேலும் கட்டாயமாக யாரும் இலங்கையில்

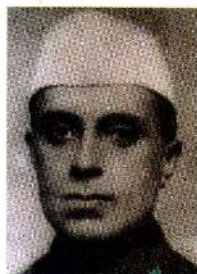
இருந்து வெளியே அனுப்பப்படுவதற்கு இந்திய அரசு ஒப்புதல் தர மறுத்து விட்டது.

இதனால் நேரு-டட்லி பேச்சுவார்த்தைகளின் மூலம் எந்த விதமான முடிவும் ஏற்படவில்லை

நேரு கொத்தலாவல ஒப்பந்தம்

சேர். ஜோன்
கொத்தலாவல

ஜவஹர்லால் நேரு

1953ஆம் ஆண்டு சேர். ஜோன் கொத்தலாவல இலங்கைப் பிரதமரான ஆன பின்னர் 1954ம் ஆண்டு இலங்கைக்கும் இந்தியாவிற்கும் இடையே பேச்சுவார்த்தைகள் மீண்டும் ஆரம்பமானது.

இந்த பேச்சுவார்த்தைகளைத் தொடர்ந்து 1954ம் ஆண்டு ஜனவரி 18ம் திகதி நேரு கொத்தலாவல ஒப்பந்தம் கைச்சாத்திடப்பட்டது. ஒப்பந்தம் பின்வரும் விதிகளைக் கொண்டிருந்தது:-

1. இந்திய பாகிஸ்தானிய வதிவோர் (பிரஜாவுரிமை) சட்டத்தின் கீழ் இலங்கைப் பிரஜைகளாக தகுதி பெற்றவர்களை பதிவு செய்வது துரிதப்படுத்தப்படும்.
2. மேற்குறிப்பிட்ட சட்டத்தின் கீழ் பிரஜைகளாகப் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுபவர்கள் ஒரு பிரத்தியேகத் தேர்தல் பட்டியலில் (Separate Electoral Register) பதியப்படுவார்கள். விசாரணை செய்யப்படாமல் எஞ்சியிருக்கும் பிரஜாவுரிமை

விண்ணப்பங்களின் விசாரணை இரண்டு ஆண்டுகளுக்குள் பூர்த்தி செய்யப்படும்.

3. பிரத்தியேகத் தேர்தல் பட்டியலில் (Separate Electoral Register) இடம் பெற்றவர்கள் குறிப்பிட்ட ஒரு தொகை பாராளுமன்ற அங்கத்தவர்களைத் தெரிவு செய்யமுடியும்..இந்த தொகை என்ன என்பதை இந்தியப் பிரதமரோடு கலந்தாலோசித்த பின்னர் முடிவு செய்யப்படும்
4. இலங்கைப் பிரஜைகளாகப் பதிவு செய்யப்படாதவர்கள் இந்திய அரசியல் யாப்பு 8வது உறுப்புரையின் கீழ் தங்களை இந்தியப் பிரஜைகளாகப் பதிவுசெய்து கொள்ளலாம்.

இந்தியப் பிரஜைகளாக பதிவு செய்து கொள்வதினை ஊக்குவிப்பதற்காக இலங்கை அரசு சில சலுகைகளை அறிமுகம் செய்யும். இந்தியப் பிரஜைகளாகப் பதிவுசெய்ய விரும்புவவர்களுக்கு அவசியமான நிர்வாக ஏற்பாடுகளை இந்தியா செய்யும். அத்தோடு அதை விளக்குவதற்கான பிரச்சாரத்தையும் இந்தியா மேற்கொள்ளும்.

நேரு கொத்தலாவல ஒப்பந்தம் மாறுபட்ட வியாக்கியானங்களினால் விரைவிலேயே செயலிழந்து விட்டது. இந்த ஒப்பந்தத்தின் மூலம் மிக சொற்ப தொகையினரே இந்திய பிரஜைகளாகப் பதிவு செய்யப்பட்டனர். பிரச்சினைக்குத் தீர்வு ஏற்படவில்லை. இதனால் இதற்கு புதிய அனுகுமுறையொன்று வேண்டியிருந்தது. 1960ம் ஆண்டு ஸ்ரீமாவோ பண்டாரநாயக்க பிரதமரானதை தொடர்ந்து இந்திய வம்சாவளியினர் பிரச்சினைக்கு தீர்வு காண்பதில் அதிகம் அக்கறை காட்டினார். இந்திய-சீன எல்லை தகராறு ஏற்பட்ட இந்த காலகட்டத்தில் இந்தியா இக்கட்டான ஒரு நிலைக்கு தள்ளப்பட்டிருந்தது. அண்டை நாடுகளில் ஒன்றான இலங்கையோடு சில விட்டுக் கொடுப்புகளின் மூலமாவது நல்லுறவை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று புதிய இந்தியப் பிரதமர் லால் பகதூர் சாஸ்திரி பெரிதும் விரும்பினார். இதனை ஸ்ரீமாவோ பண்டாரநாயக்கா தனக்கு சாதகமாக பயன்படுத்திக் கொண்டார்.

விசாரணை பூர்த்தி

1962 ஆம் ஆண்டு இந்திய பாகிஸ்தானிய வதிவோர் (பிரஜாவுரிமை) சட்டத்தின் கீழ் சமர்ப்பிக்கப் பட்ட இரண்டு லட்சத்து 37,034 விண்ணப்பங்களுக்கான விசாரணை பூர்த்தி செய்யப்பட்டு 31,409 விண்ணப்பங்கள் மாத்திரமே ஏற்கப்பட்டிருந்தன. இரண்டு லட்சத்து 5,625 விண்ணப்பங்கள் நிராகரிக்கப்பட்டன. விண்ணப்பம் செய்த ஏழு லட்சத்து 75 ஆயிரம் பேரில் ஒரு லட்சத்து 34,188 பேர் மாத்திரமே இலங்கைப் பிரஜைகளாகப் பதிவு செய்யப்பட்டனர். மிகவும் அற்ப காரணங்களுக்காக ஏராளமான விண்ணப்பங்கள் நிராகரிக்கப்பட்டதே இதற்குக் காரணம். இந்த சமயத்தில் 85 சதவிகித விண்ணப்பங்களை நிராகரிக்க கட்டளையிட்டு விசாரணை செய்த பிரதி ஆணையாளர்களுக்கு சுற்று நிருபம் அனுப்பப்பட்டிருந்தது அம்பலமாகியது. 1954ம் ஆண்டு நேரு-கொத்தலாவல பேச்சுவார்த்தைகள் டில்லியில் நடைபெற்றபோது இந்திய அதிகாரிகளினால் மேற்படி சுற்று நிருபம் பிரதமர் கொத்தலாவலவிடம் காட்டப்பட்டது.

ஸ்ரீமாவோ
பண்டாரநாயக்க

லால் பகதூர்
சாஸ்திரி

நாடற்றவர்கள்

1953ம் ஆண்டு நடைபெற்ற மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பிலிருந்து இலங்கைப் பிரஜைகளாகப் பதிவுசெய்யப்பட்டவர்களின் தொகையைக் கழித்து 10 ஆண்டு காலத்தில் ஏற்பட்ட இலங்கையின் மக்கள் தொகையையும் கணக்கெடுத்த பின்னர் இலங்கை அல்லது இந்திய பிரஜாவுரிமை பெறாதவர்கள் தொகை 975,000 என்று கணக்கிடப்பட்டது. இவர்கள் நாடற்றவர்கள் என்று அடையாளப்படுத்தப்பட்டனர்.

1954ம் ஆண்டு கைச்சாத்திடப்பட்ட நேரு கொத்தலாவல ஒப்பந்தம் சொற்ப காலத்திலேயே செயலற்றுப் போய் விட்ட பின்னணியில் தான் 1963 ம் ஆண்டு இந்த விடயம் சம்பந்தமாக இரு பிரதமர்களுக்கிடையே ஒரு சந்திப்பை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று ஸ்ரீமாவோ பண்டாரநாயக்க பண்டித ஜவர்ஹர்லால் நேருவுக்கு வேண்டுகோள் விடுத்தார். மே 1964ல் பண்டித நேரு, மறைந்ததினால் 1964ல் ஆண்டு ஒக்டோபர் மாதத்தில் புதிய இந்திய பிரதமர் லால்பகதூர் சாஸ்திரியுடன் பேச்சுவார்த்தைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன.

ஸ்ரீமா-சாஸ்திரி ஒப்பந்தம்

ஸ்ரீமாவோ சாஸ்திரி பேச்சுவார்த்தைகளில் நாடற்றவர் தொகையில் எத்தனை பேருக்கு இலங்கைப் பிரஜாவுரிமை வழங்குவது எத்தனை பேரை இந்தியா பிரஜைகளாக்கிக் கொள்வது என்பது பற்றி தீவிரமாக பேசப்பட்டது. இறுதியில் மூன்று லட்சம் பேருக்கு இலங்கை பிரஜாவுரிமைகொடுப்பது என்றும் ஐந்து லட்சத்து 25 ஆயிரம் பேருக்கு இந்தியா பிரஜாவுரிமை கொடுப்பது என்றும் முடிவு செய்யப்பட்டது. இவ்வரு தொகையும் சேர்த்து எட்டு லட்சத்து 25 ஆயிரமாக இருந்தது. எஞ்சிய மிகுதியுள்ள ஒரு லட்சத்து 50 ஆயிரம் தொகையினர் குறித்து பின்னர் பேசுவதென்று முடிவு செய்யப்பட்டது. (1974ம் ஆண்டு ஸ்ரீமாவோ இந்திரா உடன் பாட்டின் மூலம் ஒரு லட்சத்து 50 ஆயிரம் பேரை இரு நாடுகளும் ஆளுக்கு பாதியாக பங்கிட்டுக் கொள்வதென முடிவு செய்யப்பட்டது. இதன்படி இந்தியா ஆறு லட்சம் பேருக்கும் இலங்கை மூன்று லட்சத்து 75 ஆயிரம் பேருக்கும் பிரஜாவுரிமை வழங்க வேண்டும். இயற்கை அதிகரிப்பை இரண்டு பிரிவினருமே ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும் என்பதாகும்)

இந்தியாவின் புதிய பிரதமராகப் பதவியேற்ற லால் பகதூர் சாஸ்திரி நீண்டகாலமாக பண்டித நேரு கடைப்பிடித்துவந்த கொள்கையை பின்பற்றாமல் எத்தனை பேருக்கு இந்தியா பிரஜாவுரிமை வழங்குவது, எத்தனை பேருக்கு இலங்கை பிரஜாவுரிமைக் வழங்குவது என்று எண்ணிக்கை அடிப்படையில் பேரம்பேசும் முற்றிலும் புதிய போக்கை கடைப்பிடித்தார்.

1964ம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 10ம் திகதி ஸ்ரீ ஸ்ரீமா-சாஸ்திரி ஒப்பந்தம் இலங்கை பாராளுமன்றத்தில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. தனது பாராளுமன்ற உரையில் பிரச்சினைகளின் வரலாற்றுப் பின்னணியை விளக்கிய பின்னர் **பிரத்தியேகத் தேர்தல்** பட்டியல் பற்றி ஸ்ரீமாவோ பண்டாரநாயக்க விளக்கமளித்தபோது “எதிர்க் கட்சித் தலைவரோடு நடத்திய பேச்சுவார்த்தைகளின் போது இந்திய பாகிஸ்தானிய வதிவோர் (பிரஜாவுரிமை) சட்டத்தின் கீழ் பிரஜாவுரிமை பெறுபவர்களையும் புதிதாக செய்யப்பட்ட ஒப்பந்தத்தின் கீழ் பிரஜைகளாக பதிவு செய்யப்படுபவர்களையும் ஒரு பிரத்தியேக தேர்தல் பட்டியலில் பதிய வேண்டும் என்பதில் எங்கள் இருவருக்கும் இடையில் இணக்கம் ஏற்பட்டது...) என்று கூறினார். இந்த விடயம் இலங்கை அரசாங்கத்திற்கு உட்பட்டதென்பதால் இது பற்றி தான் இலங்கை இந்திய பேச்சுவார்த்தைகளின் போது பிரஸ்தாபிக்கவில்லை என்று அவர் குறிப்பிட்டார்.

நேரு.கொத்தலாவல ஒப்பந்தத்தில் பிரத்தியேகத் தேர்தல் பட்டியல் பற்றி குறிப்பிடப்பட்டிருந்ததால் இது பற்றி 1963ம் ஆண்டிலேயே இந்திய பாராளுமன்றத்தில் கேள்விகள் எழுப்பப்பட்டிருந்தன.

இந்திய வம்சாவளி பதிவுப் பிரஜைகளுக்கென பிரத்தியேக தேர்தல் பட்டியல் கையாளுவது பற்றி நேரு கொத்தலாவல ஒப்பந்தத்தின் போதே பிரஸ்தாபிக்கப்பட்டிருந்தது. சில ஆண்டுகளுக்குப் பின் டி.சி.சர்மா (D.C.Sharma) என்பவர் இந்தியப்பாராளுமன்றத்தில் கேட்ட கேள்விக்கு பிரதமர் ஜவஹர்லால் நேரு ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு முன் இலங்கை பிரதமர் இந்தியாவிற்கு வந்திருந்த போது பிரத்தியேக தேர்தல் தொகுதி பற்றிய விடயம் பிரஸ்தாபிக்கப்பட்டது. இலங்கைப் பிரதமர் இலங்கைப் பிரஜைகளாகப் பதிவுசெய்யப்படுபவர்கள் பத்து ஆண்டு காலத்திற்கு பிரத்தியேகத் தேர்தல் தொகுதியில் இருந்து அங்கத்தவர்களை தெரிவு செய்ய வேண்டும் என்ற யோசனையை முன்வைத்தார். இந்த கருத்து இந்திய அரசாங்கத்தைச் சார்ந்ததல்ல.....” என்று பதிலளித்தார். எப்படி இருந்த போதிலும் நேரு கொத்தலாவல ஒப்பந்தத்தில் பிரத்தியேகத் தேர்தல் பட்டியல் பற்றிய ஒரு விதி சேர்க்கப்பட்டிருந்தது.

பிரத்தியேகத் தேர்தல் பட்டியல்

இலங்கைப் பிரதமர் தனக்கும் லால் பகதூர் சாஸ்திரிக்கும் 1964ல் ஏற்பட்ட ஒப்பந்தம் பற்றி பேசிய போது பிரத்தியேக தேர்தல் பட்டியல் பற்றி குறிப்பிட்டிருந்தது இந்தியாவில் சலசப்பை ஏற்படுத்தியது. இதற்கு பதில் அளிக்கும் முகமாக இந்தியாவிற்கான இலங்கைத் தூதுவர் டில்லியிலிருந்து ஒரு நீண்ட அறிக்கையை பத்திரிகைகளுக்கு வெளியிட்டார். அதில் அவர் பிரத்தியேகத் தேர்தல் தொகுதி இந்திய வம்சாவளியினருக்கு தீங்கு விளையிப்பதற்கு பதிலாக நன்மையே கொண்டு வந்து சேர்க்கும் என்று கூறி இதன் மூலம் அவர்கள் தங்களைச் சார்ந்த ஒருவரையே தெரிவு செய்யக் கிடைக்கும் வாய்ப்பு அவர்களுக்கு பல நன்மைகளை பெற்றுத் தரும் என்று இலங்கையின் நிலைப்பாட்டிற்கு ஆதரவு தேடினார்.

தனது பாராளுமன்ற உரையில் திருமதி பண்டார நாயக்க,

“.....இவ்வாறு அவர்கள் ஒரு தனித் தேர்தல் இடாப்பில் பட்டியலிடப்பட்டிருந்தால் அவர்களுக்கு வேண்டிய பிரதிநிதிகளை அந்த பட்டியல் மூலம் தெரிவுசெய்து கொள்ளலாம்.அதே நேரத்தில் பாரம்பரிய மக்களின் அரசியல் நலன்களும் பாதுகாக்கப்படும். பிரத்தியேகப் பட்டியல் மூலம் தேர்தல் நடத்துவது சம்பந்தமான விடயங்கள் புது டெல்லிப் பேச்சுவார்த்தைகள் போது இடம் பெறவில்லை. இந்த விடயம் பற்றி தீர்மானம் எடுப்பது. சுதந்திர இலங்கைக்கே உரித்தானதால் இதுபற்றி டில்லி மகா நாட்டின் போது பேசவில்லை.....” என்றார்.

(During my discussion with the leader of the opposition it was agreed that all persons of Indian and pakistani Residents (Citizenship) Act as well as those others who will be acquiring citizenship under the present Agreement, Should be placed on a separate electoral register.

When they are on a separate register, it will be possible for them to select their representatives. This arrangement will also safeguard the political interests of the indigenous population. The question of a separate electoral register for persons of Indian origin who are registered as citizens of Ceylon was not discussed at New Delhi as this is a matter solely for determination by our sovereign parliament.)

பிரத்தியேகத் தேர்தல் விடயம் பற்றி இந்தியப் பிரதமர் 1964ம் ஆண்டு 22ம் திகதி நவம்பர் மாதம் இலங்கைப் பிரதமருக்கு ஒரு கடிதம் எழுதினார். அதில் அவர் “..... இந்திய வம்சாவளி மக்கள் மத்தியிலிருந்து இலங்கைப் பிரஜாவுரிமை பெறுபவர்களை ஒரு பிரத்தியேக தேர்தல் பட்டியலில் வைக்க வேண்டும் என்பது ஒன்றும் புதிதல்ல அது ஏற்கனவே 1954ல் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது தான் என்று கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மதிப்பிற்குரிய பிரதமர் அவர்களே நாம் பேச்சுவார்த்தை ஆரம்பித்த போது பழையவற்றையெல்லாம் ஒதுக்கி விட்டு முற்றிலும் புதிய நிலைப்பாட்டிலிருந்தது தான் பேச வேண்டும் என்று முடிவு செய்தோம். நமது பேச்சு வார்த்தையின் போது நீங்கள் நிகழ்த்திய ஆரம்ப உரையில் 1954ம் ஆண்டு இடம்பெற்ற இலங்கை இந்திய ஒப்பந்தம் தோல்வியடைந்து விட்டது என்று குறிப்பிட்டிருந்தீர்கள். என்னுடைய நிலைப்பாடு 1954ம் ஆண்டு ஒப்பந்தத்தை நாடியிருக்காமல் ஒரு புதிய அணுகு முறையை கடைப்பிடிப்பது அவசியம் என்பதாகும். இதே கருத்தை தான் நீங்களும் கொண்டிருந்தீர்கள்.....” நமது ஒப்பந்தத்தின் நோக்கங்களுக்கு ஏற்ப இந்திய வம்சாவளி வாக்காளர்களை பொதுத் தேர்தல் பட்டியலில் வைத்துக் கொள்வது உகந்ததாகும். இலங்கை பிரதமரின் உரை இந்தியாவில் சலசலப்பை ஏற்படுத்தியுள்ளது. ஒப்பந்தத்தையே பாதிக்கக்கூடிய அளவிற்கு எதிர்ப்பு வளர்ந்து வருகிறது என்று குறிப்பிட்டார்.

பிரத்தியேகத் தேர்தல் தொகுதி பற்றி இந்திய வெளிவிவகார அமைச்சர் ஸ்வரன் சிங் ஒரு கேள்விக்கு பதிலளிக்கும் போது இவ்வாறு கூறியுள்ளார்.

“.....இலங்கை அரசாங்கம் தேர்தல் தொகுதிகளை அமைப்பது தங்களுக்கே உரிய விடயம் என்று கூறியுள்ளார்கள். ஆனால் இரண்டு அரசாங்கங்களும் பிரஜாவுரிமைப் பற்றி ஒப்பந்தம் செய்திருப்பதால் அந்த பிரஜாவுரிமை பொதுவான பிரஜா உரிமையில் இருந்து வேறுபட்டால் இந்தியாவிற்கு அதுபற்றி கருத்துக் கூற உரிமையுண்டு. அது நாம் செய்து கொண்ட ஒப்பந்தத்தோடு தொடர்பு பட்டது.....” என்றார்.

(“.....to be fair to government of Ceylon they are taking this position that this is an internal matter for them. But in a matter like this where there has been an agreement between two countries to confer citizenship rights, if that citizenship right is to be of a type different from the normal citizenship right, then it is a matter which is very relevant and is very pertinent to the agreement which has been entered into by the two Governments .....

லால் பகதூர் சாஸ்திரி ஸ்ரீமாவோ பண்டாரநாயக்க ஒப்பந்தம் 1964ல் கைச்சாத்திடப்பட்ட போதிலும் ஒப்பந்தத்தை அமுல் செய்வதற்கான சட்ட மூலம் கொண்டு வருவதில் தாமதம் ஏற்பட்டது. 1965ம் ஆண்டு ஸ்ரீமாவோ அரசாங்கம் தோல்வி கண்டு டட்லி சேனநாயக்காவின் தலைமையில் ஐக்கிய தேசியக் கட்சி ஆட்சிக்கு வந்த பின்னர் தான் இதனை அமுல் நடத்துவதற்கான சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது.

டட்லி சேனநாயக்காவின் அரசாங்கத்தினால் 1966ம் ஆண்டு ஸ்ரீமாவோ சாஸ்திரி-ஒப்பந்தத்தை அமுல் நடத்த பாராளுமன்றத்தில் சட்டமூலம் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. இந்த சட்டத்தை ஸ்ரீமாவோ பண்டாரநாயக்க மிகத் தீவிரமாக எதிர்த்தார். தான் செய்து கொண்ட ஒப்பந்தத்திற்கும் டட்லி சேனநாயக்க அரசினால் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட சட்ட மூலத்திற்கும் இடையே பாரிய முரண்பாடு உள்ளது. இலங்கை தொழிலாளர் காங்கிரஸ், மற்றும் தமிழரசுக் கட்சி ஆகியோரை திருப்தி படுத்துவதற்காகத் தான் இத்தகைய ஒரு சட்டம் கொண்டுவரப்படுகின்றது. ஏழு பேருக்கு இந்தியப் பிரஜாவுரிமைக் கொடுத்து அவர்களை நாட்டை விட்டு வெளியே அனுப்பிய பின்னர் தான் நாலு பேரை இலங்கைப் பிரஜைகளாகப் பதிவுசெய்ய வேண்டும் என்பது தான் நான் செய்து கொண்ட ஒப்பந்தம். டட்லி சேனநாயக்கா கொண்டுவந்திருக்கும் சட்டம் ஏழு பேரை இந்தியப் பிரஜைகளாகப் பதிவு செய்தவுடன் நான்கு பேரை இலங்கைப் பிரஜைகளாகப் பதியலாம் என்றிருக்கின்றது. இதை ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது என்று கூறி பெரும் எதிர்ப்பை வெளிக்காட்டினார்.. இதனால் அரசியல் கலத்தில் இந்த விடயம் பூதாகரமாக உருவெடுத்தது.

பண்டாரநாயக்கா இந்த விடயத்தில் பௌத்த மகா சங்கத்தின் ஆதரவை பெற்று ஒரு எதிர்ப்பு இயக்கத்தை நடத்தப் போவதாக

சுறினார். மல்வத்த மஹாநாயக்க தேரர் வணக்கத்துக்குரிய அமுனும ராஜ குரு ஸ்ரீவிபசி தேரரின் ஆதரவை பெற்றுக் கொண்டார்.

1967 மே 17ம் திகதி மல்வத்த மகா நாயக்க தேரர் விடுத்த அறிக்கையிலும் பிரதமர் டட்லிக்கு அனுப்பிய கடிதத்திலும். “இலங்கைப் பிரஜாவுரிமைக்கு விண்ணப்பிக்கும் இந்தியர்கள் சிங்கள மொழியை உத்தியோகப் பூர்வ மொழி என்று ஏற்றுக் கொண்டு அவர்களுடைய பிள்ளைகளுக்கு சிங்கள மொழி மூலமாக கல்வி கற்பிக்க வேண்டும்” என்று குறிப்பிட்டிருந்தார்.

“இரண்டு லட்சத்து 89 ஆயிரம் இந்திய வாக்காளர்களை தேர்தல் இடாப்பிலிருந்து ரத்து செய்ததின் மூலம் (இந்த புள்ளி விபரம் தவறானது) டி. எஸ். சேனாநாயக்கா போற்றத்தக்க ஓர் செயலை செய்திருக்கிறார். இப்பொழுது மூன்று லட்சம் இந்தியர்களுக்கு பிரஜாவுரிமை கொடுத்து அவர்களை தேர்தல் இடாப்பில் சேர்த்துக்கொள்வது என்பது உங்கள் தந்தையால் புதைக்கப்பட்ட சிங்கள அடிமைத்தனத்தை அது ஆழமாக புதைக்கப்பட்ட புதைகுழியிலிருந்து தோண்டி எடுத்து மீண்டும் அதற்கு உயிர் கொடுப்பது போலாகும்” இவ்வாறு மல்வத்த மஹாநாயக்க தேரர் அன்று சுட்டிக்காட்டியிருந்தார்

“289,000 Indian names (this figure is incorrect) were removed from the Electoral Registers by your father the late Mr.D.S Senanayake. Even today the people revere him for this noble deed.But by attempting to put back 300,000 Indians on the Electoral Registers are you not exhuming and reviving the corpse of Kandyan slavery which was buried by your father?”

இப்படியெல்லாம் அறிக்கை விட்ட இதே மகாநாயக தேரர் அதே வருடத்தில் ஜூன் மாதம் 29ம் திகதி டட்லி சேனா நாயக்காவிற்கு ஆதரவாக அறிக்கை விடுத்தார்.

“.....நான் கவலைப்பட்ட இன்னொரு விடயம் இந்திய வம்சாவளி மக்களுக்கான பிரத்தியேகத் தேர்தல் பட்டியலாகும். ஆனால் பிரதமர் டட்லி சேனநாயக்க சமர்ப்பித்த சட்டமூலம்

விவாதத்தின் போது எதிர்கட்சித் தலைவி இந்தியப் பிரதமரிடமிருந்து பெற்ற கடிதத்தை வாசித்து விட்டு இதுபற்றி எதுவும் கூறாததை நான் கவனித்தேன். மேலும் விவாதத்தில் ஸ்ரீலங்கா சுதந்திர கட்சியின் சார்பில் கலந்து கொண்ட பீலிக்ஸ் டயஸ் பண்டாரநாயக்க பிரத்தியேகத் தோதல் தொகுதி முறைக்கு தான் ஆதரவு அளிக்க வில்லை என்று தெரிவித்தார். தவிர லங்கா சமசமாஜ கட்சியும் கம்யூனிச கட்சியும் இது பற்றி கருத்து எதுவும் தெரிவிக்க வில்லை. பிரதமர் டட்லி சேனநாயக்கா எழுதியிருந்த கடிதத்தில் கண்டிய சிங்களவர்களின் நலன் பாதிக்கப்படாது என்று உறுதி மொழியளித்திருக்கிறார். இது சரியாக இருந்தால் எனக்கு ஆட்சேபனை எதுவும் இல்லை.....” என்று ஒரு மாதகால இடைவெளிக்குள் இலங்கை இந்திய பிரஜாவுரிமை ஒப்பந்த அமுல்நடத்தல் சட்டம் பற்றி முன்னுக்குப் பின் முரணாக கருத்து தெரிவித்துள்ளமை குறிப்பிட தக்கதொன்றாகும். நாட்டின் முக்கியமான விடயங்களில் தீர்மானங்கள் மேற்கொள்ளப்படும்போது இலங்கையில் பெரும்பான்மை மக்களிடையே அதிக செல்வாக்குடன் திகழும் மல்வத்த பீடாதிபதி எப்படியெல்லாம் நடந்து கொள்கின்றார்கள் என்பதை இதன் மூலம் அறியலாம்.

ஸ்ரீமா-சாஸ்திரி ஒப்பந்தத்தை அமுல் நடத்துவதற்காக சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டு அது செயல்படுத்தப் பட்டாலும் நீண்ட கால தாமதமும் பல குளறுபடிகளும் இடம்பெற்றன.

1964ம் ஆண்டளவில் இந்திய-பாகிஸ்தானிய வதிவோர் (பிரஜாவுரிமை) சட்டத்தின் கீழ் பிரஜைகள் பதிவு செய்யும் வேலைகள் பூர்த்தியாகும் போது ஒரு இலட்சத்து 34 ஆயிரம் பேர் பிரஜைகளாகப் பதிவு செய்யப்பட்டிருந்தனர். இவர்களில் 50 சதவீதத்தினர் வாக்காளர்களாகப் பதிவு செய்யப்பட்டிருந்தனர். இவர்கள் பல்வேறு மாவட்டங்களில் இருந்ததால் ஒரு தொகுதியிலும் பிரதிநிதிகளை தெரிவு செய்யும் அளவிற்கு வாக்காளர்களை கொண்டிருக்கவில்லை

ஏற்கனவே வாக்குரிமையை அனுபவித்த கணிசமான தொகையினரான இந்திய வம்சாவளி மக்களுக்கு அடியோடு அந்த உரிமையை இல்லாதொழித்து பிரதிநிதித்துவத்தையும் இல்லாமல் செய்தமையினால் இலங்கை அரசு பலருடைய கண்டனைக்

கணைகளுக்கு ஆளாகியது. அவர்களுக்கு நியமன அங்கத்துவம் அளித்து இந்த நிலைமையை சமாளிக்க இலங்கை அரசு முயற்சி எடுத்தது.

1952ம், 1960ம், 1964ம், 1970ம் ஆண்டுகளிலேயே முறையே திரு.எஸ்.பி.வைத்திலிங்கம் (1952), திரு.சௌமியமூர்த்தி தொண்டமான் (1960), திரு வி.அண்ணாமலை, திரு. சௌமியமூர்த்தி தொண்டமான் (1964-1970) ஆகியோர் நியமன அங்கத்தவர்களாக நியமிக்கப்பட்டனர். 1970ம் ஆண்டில் ஜனநாயக தொழிலாளர் காங்கிரஸின் தலைவர் ஜனாப் அப்துல் அசீஸ், நியமன அங்கத்தவராக திருமதி. பண்டாரநாயக்கவினால் நியமிக்கப்பட்டார்.

1965ம் ஆண்டின் ஆரம்பத்தில் அப்போது பிரதமராக இருந்த ஸ்ரீமாவோ பண்டாரநாயக்க பிரத்தியேக தேர்தல் பட்டியல் சம்பந்தமாக இந்தியப் பிரதமருக்கு அனுப்பிய கடிதத்தில் பிரத்தியேக தேர்தல் பட்டியல் அறிமுகப்படுத்ததுவதில் உறுதியாக இருப்பதாக தெரிவித்திருந்தார். பிரத்தியேகத் தேர்தல் பட்டியலுக்கான அவசியத்தைப் பற்றி குறிப்பிட்ட காரணங்களுல் ஒன்றாக கீழ்க்கண்டதையும் குறிப்பிட்டுள்ளார். “.....இந்திய பாகிஸ்தானிய வதிவோர் (பிரஜாவுரிமை) சட்டத்தின் கீழ் பதிவு செய்யப்பட்ட எவரும் இதுவரை பாராளுமன்றத்திற்கு தெரிவு செய்யப்படுவதில் வெற்றி காணவில்லை. ஜூலை 1960ல் நான் அரசு அமைத்த போது அவர்களுல் ஒருவரை நியமன அங்கத்தவராக இடம் பெற செய்தேன்.....” இவ்வாறு கூறிய திருமதி பண்டாரநாயக்கா பிரத்தியேக தொகுதி மூலம் அவர்களாகவே தங்களுல் சிலரை தெரிவுசெய்து கொள்ள முடியும் என்று கூறினார்.

1972 ஸ்ரீமாவின் புதிய அரசியல் யாப்பு

1970ஆம் ஆண்டில் ஆட்சிப் பொறுப்பேற்ற ஸ்ரீமாவோ பண்டாரநாயக்கவின் தலைமையிலான பொதுஜன ஐக்கிய முன்னணி அரசாங்கம் 1972ம் ஆண்டில் புதிய அரசியல் யாப்பை நடைமுறைக்கு கொண்டு வந்தது. சோல்பரி அரசியல் யாப்பை முற்றிலும் மாற்றியமைத்த புதிய அரசியல் யாப்பில் நியமன அங்கத்துவ முறையும் இல்லாதொழிக்கப்பட்டது. புதிய அரசியல்

யாப்பை வரைவதற்கு பொறுப்பாக இருந்தவர் இடதுசாரி தலைவர் கலாநிதி கொல்வின் ஆர்.டி.சில்வா (Dr.Colvin R.D.Silva) புதிய அரசியல் யாப்பில் சிறுபான்மையினருக்கு பாதுகாப்பாக இருந்த சோல்பரி அரசியல் யாப்பின் விதி 29(2)கோ அல்லது அது போன்ற ஒரு சிறுபான்மை பாதுகாப்பு விதிக்கோ அவர் இடம் அளிக்கவில்லை. 1972ம் ஆண்டு அரசியல் யாப்புக்கு கொண்டு வரப்பட்ட 15 ஆவது சீர்திருத்த விதிகளில் சிறுபான்மை மக்களின் பிரதிநிதித்தவம் பற்றி ஒரு சிபாரிசு அடங்கியிருந்தது. “கட்சிகள் வேட்பாளர்களின் விண்ணப்பப்படிவங்களை சமர்ப்பிக்கும் போது அதில் முடிந்தளவிற்கும் (as far as is possible) சிறுபான்மை இன வேட்பாளர்களையும் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும்” என்று அந்த விதியில் கூறப்பட்டிருந்தது.

கலாநிதி கொல்வின்
ஆர்.டி.சில்வா

முடிந்தளவுக்கு என்ற வாசகம் ஒரு புறம் இருக்க வேட்பாளர் பட்டியலில் சேர்ப்பதினால் மாத்திரம் பிரதிநிதித்துவம் கிடைக்க வழி ஏற்படும் என்பது அர்த்தமற்ற ஒரு கருத்தாகும் எனவே இந்த சீர்திருத்தம் வெறும் கண்துடைப்பாக மட்டுமின்றி சிறுபான்மை மக்களை அவமதிப்பதாகவும் இருந்தது.

1970 முதல் 1977 வரையிலான காலகட்டத்தில் நாட்டில் பல முக்கிய நிகழ்வுகள் இடம் பெற்றன. 1971ம் ஆண்டு ஜே.வி.பி. கிளர்ச்சி செய்த சமயத்தில் இந்தியாவிற்கும் இந்திய வம்சாவளி மக்களுக்கும் எதிராக அந்த அமைப்பு பாரிய பிரச்சாரங்களை மேற்கொண்டது. ஜே.வி.பி.கிளர்ச்சி ஒடுக்கப்பட்ட பின்னர் 1972ம் ஆண்டில் பெருந்தோட்டங்கள் தேசிய மயமாக்கப்பட்டன. இந்த நடவடிக்கையினால் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் பல்வேறு இன்னல்களுக்கு ஆளானார்கள். வடகிழக்கு தமிழர் பிரச்சனையும் தீவிரமடைந்தது. இலங்கைத் தொழிலாளர் காங்கிரஸ், இலங்கை தமிழ் காங்கிரஸ் தமிழரசுக் கட்சியினர் ஒரு கூட்டணி ஏற்படுத்தி செயற்பட்டனர். ஆனால் 1976ம் ஆண்டு நடைபெற்ற வட்டுக் கோட்டை மகா நாட்டில் தமிழரசுக் கட்சி தனிநாடு கோரிக்கையை முன்வைத்த போது இலங்கைத் தொழிலாளர் காங்கிரஸ் இந்த கோரிக்கையுடன் தங்களால் ஒத்துப் போக முடியாது என்று கூறி

கூட்டணியில் இருந்து ஒதுங்கிக்கொண்டது. இதன் பின்னர் இலங்கை தொழிலாளர் காங்கிரஸ் ஐக்கிய தேசியக் கட்சியுடன் இணைந்து செயல்பட்டது.

ஜே.ஆர். ஜெயவர்த்தன அரசு

1977ம் ஆண்டில் நடந்த தேர்தலில் ஸ்ரீமாவின் அரசாங்கம் படு தோல்வியடைந்தது. ஸ்ரீமா அரசு கடைப்பிடித்த கொள்கைகள் மற்றும் அவரது கூட்டணி அரசாங்கத்துக்குள் ஏற்பட்ட பிளவுகள் சிறுபான்மை மக்களை உதாசீனம் செய்து மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகளே இவரது அரசாங்கத்தை படு தோல்விக்கு இட்டுச் சென்றது. தேர்தல் நடைபெற்ற 168 தொகுதிகளில் 140 ஆசனங்களை ஐக்கிய தேசியக் கட்சி கைப்பற்றியது. ஸ்ரீமா தலைமையிலான ஸ்ரீலங்கா சுதந்திர கட்சி கூட்டணிக்கு 8 ஆசனங்கள் மட்டுமே கிடைத்தன. வட கிழக்கில் போட்டியிட்ட தமிழர் விடுதலை முன்னணிக்கு 18 ஆசனங்கள் கிடைத்தன. எதிர்க்கட்சி தலைவராக திரு. அமிர்தலிங்கம் தெரிவு செய்யப்பட்டார். இவரது தெரிவு சிங்கள இனவாத அரசியல் கட்சிகள் மத்தியில் ஒரு சலசலப்பை ஏற்படுத்தியது.

ஐக்கிய தேசியக் கட்சியை வெற்றிக்கு இட்டுச் சென்ற ஜே. ஆர். ஜெயவர்த்தன அரசியலிலே நீண்டகால அனுபவம் உடைய மூத்த அரசில் வாதி. நாட்டின் பொருளாதார கொள்கையில் பாரிய மாற்றங்கள் செய்ய வேண்டியது காலத்தின் தேவை என்ற கருத்து அவருடைய மனதில் மேலோங்கியிருந்தது. திறந்த பொருளாதார கொள்கையை அவர் அறிமுகப் படுத்தினார். சோஷலிச பாணி அரசியலில் இருந்த இலங்கை அதிலிருந்து விலகி புதிய பொருளாதார கொள்கையை தென்னாசியாவில் முதன் முதலில் நடைமுறைப்படுத்தியது. மேலும் நிறைவேற்று அதிகாரமுடைய ஜனாதிபதி முறையை கொண்ட முற்றிலும் புதியதொரு அரசியல் யாப்பை ஜே. ஆர் அறிமுகம் செய்தார். நிறைவேற்று அதிகாரமுடைய ஜனாதிபதி முறைமையோடு புதிய தேர்தல் முறையும் யாப்பில் இடம் பெற்றன. ஒரு மாவட்டத்தையே தேர்தல் தொகுதியாகக் கணக்கிட்டு -- விகிதாசார தேர்தல் முறை அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. 196 பேர் விகிதாசார அடிப்படையில் தெரிவு செய்யப்பட்டனர். 29 பேர் தேசிய பட்டியலில் கட்சிகளுக்கு கிடைத்த வாக்குகளின் படி தெரிவு செய்யப்பட்டனர்.

ஜெயவர்தன அரசாங்கம் அறிமுகப்படுத்திய புதிய பொருளாதார கொள்கை நாட்டில் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. இந்த கொள்கைகளுக்கெதிராக எழுந்த கிளர்ச்சிகளை ஜெயவர்தன இரும்பு கரம் கொண்டு அடக்கினார். ஒவ்வொரு தேர்தலுக்கும் பின்னும் சாதாரணமாக நடைபெறுவது போல் 1977ம் ஆண்டு தேர்தலைத் தொடர்ந்து நாட்டில் வன்முறை பாரிய அளவில் தலைதூக்கியது. ஜெயவர்தனவின் புதிய அரசாங்கம் முன்னெடுத்த பொருளாதார திட்டங்களும் தொழிற்சங்கங்களுக்கெதிரான செயற்பாடுகளும் நாட்டு மக்கள் மத்தியில் மனக்கிலேசத்தை ஏற்படுத்தியிருந்தது. அரசாங்கத்திற்கெதிராக எதிர்ப்புகள் தோன்ற ஆரம்பித்தன. இந்த பின்னணியில் தான் 1978ம் ஆண்டு ஏற்பட்ட வன்முறை தொடர்ந்து வந்த வன்முறைகளுக்கு அடிப்படையாக இருந்தது எனலாம். 1981ம்

ஜே.ஆர். ஜெயவர்த்தன

ஆண்டு இலங்கையின் சபரகமுவ, களுத்துரை முதலான இந்திய வம்சாவளியினர் பெரிதும் வாழும் பகுதிகளிலே தீவிரமான இனக்கலவரம் ஏற்பட்டது. ஐக்கிய தேசிய கட்சி ஆட்சிக்கு எதிராக ஏற்பட்டுவந்த எதிர்ப்பலையை திசை திருப்புவதற்காக ஐக்கிய தேசிய கட்சியை சேர்ந்த சிலர் 1981ம் ஆண்டு வன்முறைக்கு காரணகர்த்தர்களாய் இருந்தனர். 1981ம் ஆண்டு நடந்த இனக்கலவரம் ஒருவாறு முடிவுற்றுது என்று மக்கள் நிம்மதிப் பெருமூச்சு விட்டுக்

கொண்டிருந்த நேரத்தில் 1983ம் ஆண்டில் வரலாறு காணாத ஒரு இனக்கலவரம் நாட்டை உலுக்கியது. பாரிய பூகம்பம் வெடித்தது போன்று ஏற்பட்ட 1983 கலவரம் இலங்கையின் வரலாற்றையே மாற்றியமைத்தது என்று சொல்லலாம். 1956ம் ஆண்டு இலங்கை தமிழர்களுக்கெதிரான இனவன்முறையிலும் பார்க்க இது மிகவும் மோசமானதொன்றாக அமைந்தது. கணக்கிலடங்கா உயிர்ச்சேதமும், மதிப்பிடப்பட முடியாத பொருட்சேதமும் ஏற்பட்டது. இதில் இந்திய வம்சாவளி தமிழ் மக்களும் பாரிய அளவில் பாதிக்கப்பட்டனர்.

இலங்கை இந்திய ஒப்பந்தம்

இனக்கலவரத்தால் நிலைகுலைந்து போயிருந்த இலங்கை அரசு அண்டை நாடான இந்தியாவுடன் தொடர்புகொண்டு அந்நாட்டின்

உதவியை நாடியது. இந்தியாவும் இலங்கையில் ஏற்பட்டுள்ள நிலையினால் கவலையுற்று தன்னாலான உதவிகளை இலங்கைக்கு செய்வதாக உறுதியளித்தது. இந்திய வெளியுறவு அமைச்சர் நரசிம்ம ராவ் இலங்கைக்கு உடனடியாக ஒரு விஜயத்தை மேற்கொண்டார். அவரைத் தொடர்ந்து இந்தியாவின் பிரபல ராஜதந்திரியாகிய ஜி.பார்த்தசாரதியை இந்தியா இலங்கைக்கு அனுப்பியது. ஜி.பார்த்தசாரதி பலருடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்தி ஒரு தீர்வு திட்டத்தை வகுத்தார் ஆனால் இந்த தீர்வு திட்டத்தை செயற்படுத்தமுடியவில்லை. இனப்பிரச்சனை தீவிரமடைந்தது. இதனையடுத்து வட கிழக்கில் ஆயுதப்போராட்டம் வெடித்தது. இலங்கையில் வளர்ந்துவரும் இன முரண்பாட்டை முடிவிற்கு கொண்டுவருவதற்காக 1984ம் ஆண்டு சர்வகட்சி மகா நாடு நடந்தது. ஆனால் முடிவுகள் எதுவும் ஏற்படவில்லை. இந்த சமயத்தில் நாடற்றவர் பிரச்சனையை துரிதமாக தீர்க்க வேண்டும், நாடற்ற இந்திய வம்சாவளியினருக்கு பிரஜாவுரிமை வழங்க வேண்டுமென்ற யோசனை எதிர்பாராத ஒரு இடத்திலிருந்து வந்தது. நாடற்றவர் பிரச்சனையை தீர்த்துவிட்டால் இலங்கை விடயத்தில் இந்தியாவின் தலையீட்டுக்கு காரணம் இல்லாது போய்விடும் என்று மல்வத்த, அஸ்கிரிய மகா நாயக்க தேரர்கள் சர்வகட்சி மகா நாட்டின் போது ஆலோசனைகளை முன்வைத்தார்கள். நாடற்றவர் பிரச்சனை தீர்விற்கு இது ஒரு சாதகமான சூழ்நிலையை ஏற்படுத்த உதவியது.

இந்த நிகழ்வுகள் எல்லாம் இலங்கை இந்திய உறவுகளை ஒரு புதிய கட்டத்திற்கு இட்டுச் சென்றது எனலாம். இதன் விளைவாக 1987ம் ஜூலை மாதத்தில் இலங்கை அரசியலில் பெருமாற்றத்தை ஏற்படுத்திய இலங்கை இந்திய சமாதான ஒப்பந்தம் கைச்சாத்திடப்பட்டது. இந்திய அமைதிப்படை (IPKF) இலங்கை வந்தது. அதற்குப் பின்னர் இடம்பெற்ற பல்வேறு நிகழ்வுகளை அனைவரும் அறிவார்கள்.

புதிய பொருளாதாரக் கொள்கைக்கும், நிறைவேற்று ஜனாதிபதி முறையைக் கொண்ட முற்றிலும் புதிய அரசியல் அமைப்பு தேர்தல் முறை ஆகியவற்றிற்கும் காரணகர்த்தராயிருந்த ஜெயவர்தனவின் பதவி 1988ம் ஆண்டு முடிவுக்கு வந்தது. ஜெயவர்தனவின் ஆட்சிக்காலத்தில் தான் இலங்கை இந்திய சமாதான ஒப்பந்தம்

கைச்சாத்திடப்பட்டது. அதைத் தொடர்ந்து இந்திய அமைதி படையும் இலங்கை வந்தது.

பிரதமராக இருந்த போதே இலங்கை இந்திய ஒப்பந்தத்திற்கும், இந்திய அமைதி படை வருகைக்கும் எதிர்ப்பு தெரிவித்து வந்த ஆர். பிரேமதாச புதிய ஜனாதிபதியாக 1988ல் பதவியேற்றார். பிரேமதாச பதவியேற்ற காலத்தில் ஜே.வி.பி கிளர்ச்சி மீண்டும் தலைதூக்கியிருந்தது. இந்தியாவுக்கும், இந்திய அமைதி படைக்கும் எதிரான பிரச்சாரங்கள் ஜே.வி.பி கிளர்ச்சியின் முக்கிய அம்சங்களாகவிருந்தன. மிகவும் சாதாரியமாக செயற்பட்டு ஜே.வி.பி கிளர்ச்சியை முடிவுக்கு கொண்டு வந்த பிரேமதாச அதே நேரத்தில் இந்திய அமைதி படையை திருப்பியனுப்புவதிலும் தீவிரமாக இருந்தார். இலங்கை அரசின் அழைப்பின் பேரில் வந்த இந்திய அமைதிப் படை புதிய இலங்கை அரசாங்கம் கேட்டுக்கொண்டதிற்கிணங்க இந்தியாவிற்கு திரும்பிச்சென்றது.

பிரேமதாசவின் ஆட்சி

பிரேமதாசவின் ஆட்சிக்காலத்தில் ஐக்கிய தேசிய கட்சிக்கும், இலங்கை தொழிலாளர் காங்கிரசுக்கும் இருந்த உறவுகள் மேலும் வலுவடைந்தன. 1992ம் ஆண்டு நடந்த பிரதேச சபை தேர்தல்களின் போது அம்பேகமுவ பிரதேச சபை, நுவரெலியா பிரதேச சபை ஆகிய இரண்டு சபைகளுக்கு நடந்த தேர்தல்களிலும் இலங்கை தொழிலாளர் காங்கிரசின் தேர்தல் பட்டியலிலே ஐக்கிய தேசிய கட்சி வேட்பாளர்களை இடம்பெற செய்தார். இதுவொரு சிந்தனை மாற்றத்திற்கு வழிகோலியதென சொல்லலாம்.

1993ம் ஆண்டில் பிரேமதாச படுகொலை செய்யப்பட்டார். அவரை தொடர்ந்து அன்றைய பிரதமராகவிருந்த டி.பி.விஜேதுங்க தற்காலிகமாக ஜனாதிபதியாக பதவியேற்றார். அவருடைய காலத்தில் பிரேமதாச இந்திய வம்சாவளி மக்கள் விடயத்தில் கடைப்பிடித்து வந்த கொள்கைகளுக்கு சற்று வித்தியாசமான கொள்கைகளை அவர் கடைப்பிடித்தார்.

ஜே.ஆர். ஆட்சியிலிருந்தபோதே நாடற்றவர் பிரச்சினை தீர்வுக்கு அடித்தளமிடப்பட்டது. 1986ம் ஆண்டில் நாடற்றவர் ஒழிப்புச் சட்டம் இயற்றப்பட்டது. இதன் மூலம் முன்னர் இலங்கை பிரஜைகளாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட மூன்று இலட்சத்து 75 ஆயிரம் பேருடன் மேலும் 94 ஆயிரம் பேரை சேர்த்து இலங்கை நான்கு இலட்சத்து 69 ஆயிரம் பேருக்கு இலங்கை பிரஜாவுரிமை கொடுக்க புதிய சட்டம் வழி செய்தது. இதை அமுல் நடத்துவதில் தாமதம் ஏற்பட்ட போது 1988ம் ஆண்டில் பிரஜாவுரிமை பெறும் நடைமுறையை எளிதாக்கும் புதிய திருத்தம் கொண்டுவரப்பட்டது.

பிரேமதாச

1988 ஆம் ஆண்டில் கொண்டுவரப்பட்ட புதிய நடைமுறையின் படி இந்திய வம்சாவளியினர் ஒருவர் தான் எந்த நாட்டின் பிரஜையும் அல்ல என்றும் இந்திய பிரஜாவுரிமைக்கு விண்ணப்பிக்கவில்லை என்பதனையும் உறுதி கூறும் சத்திய கடதாசி (Affidavit) சமர்ப்பித்தால் அதுவே போதுமான ஆவணமாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. இத்தகைய ஆவணத்தையே தேசிய அடையாள அட்டை கடவுச் சீட்டு முதலானவற்றை பெற்றுக் கொள்வதற்கு போதுமானதாக இருந்தது. 1978 செப்டம்பர் மாதம் ஜனாதிபதி முறைமையை அடிப்படையாகக் கொண்ட புதிய அரசியல் யாப்பு அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட போது பதிவுப் பிரஜைகளுக்கும் வம்சாவளிப் பிரஜைகளுக்கும் இடையே ஏற்றத் தாழ்வு ஏற்படுத்திய உறுப்புரை அகற்றப்பட்டது. அத்தோடு 1930ல் இருந்து தோட்ட தொழிலாளர்களுக்கு உள்ளூர் ஆட்சி சபைத் தேர்தலில் பங்கு பற்றுவதற்கு இருந்த தடையும் ஜே ஆரின் ஆட்சிக் காலத்தில் நீக்கப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

நாடற்றவர் ஒழிப்புச் சட்டம்

1986ம் ஆண்டு நாடற்றவர் நிலையை நீக்கும் சட்டம் அரசாங்கத்தால் நிறைவேற்றப்பட்டதினால் இந்திய வம்சாவளி மக்களில் கணிசமான தொகையினர் வாக்காளர்களாக பதிவு செய்துகொள்ள வழி

ஏற்பட்டது. இதன் காரணமாக 1989ம் ஆண்டு நடை பெற்ற தேர்தலின்போது இந்திய வம்சாளி மக்களினால் ஆறு பிரதிநிதிகளை பாராளுமன்றத்திற்கு அனுப்ப முடிந்தது. 1989 ஆம் ஆண்டு முதல் மலையகத்தமிழரின் பிரதிநிதித்துவம் பாராளுமன்றத்திலும் ஏனைய சபைகளிலும் அதிகரித்து வந்துள்ளது.

விகிதாசார தேர்தல் முறைமை இந்திய வம்சாவளி மக்கள் பிரதிநிதித்துவத்தில் ஒரு முன்னேற்றத்திற்கு வழிவகுத்தாலும் இன விகிதாசாரத்திற்கேற்ப தெளிவான பிரதிநிதித்துவத்தை அளிக்க இந்த முறையின் மூலம் சாத்தியமாகவில்லை. சில மாவட்டங்களில் கணிசமான இந்திய வம்சாவளி இனப்பிரிவினர் இருந்தாலும் அந்த மாவட்டத்திற்கு ஏற்ற பிரதிநிதித்துவம் கிடைக்கவில்லை.

1978 ம் ஆண்டு புதிய அரசியல் யாப்பில் விகிதார தேர்தல் முறைமை அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட நாள் முதற்கொண்டு மாவட்ட விகிதாசாரத் தேர்தல் முறைக்கு எதிர்க் கட்சியை சேர்ந்தவர்கள் மட்டுமல்லாது ஐக்கிய தேசிய கட்சியை சேர்ந்தவர்கள் கூட எதிர்ப்புத் தெரிவித்து வந்துள்ளார்கள். தங்களுக்கு பழக்கப்பட்டுவிட்ட தொகுதிமுறைதான் வேண்டும் என்றும் விகிதாசார முறை சிறுபான்மை கட்சிகளின் செல்வாக்கையே அதிகரிக்கின்றது. என்றும் விமர்சித்தார்கள்.

1994 அரசியல் சீர்திருத்த ஆலோசனைகள்

1994ம் ஆண்டு சந்திரிகா குமாரதுங்க ஜனாதிபதியாக தெரிவு செய்யப்பட்டார். ஆரம்பத்தில் இலங்கை தொழிலாளர் காங்கிரஸ் அவரோடு சேராதிருந்தாலும் அவர் பதவியேற்று சில மாதங்களுக்கு பின்னர் புதிய பொது ஜன ஐக்கிய முன்னணி அரசாங்கத்தோடு ஒத்துழைத்து திரு. தொண்டமான் அமைச்சராக பதவியேற்றார். அன்று பாராளுமன்றத்திலிருந்த இந்திய வம்சாவளி பிரதிநிதிகள் எதிர்கட்சியிலிருந்தே செயல்பட வேண்டுமென்று திரு. தொண்டமான் கெடுபிடிகளாகவிருந்தார். இது வருந்தத்தக்க ஒரு விடயமாகும். சந்திரிகா பண்டாரநாயக்க குமாரதுங்கவின் ஆட்சிகாலத்தில் தான் தோட்ட உட்கட்டமைச்சு உருவாக்கப்பட்டது. அபிவிருத்தி திட்டங்களை தோட்ட பகுதிக்கு கொண்டு செல்ல அதிக வாய்ப்புகள்

சந்திரிகா
குமாரசுவாமி

உருவாக்கப்பட்டன. சந்திரிகா பண்டாரநாயக்க குமாரசுவாமி ஜனாதிபதியாக தெரிவுசெய்யப்பட்டபின்னர் தேர்தல் முறையை மாற்றியமைக்கவும் பொதுவாக இனப்பிரச்சினைக்கு தீர்வு காணக் கூடிய அரசியல் சீர்திருத்தங்களை மேற்கொள்ளவும் முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டன

1977க்கு முன்னிருந்த தொகுதிவாரி தேர்தல் முறை ஒரு கட்சிக்கு கிடைக்கும் வாக்குகளுக்கும் ஆசனங்களுக்கும் குமிடையே சமநிலையை பிரதிபலிக்கவில்லை. உதாரணமாக 1977 ஆம் ஆண்டு தேர்தலிலே 29 சதவிகித வாக்குகளை பெற்ற ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சிக் கூட்டணிக்கு 4.8 வீத ஆசனங்களே கிடைத்தன. இதற்கு முன்னர் நடந்த தேர்தல்களிலும் ஐக்கிய தேசியக் கட்சிக்கும் இவ்வாறான நிலைமையே ஏற்பட்டது. எனவே தான் ஜெர்மன் நாட்டின் முன்னுதாரணத்தைக் கொண்டு ஒரு விகிதாசார அடிப்படையிலான தேர்தல் முறை 1978ம் ஆண்டு அரசியல் யாப்பில் உட்புகுத்தப்பட்டது. முழு மாவட்டத்தையுமே தேர்தல் தொகுதியாகக் கொண்ட இந்த தேர்தல் முறை 196 பேரை மாவட்டவிகிதாசார முறையில் தெரிவுசெய்வதற்கு இடமளித்தது. 29பேர் ஒவ்வொரு கட்சிக்கும் அல்லது சுதந்திர குழுவினரும் கிடைத்தவாக்குகளின் அடிப்படையில் தேசியப்பட்டியல் அங்கத்தவர்களாக தெரிவுசெய்யப்பட்டதையும் மேலே அவதானித்தோம்

1994ம் ஆண்டு நடைபெற்ற தேர்தலின் போது பொதுஜன ஐக்கிய முன்னணி மற்றும் ஐக்கிய தேசியக் கட்சி ஆகிய இரண்டு கட்சிகளுமே முன்வைத்த தங்கள் தேர்தல் விஞ்ஞாபனத்தில் தொகுதி முறையும் விகிதாசாரமும் கலந்த ஒரு கலப்பு தேர்தல் முறைக்கு ஆதரவை வெளிப்படுத்தி இருந்தன.

1994ம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் சந்திரிகா குமாரசுவாமின் அரசாங்கம் அரசியல் சீர்திருத்த ஆலோசனைகளைத் தயாரிப்பதற்காக பாராளுமன்ற தெரிவுக்குழுவை நியமித்தது. அந்த தெரிவுக்குழு ஆராய்ந்த விடயங்களில் தேர்தல் சீர்திருத்த முறையும் ஒன்றாகும்

தெரிவுக் குழுவின் அமர்வுகள் பல முறைகள் இடம்பெற்றன. பல விடயங்களில் ஒருமைப்பாடு காணப்பட்டாலும் தேர்தல் முறை மாற்றம் பற்றி ஒரு முடிவுக்கு வர முடியவில்லை. 1997ம் ஆண்டு ஒக்டோபர் மாதம் தெரிவுக் குழு தலைவர் பாராளுமன்றத்திற்கு அறிக்கை சமர்ப்பித்தார். தற்போது நடைமுறையில் உள்ள தேர்தல் முறையில் மாற்றங்கள் கொண்டு வருவது அவசியம் என்பதை தெரிவுக்குழு அங்கத்தவர் அனைவரும் ஒப்புக் கொண்ட போதிலும் அந்த மாற்றங்கள் எத்தகையதாக இருக்க வேண்டும்.என்பதில் உடன்பாடு காணப்படவில்லை என்று அதில் குறிப்பிட்டிருந்தார்.

தெரிவுக்குழு அமர்வுகள் இடம்பெற்றபோது அரசாங்கத்தினால் தயாரிக்கப்பட்ட தேர்தல் முறை சம்பந்தமான ஆலோசனைகள் முன்வைக்கப்பட்டன. இந்த ஆலோசனைகளின் படி :

- பாராளுமன்றம் 245 அங்கத்தவர்களை கொண்டதாக இருக்க வேண்டும்.
- 168 உறுப்பினர்கள் தொகுதிகள் அடிப்படையில் தெரிவு செய்யப்படும் அங்கத்தவர்களாக இருப்பார்கள்.
- 77 அங்கத்தவர்கள் 22 மாவட்டங்களில் இருந்து விகிதாசார முறைப்படி தெரிவுசெய்யப்பட வேண்டும்.
- தேர்தல் தொகுதி 1976ம் ஆண்டு தொகுதி நிர்ணயக் குழு செய்த சிபாரிசின் அடிப்படையில் அமைந்திருக்கும் (160 தொகுதிகள்).
- போணஸ் (Bonus) ஆசனங்களும் மற்றும் குறைந்த பட்ச வரையறையும் கைவிடப்பட வேண்டும்.
- விகிதாசார முறைப்படி தெரிவுசெய்யப்படும் அங்கத்தவர்கள் இப்பொழுதுள்ள தேசியப்பட்டியல் அடிப்படை முறையில்

கட்சிகளாலோ சுதந்திரக் குழுக்களினாலே தெரிவு செய்யப்பட வேண்டும்.

இந்த ஆலோசனை பின்னர் மாற்றம் செய்யப்பட்டு 120 பேர் தொகுதி அங்கத்தவர்களாகவும் மாவட்ட ரீதியான விகிதாசாரத்தில் 90 அங்கத்தவர்களும் தேசியப்பட்டியல் மூலமாக 10 அங்கத்தவர்களும் சிறு கட்சிகளை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துவதற்காக 5 ஆசனங்களும் என்று திருத்தப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

தெரிவுக்குழுவில் உடன்பாடு ஏற்படாத காரணத்தினால் அரசு தேர்தல் முறை மாற்றம் பற்றி எந்த ஆலோசனையையும் முன்வைக்கவில்லை. தெரிவுக்குழு இருந்த போது தெரிவுக்குழு அங்கத்தவர்களும் கட்சி அங்கத்தவர்களும் பாராளுமன்ற அங்கத்தவர்களும் ஜேர்மனி, சுவிட்ஸர்லாந்து, போன்ற நாடுகளுக்கு சென்று அங்கு நிலவும் தேர்தல் முறைகளைப் பற்றி கற்றறிந்தனர். ஆனால் எத்தனையோ கலந்துரையாடல்கள் நடத்திய போதும் தேர்தல் முறை பற்றி ஒரு உடன்பாட்டை ஏற்படுத்த முடியவில்லை.

டொனமூர் அரசியல் யாப்பு காலத்தில் இருந்தே சிறுபான்மை மக்களுடைய பிரதிநிதித்துவம் உறுதிபடுத்தப்பட வேண்டும் என்று நிறையவே பேசப்பட்டு வருகிறது. 1947 சோல்பரி ஆணைக்குழு ஆலோசனைகளில் சிறுபான்மை மக்களின் பிரதிநிதித்துவத்தை உறுதிபடுத்துவதற்காக தொகுதியில் மக்கள் தொகையை குறைத்துக்கொள்ளலாம் என்ற யோசனை 1972ல் அரசியல் யாப்பிலும் இடம்பெற்றது. 1978ம் ஆண்டு கொண்டு வரப்பட்ட மாற்றங்கள் சிறுபான்மை மக்களின் பிரதிநிதித்துவத்தை அதிகரிக்கும் வாய்ப்பை ஏற்படுத்தினாலும் அதில் குறைகள் இருந்தன.

2007ம் ஆண்டு மே மாதம் பாராளுமன்ற தெரிவுக்குழு தலைவர் தினேஷ் குணவர்தனவின் இடைக்கால அறிக்கையிலும் சிறுபான்மை மக்களின் பிரதிநிதித்துவ அவசியம் பற்றி குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறு சகல கட்டங்களிலும் சிறுபான்மை மக்களின் பிரதிநிதித்துவத்தை உறுதி செய்வதற்காக சில விசேட விதிமுறைகளை கையாளலாம். என்பது நீண்ட காலமாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட ஒரு கொள்கையாகும்.

ஆனால் சிறுபான்மை மக்கள் பிரதிநிதித்துவத்தை உறுதிசெய்வது தொடர்பில் அரசியல் யாப்புகளில் இதுவரை இடம்பெற்ற விதிகள் தகுந்த பயன் அளிக்கவில்லை. சில முன்னேற்றங்கள் ஏற்பட்டாலும் பல குறைகள் உள்ளன. என்பது தான் உண்மை. மாவட்ட விகிதாசார தெரிவு முறை முன்னேற்றத்தை ஏற்படுத்தியிருந்தாலும் அது பெரும்பான்மை கட்சிகளையும் தேசியப்பட்டியலையும் சார்ந்ததாகவே இருந்தது. அதனால் தெளிவாக சிறுபான்மை மக்கள் பிரதிநிதித்துவம் உறுதிசெய்யப்படவில்லை. இப்பொழுது தொகுதிகளும் விகிதாசாரமும் கலந்த ஒரு தேர்தல் முறைக்கு பெரும்பாலான கட்சிகள் ஆதரவு தெரிவித்துள்ளன. இப்படிப்பட்ட ஒரு கலப்புத்தேர்தல் முறையில் சிறுபான்மை மக்களின் பிரதிநிதித்துவத்தை உறுதிப்படுத்துவதற்கு எத்தகைய தொகுதி நிர்ணயம் விதிகள், ஏற்பாடுகள் செய்யப்படவேண்டும் என்பதுவே தற்பொழுதுள்ள முக்கியப்பிரச்சினையாகும்.

இப்பொழுதுள்ள விகிதாசார தேர்தல் முறை ஏன் மாற்ற வேண்டும் என்பதற்கு தரப்படும் காரணங்கள் கீழே கூறப்பட்டுள்ளன.

6. விகிதாசார தேர்தல் முறையை ஏன் மாற்ற வேண்டும்?

1. வாக்காளர்களுக்கும் தெரிவுசெய்யப்படும் பிரதிநிதிகளுக்கும் இடையில் தகுந்த தொடர்புகளையும் சிறந்த உறவுகளையும் ஏற்படுத்துவதற்கு இம் முறை ஏதுவாக அமையவில்லை “இவர் தான் எங்களுடைய பிரதிநிதி” என்று மக்களால் தெளிவாக அடையாளப்படுத்த முடியவில்லை.
2. முழு மாவட்டமுமே தேர்தல் தொகுதியாக கணிக்கப்படுவதினால் உறுப்பினர்களுக்கும் வாக்காளர்களுக்கும் நெருக்கமான உறவுகள் இருப்பதில்லை. போதாததிற்கு வேட்பாளருடைய விளம்பரச் சுவரொட்டிகள் தடை செய்யப்பட்டுள்ளன. பல்லாயிரக்கணக்கான மக்களை உள்ளடக்கியதாக மாவட்டங்களுள்ளன. மாவட்டத்தைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்த பல அங்கத்தவர்கள் இருப்பதால் மக்கள் பிரதிநிதி ஒருவர் அவருக்குள்ள பொறுப்பைத் தட்டி கழிக்க இது காரணமாக இருக்கலாம்.

3. தேர்தலுக்குப் போட்டியிடும் அனைவருக்கும் சமமான வசதிகள் இருப்பதில்லை. தேர்தல் தொகுதி மிகப் பெரியதாக இருப்பதால், பிரசாரங்களை மேற்கொள்ள கூடுதலான நிதி வேண்டியிருக்கிறது. எனவே தகுதி வாய்ந்தவர்களை விட அதிக பணம் படைத்தவர்களைத் தெரிவு செய்யும் நிலை இருக்கிறது.
4. தேர்தலில் தனி நபர் போட்டியிட முடிவதில்லை ஏதாவது அரசியல் கட்சியின் மூலமோ அல்லது சுயேச்சைக்குழு மூலமோ தான் போட்டியிடலாம். இந்த நடைமுறை கட்சியின் அல்லது சுயேச்சைக்குழுவின் தலைமைத்துவத்தின் மேலாதிக்கத்திற்கு வழிவகுக்கின்றது.
5. இடைக்காலத் தேர்தலுக்கு அனுமதியில்லை. இதனால் அரசாங்கத்தின் கொள்கைகள் ஏற்பாடுகள் பற்றி மக்களின் அங்கீகாரத்தை நலையாட்டு, விருப்பங்களை அறிந்து கொள்ள வாய்ப்பில்லை
6. தெரிவு செய்யப்படும் அங்கத்தவர் ஒருவர் தனது கட்சியின் பிரதிநிதியாகவோ அல்லது சுயேட்சைக் குழுவின் பிரதிநிதியாகவோ, பேச வேண்டியிருப்பதினால் தனக்கு நேரடியாக வாக்களித்தவர்களின் பிரச்சினையையோ கருத்தையோ அல்லது தனது கருத்தையோ சுயமாகச் சொல்ல முடிவதில்லை.
7. இந்த தேர்தல் முறை உட்கட்சி ஜனநாயகத்தை பங்கப்படுத்துவதாக உள்ளது. தேர்தலின் போதும் தெரிவு செய்யப்பட்ட பின்னரும் போட்டி, பொறாமை, பூசல்கள் வன்முறைகள் அதிகரிப்பதற்கு சந்தர்ப்பத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது.
9. குறைந்த சதவீத வாக்குகள் என்ற நிபந்தனையும் போனஸ் ஆசனங்களும் அரசின் ஸ்திரத் தன்மையை உறுதி செய்வதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்டவையாகும் ஆனால் எந்த நோக்கத்துக்காக விகிதாசார முறை ஏற்படுத்தப்பட்டதோ அந்த நோக்கத்தையே இது பாதிப்பதாக உள்ளது. இது பற்றி சிந்திக்க வேண்டியது அவசியமாகும்.
10. தேர்தல்கள் சுதந்திரமாக நடைபெறாமல் இருப்பதற்கு இன்றைய தேர்தல்முறையும் ஒரு காரணம்.

பல்வேறு குறைகள் இருந்தாலும், விகிதாசார அடிப்படையில் அங்கத்தவர்களைத் தெரிவு செய்வதில் பல அனுகூலங்கள் உள்ளன என்று சகல அரசியல் கட்சியினரும் ஏற்றுக் கொள்கின்றனர். எனவே தொகுதி முறை, விகிதாசார முறை ஆகிய இரண்டிலும் உள்ள நன்மைகளைப் பெறும் வகையில் விகிதாசார முறையில் சில அங்கத்தவர்களையும், தொகுதி அடிப்படையில் சில அங்கத்தவர்களையும், கொண்ட ஒரு கலப்புத் தேர்தல் முறை பயனுடையதாக இருக்கும். என்று அவர்கள் கருத்து தெரிவிக்கின்றார்கள்.

தனி அங்கத்தவர் தொகுதி முறையில் தேர்தல் நடக்கும் போது பல சமயங்களில் சிறிய வாக்கு வித்தியாசங்களில், அங்கத்தவர் தெரிவு செய்யும் நிலை ஏற்படுகின்றது. இதனால் ஒரு கட்சியோ சுயேட்சைக்குழுமோ, நாட்டில் பெறும் மொத்த வாக்குகளுக்கும், அவர்களுக்கு கிடைக்கும் மொத்த ஆசனங்களுக்கும் இடையே பாரிய தாரதம்மியம் நிலவுகின்றது. மக்கள் தெரிவு என்றக் கோட்பாடு சலனப்படுத்தப்படுகின்றது. ஆனால் விகிதாசாரத் தேர்தல் நடக்கும் போது, ஒரு கட்சிக்கு, கிடைக்கும் வாக்குகளுக்கும், அதற்கு கிடைக்கும் ஆசனங்களுக்கும் இடையே, சம நிலை உள்ளது, என்பது விகிதாசார தேர்தல் முறைக்கு ஆதரவாக முன் வைக்கப்படும் ஒரு முக்கிய விவாதமாகும்.

எனவே தொகுதி/விகிதாசாரம் ஆகிய இந்த இரண்டு தேர்தல் முறைகளையும் இணைக்கும் அடிப்படையில் ஒரு கலப்புமுறையே உசிதமானது என்று பெரும் பாலான கட்சிகளினால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

கலப்புத் தேர்தல் முறைக்கு ஜெர்மனியே மிகச் சிறந்த முன்னுதாரணம் ஆகும். அந்நாட்டின் மொத்த ஆசனங்களின் சரிபாதி தொகுதி முறையிலும், மறுபாதி விகிதாசார முறையிலும் தெரிவு செய்யப்படுகின்றது. ஒவ்வொரு வாக்காளருக்கும் இரண்டு வாக்குகள் உள்ளன. ஒன்று விரும்பிய கட்சிக்கு அளிக்கும் வாக்கு, மற்றையது ஒவ்வொரு தொகுதியிலும் போட்டியிடும் விரும்பிய வேட்பாளர்களுக்கு அளிக்கும் வாக்கு. ஒவ்வொரு கட்சிக்கும் அளிக்கப்படும் மொத்தவாக்குகளை கணக்கில் எடுத்து, அந்தக் கட்சி மொத்த

வாக்குகளில் பெறும் விகிதாசாரத்திற்கேற்ப ஆசனங்கள் ஒதுக்கப்படுகின்றன. கட்சிகளுக்கு ஒவ்வொரு மாநிலங்களுக்கும் அளிக்கப்படும் மொத்த வாக்குகளை கணக்கில் எடுத்து அக்கட்சிகளுக்கு கிடைக்கும் வாக்கு விகிதாசாரத்திற்கேற்ப ஆசன ஒதுக்கீடு மாநில அடிப்படையிலேயே செய்யப்படும். அதே கட்சி தொகுதி முறையில் பெற்ற ஆசனங்களின் எண்ணிக்கையை இவ்வாறு ஒதுக்கப்பட்ட ஆசனத்தொகையில் இருந்து கழித்து, மிகுதி விகிதாசார ஆசனங்களாகக் கணக்கில் எடுக்கப்படுகின்றது.

ஒரு வேலை விகிதாசார சதவிகிதத்திற்கேற்ப ஒதுக்கப்படும் ஆசனங்களை விட தொகுதி முறையில் ஒரு கட்சி அதிக ஆசனங்களை பெற்றிருந்தால், மேலதிகமாகப் பெற்றுள்ள இந்த ஆசனங்கள் அவர்களுக்குத் தரப்படுகின்றது. இதனால் சில சமயங்களில் பாராளுமன்றத்தில் உள்ள மொத்த ஆசனங்களின் தொகை சிறிதளவு கூடலாம். அதாவது பாராளுமன்றத்தின் மொத்த ஆசனத்தொகை எப்பொழுதுமே ஒரே அளவாக இருக்க வேண்டிய அவசியம் இங்கு இல்லை.

ஜேர்மன் நாட்டில் நிலவும் இம்முறை பல நாடுகளில் இன்று வேறுபாடுகளுடன் கடைப்பிடிக்கப்படுகின்றது. தொகுதி ஆசனங்களுக்கும் விகிதாசார ஆசனங்களுக்கும் இடையே உள்ள அளவுகள் நாட்டுக்கு நாடு வேறுபட்டிருக்கலாம். ஜேர்மனியில் கூட சில மாநிலங்களில் வாக்குகளை கணிக்கும் விதத்தில், வேறுபாடுகள் உள்ளன. உலகின் 138 நாடுகளில் விகிதாசார முறை, பல்வேறு விதமான வகையில் அமுலில் உள்ளது.

இலங்கையில் தேர்தல்கள் சம்பந்தமாக நடைபெற்ற, பாராளுமன்றத் தெரிவுக்குழு கூட்டங்களிலும் சரி மற்றும் இது பற்றி நடந்த பல்வேறு கலந்துரையாடல்களிலும் சரி கலப்புத் தேர்தல் முறைக்கு அதிக ஆதரவு தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

கலப்புத் தேர்தல் முறையை ஆதரிக்கும் சில பிரிவினர் ஜேர்மன் நாட்டைப் போலவே, சரிபாதி தொகுதி ஆசனங்களாகவும் மறுபாதி விகிதாசார ஆசனங்களாகவும் இருக்க வேண்டும் என்று சொல்கின்றனர். மற்றும் சிலர் 1976 ஆம் ஆண்டில் தொகுதி

நிர்ணய ஆணைக்குழுவினால் வரையறுக்கப்பட்ட 160 ஆசனங்களை, அடிப்படைத் தொகுதி ஆசனங்களாக வைத்து அதற்கு மேலதிகமாக விகிதாசார ஆசனங்கள் ஒதுக்கப்பட வேண்டும் என்று கருத்து தெரிவித்து வருகிறார்கள். 1976 ல் நிர்ணயம் செய்யப்பட்ட 160 தொகுதிகளில் பல அங்கத்தவர் தொகுதிகளும் இருப்பதால் அந்த 160 தொகுதிகளில் இருந்து தெரிவு செய்யப்படும் அங்கத்தவர்களின் தொகை 168 ஆக இருந்தது.

பாராளுமன்ற அங்கத்தவர்கள் தொகையை 225க்கு மேல் கூட்டக்கூடாது என்று பலமான கருத்து நிலவுவதால் விகிதாசார அங்கத்தவர்களின் தொகையை 57 க்கு (168+57) கட்டுப்படுத்த வேண்டும் என்பது ஒரு சிலரின் வாதம். மற்றும் ஒரு கருத்து பாராளுமன்ற அங்கத்தவர்கள் தொகையைக் கூட்டுவது அப்படியொன்றும் பாரிய தவறு அல்ல. விகிதாசார அங்கத்தவர் தொகையைக் கூட்டலாம் என்பதாகும். சிலர் இந்தத் தொகை 57ஐ விட அதிகமாக இருக்கலாம் என கூறியிருக்கின்றார்கள்.

ஆனால் பாராளுமன்ற அங்கத்தவர்கள் தொகையைக் கூட்டுவதற்கு எதிர்ப்பு அதிகம் இருக்கும் என்பதினால், இந்த யோசனை கிடப்பிலேயே உள்ளது.

2007ம் வருடம் மே 10ம் திகதி தினேஷ் குணவர்தனவின் தலைமையில் இயங்கிய தேர்தல் முறை சீர்த்திருத்தத்திற்கான பாராளுமன்றத் தெரிவுக்குழு இடைக்கால அறிக்கையை சமர்ப்பித்தது, தெரிவுக்குழுவுக்கு பாராளுமன்றத்தில் பிரதிநிதித்துவம், பெற்றிருந்த 16 கட்சிகளும் பிரதிநிதித்துவம் பெறாத 6 கட்சிகளும் தங்கள் ஆலோசனைகளை தெரிவுக்குழுவிற்கு தெரிவித்திருந்தன.

ஆலோசனைகள் தெரிவித்த பெரும்பாலான கட்சிகள் கலப்புத் தேர்தல் முறையையே ஆதரித்தன. கலப்புத் தேர்தல் முறை மாகாணரீதியிலும் பின்பற்றப்படவேண்டும் என்றும் உள்ளூராட்சி சபைகளைப் பொறுத்த வரை வட்டார முறை மீண்டும் அறிமுகப்படுத்தப்பட வேண்டும் என்ற கருத்துக்கள் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன.

கலப்புத் தேர்தல் முறையைப் பற்றிய முன்னுதாரணத்தை ஜெர்மன் முறையில் இருந்து பெற்றுக் கொண்டாலும் இலங்கையின் தனித்தன்மைகளுக்கு ஏற்ப தேர்தல் முறை வகுக்கப்பட வேண்டும் என்பதை அனைவருமே உணர்ந்திருக்கிறார்கள். மேலும் அதிகமான தொகுதிகளும் குறைவான விகிதாசார பிரதிநிதித்துவமும் இருக்க வேண்டும் என்ற கருத்து மேலோங்கியிருக்கிறது. இத்தகைய ஒரு பின்னணியில் சகல விடயங்களையும் ஆழமாக பரிசீலித்து இந்திய வம்சாவளி மக்களின் பிரதிநிதித்துவத்தை உறுதி செய்வதற்கு ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்க புதிய முறைகளை பற்றி சிந்திக்க வேண்டியுள்ளது.

தேர்தல் முறை சீர்திருத்தம் பற்றி பாராளுமன்ற தெரிவுக்குழு சமர்ப்பித்துள்ள சிபாரிசுகள்:-

தினேஷ் குணவர்தன

பாராளுமன்றம் 225 அங்கத்தவர்களைக் கொண்டதாக மட்டுப்படுத்தப்பட வேண்டும். இதில்,

அ. 140 அங்கத்தவர்கள் தொகுதி அடிப்படையில் தெரிவு செய்யப்படுவார்கள். இவர்கள் தொகுதி அங்கத்தவர்கள் என்று குறிப்பிடப்படுவார்கள்.

ஆ. 70 அங்கத்தவர்கள் மாவட்ட விகிதாசார அடிப்படையில் தெரிவு செய்யப்படவேண்டும். இவர்கள் மாவட்ட அங்கத்தவர்கள் என்று குறிப்பிடப்படுவார்கள்.

இ. 15 அங்கத்தவர்கள் தேசியப்பட்டியில் மூலம் தெரிவு செய்யப்படுவார்கள். இவர்கள் தேசியப்பட்டியல் அங்கத்தவர் ஆவார்கள்.

▪ **140 தொகுதி அங்கத்தவர்கள்**

நாடு 140 தனி அங்கத்தவர் தொகுதிகளாகப்பிரிக்கப்படும் . இந்தத் தொகுதிகளில் போட்டியிட்டு யார் முதலிடம் பெறுகிறார்களோ, அவர்கள் அங்கத்தவர்களாகத் தெரிவு செய்யப்படுவார்கள் (FPP)

இதை நடைமுறைப் படுத்துவதற்காக புதிய தொகுதி நிர்ணய நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டு நாட்டை 140 தனி தொகுதிகளாக பிரிக்க வேண்டும்.

▪ **70 மாவட்ட அங்கத்தவர்கள்**

70 அங்கத்தவர்கள் மாவட்ட விகிதாசார அடிப்படையில் தெரிவு செய்யப்படுவார்கள். இந்த அங்கத்தவர்கள் தெரிவு செய்யப்படுவதற்கு குறிப்பிட்ட மாவட்டத் தொகுதிகளில் கிடைத்த வாக்குகள் அடிப்படையாகப் பயன்படுத்தப்படும்.

இது கீழ் கண்டவாறு அமையும்:-

அ) மாவட்ட அங்கத்தவர்களைத் தெரிவு செய்வதற்காக ஒரு மாவட்டத்தில் வெற்றிபெற்ற அங்கத்தவர்களின் மொத்த வாக்குகள் தனியாக கணக்கெடுத்து அதை மாவட்டத்தில் அளிக்கப்பட்ட மொத்த வாக்குகளிலிருந்து ஒதுக்கி எஞ்சியிருக்கும் தொகையை பெற வேண்டும்.

ஆ) இவ்வாறு எஞ்சிய வாக்குகள் அந்த மாவட்டத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்ட விகிதாசார அங்கத்தவர் தொகையால் வகுக்கப்படும். இவ்வாறு வகுக்கப்பட்டு வரும் தொகை அங்கத்தவர் தேர்வுக்கு அடிப்படை தகுதிகாண் தொகையாகும்.

இ) ஒவ்வொரு கட்சிக்கும் மாவட்ட விகிதாசார அடிப்படையில் ஆசனங்களை ஒதுக்கீடு செய்வதற்காக அந்தக் கட்சிக்கு முழு மாவட்டத்திலும் உள்ள தொகுதிகளில் இருந்து கிடைக்கப்பெற்ற வாக்குகளின் எண்ணிக்கையை ஒன்று சேர்த்து அது தகுதிகாண் தொகையினால் வகுக்கப்படும். அவ்வாறு வகுக்கப்பட்டு வரும் தொகையே அந்த கட்சிக்கு உரிய மாவட்ட விகிதாசார ஆசனங்களாகும்.

ஈ) ஒரு கட்சியில் இருந்து மாவட்ட விகிதாசார அங்கத்தவராக தெரிவு செய்யப்படும் போது தோல்வி அடைந்த அடைந்தவர்களுள் யார் அதிக வாக்கு பெற்றிருக்கிறார்களோ அவர்களுக்கே முதலிடம் அளிக்க வேண்டும்.

தனித் தொகுதி அங்கத்தவர் தொகைக்கும் விகிதாசார அங்கத்தவர் தொகைக்கும் இடையே 2:1 என்ற விகித முறை நடைமுறையில் இருக்கும். ஆனால் ஒருமாவட்டத்தின் தன்மை அதனுடைய விஸ்தீரணம் மக்கள் தொகையில் இன்பிரிவுகள் என்பதை மனதில் கொண்டு மாவட்ட விகிதாசார அங்கத்துவ தொகையை மாற்ற முடியும். அதாவது அதிகரிக்க முடியும். இதுவே தெரிவுக்குழுவின் சிபாரிசாகும்.

▪ பெண்களுக்கான பிரதிநிதித்துவம்

தேர்தலில் போட்டியிடும் ஒவ்வொரு கட்சியும், சுயேட்சைக் குழுவும் தங்கள் தேர்தல் விண்ணப்பங்களைச் சமர்ப்பிக்கும் போது தேசிய அங்கத்தவர் பட்டியல் ஒன்றையும் சமர்ப்பிக்க வேண்டும். அந்த பட்டியலில் தொகுதிகளுக்கு போட்டியிடும் வேட்பாளர்களின் பெயர்களையும் போட்டியிடாத வேட்பாளர்களின் பெயர்களையும் உள்ளடக்கலாம் பட்டியலில் மூன்றில் ஒரு பங்கு பெண்களாக இருக்க வேண்டும் என்று சிபாரிசு செய்யப்பட்டுள்ளது.

அ) 5 ஆசனங்கள், எந்தக்கட்சி தேர்தலில் அதிக பட்ச வாக்குகள் பெற்றுள்ளதோ அந்தக் கட்சிக்கு வழங்கப்படும். இவை தான் போனஸ் ஆசனங்கள். அரசு ஸ்திரமானதாக அமைவதற்கு போனஸ் (Bonus) ஆசனங்கள் உதவுகின்றன.

ஆ) மிகுதியாக உள்ள 10 ஆசனங்களில் 3 ஆசனங்கள் ஆகக் குறைந்தளவு வாக்குகளை விட அதிகமாகப் பெற்று அதே சமயத்தில் ஓர் ஆசனமும் பெறாத கட்சிகளுக்கு ஒதுக்கப்படும்.

இ) மிகுதி ஆசனங்கள் கட்சிகளுக்கு கிடைத்த வாக்குகளுக்கு அமைய பகிர்ந்தளிக்கப்படும். இந்த ஆசனங்களுக்கு அங்கத்தவர் நியமிக்கும் அதிகாரம் கட்சிக்கு வழங்கப்படும்

தெரிவுக்குழு சமர்ப்பித்த ஆலோசனை அறிக்கையில் மாகாணசபைகளுக்கும் கலப்புத் தேர்தல் முறை அறிமுகப்படுத்தப்பட வேண்டும் என்று சிபாரிசு செய்யப்பட்டுள்ளது. மாகாணசபைக்கு மூன்றில் இரண்டு மடங்கு தொகுதி ஆசனங்களாகவும் எஞ்சிய ஒரு பங்கு விகிதாசார ஆசனங்களாகவும் இருக்க வேண்டும் என்று தெரிவுக்குழு கருத்து தெரிவித்துள்ளது.

ஊள்ளூராட்சித் தேர்தல்களைப் பொறுத்தவரையில் வட்டாரமுறைத் தேர்தல் நடைபெற வேண்டும் என்றும் அதே நேரத்தில் 30 சதவிகித, விகிதாசார ஆசன முறை கடைப்பிடிக்கப்பட வேண்டும் என்றும் தெரிவிக்குழு ஆலோசனை சமர்ப்பித்துள்ளது.

அரசியல் கட்சிகளின் விமர்சனங்கள்:-

பிரதான எதிர்க்கட்சியான ஐக்கிய தேசியக் கட்சி கலப்புத் தேர்தல் முறையை ஆதரித்தாலும் தொகுதி அங்கத்துவத்திற்கும் விகிதாசார அங்கத்துவத்திற்கும் உள்ள விகிதத்தை ஏற்றுக் கொள்ள மறுத்திருக்கிறது. ஐக்கிய தேசியக்கட்சி கலப்புத்தேர்தல் முறையில் 100 தொகுதி ஆசனங்களும் 125 விகிதாசார ஆசனங்களும் இருக்க வேண்டும் என்று சிபாரிசு செய்துள்ளது மேலும், மாவட்டத்தில் வெற்றி பெறாத வேட்பாளர்களின் வாக்கு எண்ணிக்கையைக் கூட்டி அதன் அடிப்படையிடையில் விகிதாசார அங்கத்துவத்தை முடிவு செய்வது தவறு என்று சுட்டிக்காட்டியுள்ளது. இது அரசியல் யாப்பு விதிகளுக்கு முரணானது என்றும் ஐக்கிய தேசியக் கட்சி கருத்து தெரிவித்துள்ளது.

புதிய தொகுதி நிர்ணயத்திற்கென தொகுதி நிர்ணய ஆணைக்குழு ஒன்று நியமிக்கப்பட வேண்டும். 2004 ஆம் ஆண்டு நடந்த மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பில் சில மாவட்டங்கள் விடுபட்டிருந்தன. எனவே அரைகுறையாக நடந்த கணக்கெடுப்பை வைத்து தொகுதி நிர்ணயம் செய்ய முடியுமா என்பது மிகப்பெரிய கேள்வியாகும். ஐக்கிய தேசியக் கட்சி ஜே.வி.பி மற்றும் தமிழர் முன்னணியினர் கூட்டாக சமர்ப்பித்த குறிப்பில் முழு நாட்டிற்குமான மக்கள் கணக்கெடுப்பு நடந்த பின்னர் தான் தொகுதி நிர்ணயம் செய்ய முடியும் என்று கூறியுள்ளனர்.

தேர்தல் தொகுதிகளை மாற்றி அமைப்பதற்கு ஒரு தேர்தல் நிர்ணய ஆணைக்குழுவினால் மட்டுமே முடியும். தேர்தல் நிர்ணய ஆணைக்குழு அரசாங்கத்தினால் நியமிக்கப்பட வேண்டும் என்றும் பலருடைய கருத்துக்களை பரிசீலனைச் செய்து, மக்கள் தொகையை கணக்கில் எடுத்து தொகுதிகளை நிர்ணயம் செய்வதே இந்த ஆணைக்குழுவின் பொறுப்பாகும். மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பு நடந்த பின்னர் தான் தொகுதி நிர்ணய ஆணைக்குழு

நியமிக்கப்படவேண்டும் என்பது நியதி. இந்த அடிப்படையில் ஒவ்வொரு மக்கள் தொகை கணிப்பீடு நடந்த பின்னர் 1930ம், 1946ம், 1959ம், 1976ம் ஆகிய ஆண்டுகளில் தொகுதி நிர்ணய ஆணைக்குழுக்கள் செயல்பட்டிருந்தன. 1976க்கு பின் முழு நாட்டையும் உள்ளடக்கிய இந்த கணிப்பீடுகள் நடைபெறாததினால் தொகுதி நிர்ணயக்குழு நியமிக்கப்படவில்லை. 1989 ஆம் ஆண்டு முதற் கொண்டு பாராளுமன்றம் 225 அங்கத்தவர்கள் கொண்ட சபையாக செயல் படுகிறது. ஒவ்வொரு மாவட்டமும் தேர்தல் தொகுதியாக கணிக்கப்படுகிறது. பாராளுமன்றத்தில் 196 அங்கத்தவர்கள் விகிதாசார தேர்தல் மூலமாகவும் 29 பேர் தேசியப்பட்டியல் மூலமாகவும் தெரிவு செய்யப்படுகின்றனர். 196 அங்கத்தவர் என்ற தொகை ஏற்கனவே அமுலில் இருந்த 160 தொகுதிகள் 168 ஆசனங்கள் என்பதோடு ஒவ்வொரு மாகாணத்திற்கும் 4 அங்கத்தவர் வீதம் 28 அங்கத்தவர்களையும் சேர்த்து 196(168+28) ஆசனங்கள் என்று கணக்கிடப்பட்டது. இது அரசியல் யாப்பு சீர்த்திருத்தத்தின் மூலம் தான் அமுலுக்கு வந்தது.

ஐக்கிய தேசியக்கட்சி, ஜே.வி.பி மற்றும் தமிழர் தேசிய கூட்டணி ஆகியன ஒன்றிணைந்து, சுட்டிக் காட்டியிருப்பதைப்போல் பாராளுமன்றத் தெரிவுக்குழு சமர்ப்பித்திருக்கும் 140 தொகுதிகள் /70 விகிதாசாரம் என்ற தொகுதி விகிதாசார கலப்பு முறையையோ அல்லது வேறு மாற்றங்களையே தேர்தல் தொகுதி நிர்ணய ஆணைக்குழு சிபாரிசு இல்லாமல் செய்ய முடியாது. மேலும் நிறைவேற்று அதிகாரமுள்ள ஜனாதிபதி முறை விகிதாசார தேர்தல் முறையோடு இணைத்து தான் அமுலுக்கு கொண்டுவரப்பட்டது.. எனவே தொகுதி கலந்த ஓர் கலப்புத் தேர்தல் முறை அறிமுகம் செய்வதற்கு முன்னர் நிறைவேற்று அதிகாரமுள்ள, ஜனாதிபதி முறையில் மாற்றம் செய்ய மேண்டும் என்று இந்த மூன்று கட்சிகளும் யோசனைதெரிவித்துள்ளன.

தொகுதி நிர்ணயக் குழு ஒன்று அமைப்பது அவசியம் என ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருந்தாலும், அக்குழு எத்தகைய வழி காட்டல்கள் கோட்பாடுகள் முதலியன கடைப்பிடிக்கப்பட வேண்டும் என்பது பற்றி எவ்வித வரையறையும் செய்யப்படவில்லை. எனவே சிறுபான்மை மக்களின் பிரதிநிதித்துவத்தை உறுதிப்படுத்தக்கூடிய நியாயமான தொகுதி நிர்ணயம் செய்யப்படும் என்பதற்கு எவ்வித உத்தரவாதமுமில்லை.

1. ஸ்திரமான அரசு (Stable Government)

தெரிவுக்குழு சமர்ப்பித்திருக்கும் ஆலோசனைகள் ஸ்திரமான ஓர் அரசுக்கு வழிகோலும் என்ற கூற்றை ஏற்க முடியாது. ஸ்திரமான அரசு என்பது ஒரு கட்சி ஆதிக்கம் செலுத்தும் அரசாக இருக்க இருக்க முடியாது. ஸ்திர தன்மை என்பதை உடன்பாடுகளின் மூலமும் ஒத்த கருத்துக்களை ஏற்படுத்துவதன் மூலமும் தான் உருவாக்க முடியும். மேலும் நிறைவேற்று அதிகாரம் ஜனாதிபதியிடம் இருப்பதால் ஸ்திரத் தன்மை பாதிக்கப்படும் போது பாராளுமன்றத்தை கலைத்து புதிய தேர்தல் நடத்த அவருக்கு உரிமை உண்டு என்பதையும் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். துரதிஷ்டவசமாக அண்மைக்காலங்களில் ஜனாதிபதியிடம் உள்ள அதிகாரத்தின் மூலம் அதிகார துஷ்பிரயோகம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்ற குற்றச்சாட்டு உண்டு.

2. எதிக்கட்சியின் தேவை :-

இப்பொழுது பாராளுமன்றத்தில் மாறுபட்ட கருத்துக்களையும் விமர்சனங்களையும் அழுத்தமாக எடுத்துரைக்கும் எதிர்கட்சியுள்ளது. பாராளுமன்ற தெரிவுக்குழு முன் வைத்திருக்கும் ஆலோசனைகள் நடைமுறைக்கு வந்தால் இந்த நிலை சலனப்படுத்தப்படும்

3. சிறுபான்மை இனத்தவருக்கும் சிறிய கட்சிகளுக்கும் உரிய பிரதிநிதித்துவம் :-

சிறுபான்மை மற்றும் சிறிய கட்சிகளுக்குமான உரிய பிரதிநிதித்துவம் தெரிவுக் குழு ஆலோசனைகளின் மூலம் உறுதி செய்யப்படவில்லை. உறுதி செய்யப்படும் என்று கூறுவது வெறும் வார்த்தை ஜாலமேயாகும். புதிய தொகுதிநிர்ணயக்குழு நிர்ணயிக்கப்பட்டாலும் அதற்கு திட்டவட்டமான வழிகாட்டல் வரையருக்காமல் சிறுபான்மை மக்களுக்கு உரிய பிரதிநிதித்துவம் ஏற்படுத்த படும் என்பது நடைமுறை சாத்தியமில்லை.

4 வாக்களிக்கும் முறை:-

தற்போதுள்ள வாக்களிக்கும் முறை வாக்காளர்களுக்கு ஓரளவிற்கு பழக்கமாகிவிட்டது. ஆனால் ஒரு மாவட்டத்தின் தொகுதிகளில் தோல்வி அடைந்தவர்களின் வாக்குகளைக் கூட்டி அதிலிந்து தகுதிகாண் தொகையைக் கண்டு விகிதாசார பிரதிநிதித்துவத்தை நிர்ணயம் செய்தல் பெரும் சிக்கலை ஏற்படுத்திவிடும். சிறுபான்மையினரும் சிறு கட்சியினரும் அங்கத்தவர்களை தெரிவு செய்து கொள்வதற்கு விகிதாசார முறையையே நம்பியிருக்க வேண்டியுள்ளது. தோல்வியடைந்த அங்கத்தவர் வாக்குகளைக் கூட்டி அதன் மூலம் விகிதாசார அங்கத்துவத்தை நிர்ணயம் செய்யவேண்டும் என்ற ஆலோசனை அவர்களுக்கு பாதிப்பை ஏற்படுத்தும் தேர்தல் முறையில் நீண்ட அனுபவம் உடையவர்கள் கூட இத்தகைய ஒரு முறையை எப்படி அறிமுகப் படுத்துவது என்று வியப்படைந்துள்ளனர். வாக்காளர்களும் தங்களுக்கு, விருப்பமான வேட்பாளரை எப்படி தெரிவு செய்வது என்பதில் திக்குமுக்காடி விடுவார்கள். உண்மையிலேயே இது பெரும்பான்மை கட்சிகளைப் பலப்படுத்துவதாகவே இருக்கும்.

மேலும் பல விமர்சனங்களும் செய்யப்பட்டுள்ளன.

தெரிவுக்குழுவினால் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட ஆலோசனைகள் சிறுபான்மை மக்களை பாதிக்க கூடியது என்று கூட்டிக்காட்டி அம்மக்களை பிரதிநிதித்துவப் படுத்தும் சகல சிறுபான்மை கட்சிகளும் எதிர்ப்புத் தெரிவித்துள்ளன.

நிறைவேற்று அதிகாரமுடைய ஜனாதிபதி முறை நாட்டின் அதிகாரங்களை ஜனாதிபதியிடம் குவித்து வைத்துள்ளது. ஜனாதிபதி முறையில் மாற்றம் செய்ய வேண்டும் என்று ஜனதா விழுக்கதி பெரமுனவும், ஜாதிக ஹெல உறுமயும் கூறிவந்த போதிலும் போர் பற்றிய எண்ணங்கள் மேலோங்கி இருக்கும் இந்த குழ்நிலையில் ஜனாதிபதியின் அதிகாரங்களைக் குறைப்பது உசிதமான காரியமல்ல என்று இவர்கள் தெரிவித்துள்ளனர். அதனால் இன்றைய காலகட்டத்தில் தேர்தல் முறை மாற்றம் என்பது, பேச்சளவிலும் அறிக்கைகள் அளவிலும் மாத்திரம் தான் இருக்கும் என்று பலர் கூட்டிக்காட்டியுள்ளனர்.

எப்படி இருந்த போதிலும் தேர்தல் முறை சீர்திருத்தம் அவசியம் என்பதில் ஏகோபித்த அபிப்பிராயம் நிலவுவதால் சிறுபான்மை மக்களுடைய பிரதிநிதித்துவத்தை உறுதி செய்வதற்கு தேர்தல் முறை எவ்வாறு அமைய வேண்டும் என்பது குறித்து கருத்துப் பறிமாற்றங்கள் இடம்பெற வேண்டிய தேவை உள்ளது. ஏற்கனவே இது சம்பந்தமாக முன்வைக்கப்பட்டிருக்கும் ஆலோசனைகளை அலசி ஆராய்ந்து விமர்சிப்பதோடு நின்று விடாமல் புதிய சீர்திருத்தங்களையும் ஆலோசனைகளையும் பற்றி சிந்திப்பது அவசியமாகும்.

இலங்கைத் தொழிலாளர் காங்கிரஸ் 50சத விகித விகிதாசாரப் பிரதிநிதித்துவத்துடன் ஒவ்வொரு வாக்காளர்களுக்கும் 2 வாக்குகள் என்ற ஆலோசனையை முன்வைத்துள்ளது. இந்தக் கருத்து ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரசும் இலங்கைத் தொழிலாளர் காங்கிரசும் இணைந்து தெரிவித்துள்ள அறிக்கையில் அடங்கியுள்ளது. ஆயினும் இவ்வாறான ஒரு நடைமுறை அவர்களால் முன் மொழியப்பட்ட போதிலும் மாவட்ட ரீதியாக எத்தகைய பெறுபேறுகள் மலையக மக்களுக்கு கிடைக்கும் என்பதில் முன்னர் நடந்த தேர்தல் முடிவுகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட புள்ளிவிபரங்களுடனான ஒரு ஆய்வறிக்கை வெளியிடப்படவில்லை.

மலையக மக்கள் முன்னணி நாட்டை 150 தனி அங்கத்தவர் தொகுதிகளாகப் பிரிக்க வேண்டும் என்றும் அதில் 10 தொகுதிகள் மலையகத் தமிழர்குரிய தொகுதிகளாக இருக்க வேண்டும் என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளது. மலையக மக்கள் முன்னணி கொடுத்திருக்கும் அறிக்கையில் மலையகத் தமிழர்களுக்கு தனி அங்கத்தவர் தொகுதி மூலம் 10 அங்கத்தவர்களும் விகிதாசார அங்கத்தவர் 6 உறுப்பினருக்கும் இடம் ஒதுக்க வேண்டும் என்பதாகும். தொகுதிகள் எவ்வாறு அமைய வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டிருந்தாலும் எல்லா மக்கட் தொகை புள்ளி விபரங்களுமே உத்தேச அடிப்படையிலேயே முன்வைத்துள்ளனர். ஓரிரண்டு புள்ளி விபரங்கள் பிரதேச செயலகப் பிரிவுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தாலும் மற்றும் சில வெறும் உத்தேச அடிப்படையில் வரையறுக்கப்பட்டுள்ளன. கொள்கை கோட்பாட்டளவில் இத்தகைய ஆலோசனைகள் பாராட்டத் தக்கவையாக இருந்தாலும் இதனுடைய நடைமுறைச் சாத்தியம்

மிகவும் குறைவாகவே உள்ளது. மலையக மக்கள் முன்னணி இது பற்றி மேலும் விரிவாக ஆராயும் என்று நம்பலாம்.

சில இடங்களில் செறிவாகவும் ஏனைய இடங்களில் செறிவு குறைவாகவும் காணப்பட்டாலும் அதே நேரத்தில் ஒரே அடையாளம் உடையவர்களாயுள்ள ஒரு இனப் பிரிவுக்கான அதிகாரப் பகிர்வு ஏற்பாடுகள் மற்றும் தேர்தல் முறை சீர்திருத்தம் தொடர்பான விடயங்களில் பல்வேறு கருத் தரங்குகளையும் கலந்துரையாடல்களையும் சமூக நிலை மாற்ற மன்றம் கடந்த மூன்று வருடங்களாக நடத்தி வந்துள்ளது. இந்த கருத்தரங்குகள் மற்றும் கலந்துரையாடல்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு சமூக நிலை மாற்ற மன்றத்தினால் அதிகாரப் பகிர்வு சம்பந்தமாக தயாரிக்கப்பட்ட அறிக்கைகள் நூல் வடிவில் வெளிவந்துள்ளது.

தேர்தல் முறை சீர்திருத்தம் பற்றி சமூக நிலமாற்ற மன்றம் நடத்திய கருத்தரங்குகளில் மலையகத்தை சார்ந்த பல்வேறு அமைப்புகள், அறிஞர்கள் பங்கு கொண்டு கருத்துக்களை முன்வைத்துள்ளனர்.

சிறுபான்மை மக்கள் குறிப்பாக மலையக தமிழர், பிரதிநிதித்துவம் சம்பந்தமாக முன்வைக்கப்பட்டிருக்கும் பல்வேறு ஆலோசனைகளை ஒரு விமர்சன நோக்குடன் ஆராய்வது அவசியமாகும்.

அமைச்சர் தினேஷ் குணவர்தனவின் தலைமையில் இயங்கிய பாராளுமன்ற தெரிவுக்குழு சமர்ப்பித்த அறிக்கையின் சாராம்சத்தை மேலே குறிப்பிட்டிருந்தோம். தெரிவுக்குழுவின் ஆலோசனைப்படி விகிதாசார தொகுதி நிர்ணயம் மாவட்ட மட்டத்திலேயே இடம் பெற வேண்டும் என்பதாகும். மாவட்ட மக்கள் தொகையை அடிப்படையாகக் கொண்டு மலையகத் தமிழர்கள் செறிவாக வாழும் மாவட்டங்களில் நிர்ணயிக்கப்படும் விகிதாசார ஆசனங்கள் எத்தகைய முடிவுகளை கொண்டு வரும் என்பதை கவனமாக ஆராய வேண்டிய அவசியம் உள்ளது.

மலையக மக்களின் பிரதிநிதித்துவத்தையும் பொதுவாக சிறுபான்மை மக்கள் பிரதிநிதித்துவத்தையும் எப்படி உறுதி செய்வது என்பதைப் பற்றி நிறைய பேரம் பேச வேண்டியிருக்கும் என்பது நிச்சயம்.

இதர கட்சிகள் முன் வைத்திருக்கும் ஆலோசனைகள் குறிப்பாக அரசு சார்ந்த கட்சிகள் தெரிவித்திருப்பவைகளையும் கவனத்தில் எடுத்து அந்த ஆலோசனைகளையும், கருத்துக்களையும் உதாசீனம் செய்யாமல் அவர்கள் வரைந்துள்ள வட்டத்திற்குள்ளேயே சென்று மலையக தமிழ் மக்களின் பிரதிநிதித்துவத்தை எப்படி உறுதி செய்யலாம் என்று சிந்தித்துப் பார்ப்பது பயனுள்ளதாக இருக்கும்.

1978ம் ஆண்டு அரசியல் சீர்திருத்தத்தின் பின்னர் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட மாவட்ட ரீதியான விகிதாசார தேர்தல் முறைக்கு முன்னர் முழு இலங்கையும் 160 தேர்தல் தொகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டிருந்தது. அவற்றுள் பல அங்கத்தவர் தொகுதிகள் இருந்ததால் தெரிவு செய்யப்படும் அங்கத்தவர் தொகை 168 ஆக அமைந்திருந்தது. அரசாங்கம் இப்பொழுது முன்வைத்திருக்கும் 140 தொகுதிகள், 70 விகிதாசார பிரதிநிதித்துவம் என்கின்ற யோசனை கூட பழைய 160 தொகுதிகளை மாற்றியமைப்பது என்பதை மனதில் கொண்டு தான் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளது என்று கருதலாம்.

160 தொகுதிகள் என்று பிரிக்கப்பட்டபோது இந்த தொகுதி நிர்ணயத்திற்கும் அரசாங்க நிர்வாக பிரிவுகளுக்கும் இடையே எத்தகைய தொடர்பு இருந்தது என்பதை சமூக நிலைமாற்ற மன்றம் விரிவாக ஆராய்ந்துள்ளது. அது அரசு நிர்வாகப் பிரிவை அடிப்படையாகக் கொண்டு தான் செய்யப்பட்டுள்ளது என்பது தெளிவாகத் தெரிகிறது. 2 பிரதேச செயலகப் பிரிவுகளோ அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட பிரதேச செயலகப் பிரிவுகளையோ இணைத்து தான் ஒரு தேர்தல் தொகுதி நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சகல மாவட்டங்களிலும் இதே நிலைதான். எதிர் காலத்திலும் இந்த யதார்த்த நிலைமை அனுசரிக்கப்படும் என்று நம்பலாம். மத்திய அரசின் நிர்வாகப் பிரிவுகளாவன. (1) மாவட்டம் (2) பிரதேச செயலகப் பிரிவுகள் (3) கிராம சேவகர் பிரிவுகள் என்பவையாகும்.

பாராளுமன்ற அங்கத்தவர் தொகையை 225க்கு மேல் அதிகரிக்காமல் 140 தொகுதி பிரதிநிதிகள், 70 மாவட்ட விகிதாசார பிரதிநிதிகள் 15 தேசியப்பட்டியல் பிரதிநிதிகள் என்பது தான் தெரிவுக்குழுவின் சிபாரிசு.

140 தொகுதிகள் நிர்ணயம் செய்யப்படும் போது 70 விகிதாசார அங்கத்தவர்கள் இருப்பார்கள். இந்த 70 விகிதாசார அங்கத்தவர்களின் தொகையை பல்வேறு மாவட்டங்களுக்காக வகுக்கப்படும் போது 54 சதவிகிதம் மலையகத் தமிழ் மக்களைக் கொண்ட நுவரெலியா மாவட்டத்தில் மாத்திரம் தான் மலையகத் தமிழர் விகிதாசார அங்கத்துவம் மூலம் ஆசனங்களைப் பெற முடியும். விகிதாசார பிரதிநிதித்துவத்தை 110 ஆக கூட்டினால் எத்தகைய மாற்றம் ஏற்படும் என்பது ஆராயப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும். நுவரெலியாவிற்கு அடுத்த படியாக அதிக இந்திய வம்சாவளி மக்களைக் கொண்ட பதுளையில் இப்பொழுது 9 அங்கத்தவர்கள் இருக்கிறார்கள். 110 என்கின்ற விகிதாசார கணக்குப் படி பதுளைக்கு 4 விகிதாசார அங்கத்துவம் தான் ஒதுக்கப்படும். இதில் 20 சதவிகிதத்துடன் மாவட்டத்தின் பல்வேறு பகுதிகளில் வாழும் இந்திய வம்சாவளித் தமிழ் மக்களுக்கு பிரதிநிதித்துவம் கிடைப்பது துர்லபமே. ஏனவே தொகுதி அடிப்படையில் பதுளையில் மலையகத் தமிழரின் பிரதிநிதித்துவத்தை உறுதி செய்ய முடியுமா என்பது சிந்திக்கப்பட வேண்டிய விடயம்.

முன்னர் நடைமுறையில் இருந்த 160 தொகுதிகளை 140 ஆக மாற்ற வேண்டும் என்றால் அவற்றில் உள்ள சில தொகுதிகளை ஒன்றிணைத்து அவற்றை இரட்டை அங்கத்தவர் தொகுதியாகவோ அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட அங்கத்தவர் கொண்ட தொகுதியாகவோ மாற்றல் செய்ய முடியும். அப்படி மாற்றும் பொழுது புதிதாக உருவாக்கப்படும் அந்தத் தொகுதியின் அங்கத்தவர் எண்ணிக்கையை முன்னிருந்த தொகையை விட அதிகரிக்கலாம். இதற்கு ஆதாரமாக சோல்பரி திட்டம் முதற் கொண்டு அதற்குப் பின்னரும் கூட பல முறை வலியுறுத்தப்பட்ட ஒரு கருத்துண்டு அதாவது, ஏதாவது ஒரு தொகுதியில் கணிசமான அளவு சிறுபான்மையினர் இருந்தால் அவர்களின் பிரதிநிதித்துவத்தை உறுதி செய்வதற்காக தொகுதி மக்கள் எண்ணிக்கை அளவை குறைத்துக் கொள்ளலாம் என்பதாகும். அப்படியென்றால் இரண்டு தொகுதிகளை இணைத்து அதை மூன்று அங்கத்தவர் தொகுதியாக மாற்றலாம் மூன்றாவது அங்கத்தவர் கட்டாயமாக அந்தத் தொகுதியில் உள்ள சிறுபான்மையினராக இருக்க வேண்டும் என்ற நியதியையும் ஏற்படுத்தலாம். உதாரணமாக பசறை ஹாலியெல்ல ஆகிய இரண்டு

தேர்தல் தொகுதிகளையும் ஒன்றிணைத்து ஒரு புதிய தொகுதியை ஏற்படுத்த முடியும். வேறு விதமான மாற்றங்களையும் செய்யமுடியும்.

அரசியல் யாப்பு விதிகளின் படி ஒவ்வொரு மக்கள் கணக்கெடுப்பு (census) நடத்தி முடிந்த பின்னர் தொகுதி நிர்ணய ஆணைக்குழு ஒன்று அமைத்து புதிய மக்கள் தொகையையும் அவர்களுடைய பரம்பலையும் கவனத்தில் கொண்டு தொகுதி நிர்ணயம் செய்யப்பட வேண்டும். 1976 ம் ஆண்டு தான் இந்த அடிப்படையில் ஒரு தொகுதிநிர்ணய ஆணைக்குழு செயற்பட்டது. அந்த ஆணைக்குழு நாட்டை 160 தொகுதிகளாக பிரித்து அவற்றுள் பல அங்கத்தவர் தொகுதி என்பதால் வரையறுக்கப்பட்ட 160 தொகுதிகளில் இருந்து 168 அங்கத்தவர்களைத் தெரிவு செய்ய ஏற்பாடாகியது.

ஐக்கிய தேசிய கட்சி உட்பட பல அரசியல் கட்சிகள் சுட்டிக் காட்டியிருப்பதை போல தொகுதி நிர்ணயம் முழு நாட்டிலும் மக்கள் கணக்கெடுப்பு (census) க்குப் பின்னர் தான் இடம்பெற முடியும்.

1976க்குப் பின்னர் தொகுதி நிர்ணய ஆணைக்குழு ஒன்று செயல்படவில்லை. எனவே முன்னர் வரையறுக்கப்பட்ட 160 தொகுதிகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு தான் தேர்தல் முடிவுகள் இன்று கூட வெளியிடப்படுகின்றன.

இலங்கை தொழிலாளர் காங்கிரஸ் ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் இணைந்து முன்வைத்த ஆலோசனைகளில் பாராளுமன்ற மொத்த அங்கத்தவர் தொகையை 225 ஆக வைத்து கொண்டு 110 பேரை விகிதாசார முறையிலும் 110 அங்கத்தவர்களை தொகுதி வாரியாகவும் தெரிவு செய்ய வேண்டும் என்றும் 5 ஆசனங்கள் சிறு கட்சிகளுக்காக ஒதுக்கப்பட வேண்டும் என்று தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. இதை நாம் பதுளை மாவட்டத்தை உதாரணமாக கொண்டு பார்த்தால் பதுளைக்குப் 9 ஆசனங்களே கிடைக்கும் இந்த 9 ஆசனங்களில் 5 ஆசனங்கள் தொகுதி வாரியாகவும் 4 ஆசனங்கள் மாவட்ட விகிதாசார அடிப்படையிலும் ஒதுக்கப்படலாம். அல்லது 6 தொகுதி ஆசனங்கள் 3 மாவட்ட விகிதாசார ஆசனங்கள் என்றிருக்கலாம்.

மொத்த 9 ஆசனங்களை வைத்துக் கொண்டே மலையகத் தமிழரின் பிரதிநிதித்துவத்தை உறுதி செய்ய முடியுமா அல்லது ஆசனங்களின் எண்ணிக்கையை அதிகரித்து ஒரு ஏற்பாட்டை செய்ய வேண்டுமா? என்பது சிந்திக்கத் தக்கது. தெரிவுக் குழு முன் வைத்திருக்கும் ஆலோசனைகளில் 15 ஆசனங்கள் தேசியப் பட்டியலுக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதால் அதிலிருந்து ஓரிண்டு ஆசனங்களை இதற்காக பயன் படுத்த முடியுமா என்று சிந்திக்கலாம்.

சமூக நிலைமாற்ற மன்றம் தேர்தல் முறை சம்பந்தமாக நடத்திய பல்வேறு கருத்தரங்குகளில் இந்த விடயங்கள் விரிவாக ஆராயப்பட்டன. தொகுதி முறையும் விகிதாசாரமும் கலந்த தேர்தல் முறை அதிலும் கூடிய தொகுதிகளையுடைய தேர்தல் முறைக்கு அதிகம் ஆதரவு இருப்பதால் சில புதிய உத்திகளை கையாளாமல் நியாயமான பிரதிநிதித்துவத்தை சகல பிரிவினருக்கும் உறுதி செய்ய முடியாது.

சமூக நிலைமாற்ற மன்றம் நடத்திய கருத்தரங்குகளில் உருவாக்கப்பட்ட ஆலோசனைகள் வரைபடங்களோடும் அட்டவணைகளோடும் கீழே தரப்பட்டுள்ளன.

சீந்தனைக்கு சில குறிப்புகள்:-

நாடற்றவர் பிரச்சினை தீர்க்கப்பட்டு அனைத்து இந்திய வம்சாவளி தமிழ் மக்களும் பிரஜாவுரிமை பெற்றுவிட்டாலும் நீண்டகாலமாக தேசிய நீரோட்டத்தில் இருந்து ஒதுக்கப்பட்டிருந்த காரணத்தினால் இந்திய வம்சாவளித் தமிழ் மக்களுக்கு அரசின் மூலம் கிடைக்கக் கூடிய சேவைகளும் அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகளும் இன்னும் வந்தடையவில்லை. பிறப்புச் சான்றிதழ், இறப்புச் சான்றிதழ், திருமணப் பதிவுச் சான்றிதழ் பெரும்பாலானோர் பெற்றுக் கொள்ளாமல் இருக்கின்றார்கள். ஆயிரக்கணக்கானவர்களுக்கு தேசிய அடையாள அட்டை இல்லை. இதனால் அவர்கள் எத்தனையோ சிரமங்களுக்கு ஆளாகிறார்கள். முன்னேற்றம் தடைப்படுகின்றது. மேலும் இதர மக்களுக்கு அரசின் மூலம் கிடைக்கும் சேவைகள் இந்திய வம்சாவளித் தமிழ் மக்களுக்கு கிடைப்பதில் பல

இடையூறுகள் உள்ளன. பொதுவாக பிரஜைகள் என்ற முறையில் தங்களுக்கு அரசின் மூலம் கிடைக்க வேண்டிய சேவைகளை இந்திய வம்சாவளித் தமிழ் மக்கள் குறிப்பாக தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு சென்றடைவதில்லை. அமூல் நடத்துவதிலுள்ள பலவீணத்தினாலும் போதிய அளவு நிர்வாகக் கட்டமைப்பு, இல்லாததினாலும் ஏற்கனவே ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட அபிவிருத்தி திட்டங்கள் நடைமுறைக்கு வராத அவல நிலை உள்ளது.

புத்தாயிர அபிவிருத்தி இலக்கு (Millenium Development Goals) ஒன்றை நிர்ணயித்து 2020ம் ஆண்டிற்குள் ஒவ்வொரு நாடும் சில இலக்குகளை அடைய வேண்டும் என்று ஐ.நா சபை அபிவிருத்தி அமைப்பு திட்டம் வகுத்துள்ளது. இலங்கையைப் பொறுத்தவரையில் இத்தகைய இலக்கை அடைய தடையாக இருப்பது பெருந்தோட்டப் பகுதிகளில் அபிவிருத்தி மிகவும் பின்தங்கியிருப்பதே காரணம் என்று அடையாளம் காணப்பட்டுள்ளது. இதை நிவர்த்தி செய்வதற்காக ஐ.நா. அபிவிருத்தி அமைப்பு (U.N.D.P.) பெருந்தோட்ட மக்கள் அபிவிருத்திக்காக ஒரு தேசிய நடைமுறைச் சட்டத்தை (National Action Plan) தயாரிக்க உதவியது. இந்த திட்டத்தை தயாரிப்பதற்கு சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சுகளின் உயர் உத்தியோகஸ்தர்களும் மற்றும் துறைசார்ந்த அறிஞர்களும் நிபுணர்களும் சமூக ஆர்வலர்களும் உதவினார்கள்.

இந்த திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டு பல மாதங்கள் ஆகிவிட்ட போதிலும் அதை முன்னெடுத்துச் செல்ல உரிய நடவடிக்கைககள் மேற்கொள்ளப்படவில்லை. இப்பொழுதுசம்பந்தப்பட்ட அமைச்சுகளின் நிறைவேற்றுத் திறனை, இயலுமையை அபிவிருத்தி (Capacity Building) செய்யவும் அவசியமான நிறைவேற்று நிர்வாக அமைப்புகளை வலுமப்படுத்தவும் ஐ.நா அபிவிருத்தி அமைப்பு (U.N.D.P.) தானாகவே முன்வந்துள்ளது.

இந்திய வம்சாவளி மக்கள் மத்தியிலே இருந்து ஒட்டுமொத்தமாக 10 அங்கத்தவர்கள் இன்று பாராளுமன்றத்திலே உள்ளனர். இவர்களில் இரண்டு பேர் அமைச்சரவை அமைச்சர்கள் பிரதியமைச்சர்கள் ஏழு பேர். ஒருவர் பாராளுமன்ற பிரதிக்குழுக்களின் தலைவர். இரண்டு அமைச்சரவை அமைச்சர்களுக்கும் முக்கியமான

பொறுப்புக்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. இதே போல் பிரதியமைச்சர்களுக்கும் பொறுப்புக்களும் நிதி ஒதுக்கீடுகளும் உண்டு. இது தவிர ஜனாதிபதியின் விசேட ஆலோசகராக இந்திய வம்சாவளித் தமிழர் ஒருவர் நியமிக்கப்பட்டுள்ளார். அவருக்கும் அபிவிருத்தி திட்டங்களுக்காக நிதி ஒதுக்கீடப்பட்டுள்ளது. இது தவிர மத்திய மாகாணத்தில் ஒரு இந்திய வம்சாவளித் தமிழர் அமைச்சராக உள்ளார். மத்திய ஊவா சப்பிரகமுவ மேல் மாகாணங்களில் இந்திய வம்சாவளி மாகாண சபை அங்கத்தவர்கள் உள்ளனர். நுவரெலியா, அம்பேகமுவ ஆகிய பிரதேச சபைகளின் தலைவர்கள் இந்திய வம்சாவளித் தமிழர். இது தவிர புசல்லாவை பகுதியில் உள்ள ஒரு பிரதேச சபையில் இந்திய வம்சாவளித் தமிழரே தலைவராக இருக்கிறார். இரண்டு நகர சபைகளின் தலைவர்கள் இந்திய வம்சாவளித் தமிழர்கள். கொழும்பிலும் கூட இந்திய வம்சாவளித் தலைவர் ஒருவர் பிரதி மேயராக இருக்கிறார். மாகாண சபை உள்ளூர் ஆட்சி மன்ற பிரதிநிகள் உள்ளனர். இதற்கு முன் இத்தகைய ஒரு நிலை இருந்ததில்லை. இதைத் தவிர தோட்டப் புறங்களில் பாரிய அபிவிருத்தித் திட்டங்களை மேற்கொள்ள தேசிய செயற் திட்டமும் தயாரிக்கப்பட்டு அது அமைச்சரவை அங்கீகாரத்தையும் பெற்றிருக்கின்றது. பாரிய அபிவிருத்தித் திட்டங்களை முன்னெடுத்துச் செல்லவும் கல்வி துறையிலும் சமூக அபிவிருத்தியிலும் பல முன்னேற்றங்களைக் காணவும் சாத்தியக் கூறுகள் ஏற்பட்டுள்ளன.

இந்திய வம்சாவளித் தமிழர் நாட்டின் நான்கு பிரதான இனப்பிரிவினரில் ஒரு பிரிவினராவர். 1911ம் ஆண்டு இடம்பெற்ற மக்கள் கணக்கெடுப்பின் (Census) பின்னர் ஒவ்வொரு கணக்கெடுப்பிலும் இந்திய தமிழர் என்ற பதத்தின் கீழ் இவர்கள் அடையாளப்படுத்தப்பட்டுள்ளனர். மக்கட் தொகை ஆவணங்களிலும் இதர அரசாங்க ஆவணங்களிலும் “இந்தியத் தமிழர்” என்கின்ற பதமே வழக்கில் இருந்து வருகிறது. ஆனால் இப்பொழுது இந்திய வம்சாவளித் தமிழர் என்கின்ற சொல் அதிக அளவில் பயன்படுத்தப்படுகின்றது.

சர்வகட்சி மகாநாட்டு நிபுணர் குழுவுடன் நடைபெற்ற பேச்சுவார்த்தைகளின் போது இந்த விடயம் கலந்துரையாடலுக்கு

எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது. இதன் விளைவாக நிபுணர் குழுவும் சர்வகட்சி மகாநாட்டு தலைவர் பேராசிரியர் திஸ்ஸ விதானவும் இந்த விடயத்தில் அக்கறை காட்டியுள்ளனர். 2007 ம் ஆண்டு ஜனவரி 10ம் திகதி மகாநாட்டிற்கு சமர்ப்பித்த ஆலோசனைகளில் முக்கியமானதொன்றாக இந்திய தமிழர்களுடைய தனித்துவ அடையாளத்தையும் அவர்கள் நாட்டின் பிரதான சமூகங்களில் ஒன்றாக இருப்பதையும் பேராசிரியர். திஸ்ஸ விதாரண குறிப்பிட்டிருக்கிறார். தனது அறிக்கையில் அவர் இவ்வாறு சிபாரிசு செய்துள்ளார்.

பேராசிரியர்
திஸ்ஸ
விதாரண

“இலங்கை அரசியல் யாப்பில் இலங்கை நாடு சிங்களவர், இலங்கை தமிழர், இஸ்லாமியர், இந்திய தமிழர் மற்றும் இதர மக்கள் பிரிவினர்களை கொண்டமைந்த நாடு என வர்ணிக்கப்படும். நாட்டின் ஒவ்வொரு மக்கட் பிரிவினருக்கும் தங்கள் மொழியை அபிவிருத்தி செய்யவும், தங்கள் கலாச்சாரத்தை மேம்படுத்தவும், தங்கள் வரலாற்றை பாதுகாத்து பேணவும் உரிமையுண்டு. அத்துடன் அரச அதிகாரத்தில் பங்குபற்றவும், தகுந்த பிரதிநிதித்துவம் பெறவும் உரிமையுண்டு. இவையாவும் உறுதிப்படுத்தப்படும் போது அனைவரும் இலங்கையர் என்ற அடையாளத்திற்கு எவ்வித பாதிப்பும் ஏற்படாது பாதுகாக்கப்படும்.....” (The people of Sri Lanka shall be described in the constitution as being constituted by the Sinhala, Sri Lankan Tamil, Moor, Indian Tamils and other constituent people of Sri Lanka. The right of every constituent people to develop its own language, to develop and promote its culture and to preserve its history and the right to its due share of state power including the right to due representation in each divisions in government shall be recognized without in anyway weakening the common Sri Lankan identity....)

சர்வ கட்சி மகா நாட்டிற்கு ஆலோசனை கூறுவதற்காக அமைக்கப்பட்ட நிபுணர் குழுவும் இந்த விடயம் சம்பந்தமாக தனது சிபாரிசுகளைச் செய்துள்ளது.

இந்திய வம்சாவளித் தமிழரின் தனித்துவ அடையாளத்தையும் அவர்களின் முக்கியத்துவத்தையும் அவர்களுக்கு தேவையாக அதிகாரப் பகிர்வு அமைப்புகள், அனைத்து மட்டங்களிலும்

பிரதிநிதித்துவம் போன்ற விடயங்களை உறுதிப்படுத்திக்கொள்ள சர்வகட்சி மகாநாட்டின் போது செய்யப்பட்ட இந்த சிபாரிசுகள் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவையாகும்.

நிபுணர் குழுவினாலும் சர்வகட்சி மகாநாட்டுத் தலைவராலும் செய்யப்பட்டுள்ள சிபாரிசுகளை முன்னெடுத்துச் செல்ல இந்திய வம்சாவளி மக்கள் பிரதிநிதிகளுக்கு சந்தர்ப்பமிருக்கிறது. முற்றுமுழுதுமான சட்டரீதியான ஏற்பாடுகளை உடனடியாக செய்ய முடியாவிட்டாலும் ஒரு அடித்தளத்தை அமைக்க இப்பொழுதிருந்தே முயற்சிகளை மேற்கொள்ள முடியும்.

1931ம் ஆண்டு அரச சபைக்கு இரண்டு (Sate council) இந்திய வம்சாவளிப் பிரதிநிதிகள் தெரிவு செய்யப்பட்டனர். அவர்களுள் ஒருவரான திரு. பெரிசுந்தரம் அமைச்சராக தெரிவு செய்யப்பட்டிருந்தார். தேசிய நீரோட்டத்தில் இந்திய வம்சாவளி மக்கள் இணைந்து கொள்வதற்கான ஒரு திருப்பு முனையாக இது அமைந்திருக்கலாம். ஆனால் இதற்கு மாறாக இந்திய வம்சாவளி மக்களின் அரசியல் செல்வாக்கை படிப்படியாக குறைத்து இலங்கை சுதந்திரமடைந்த உடனேயே பாரபட்சமான சட்டங்கள் இயற்றப்பட்டு .முழு சமூகமும் தேசிய நீரோட்டத்தில் இருந்து ஒதுக்கப்பட்டது. நீண்டகாலம் நாட்டில் நடைபெற்ற பல்வேறு அபிவிருத்திகளின் பலன் இந்திய வம்சாவளி தமிழ் சமூகத்திற்கு கிடைக்கவில்லை.

1939ம் ஆண்டு இந்திய வம்சாவளி தமிழ் மக்களின் வக்காளர் தொகை கூடிய போது திட்டமிட்ட பாரபட்சமான நடவடிக்கைகள் மூலம் அவர்களின் வாக்காளர் எண்ணிக்கை குறைக்கப்பட்டது. 1943 ம் ஆண்டு C.W.W கன்னங்கரா திட்டத்தின் மூலம் இலவச கல்வி அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட போது தோட்ட பாடசாலைகள் அத்திட்டத்தில் இருந்து ஒதுக்கப்பட்டன. இவ்வாறு சகல அபிவிருத்தி திட்டங்களிலும் இந்திய வம்சாவளியினர் ஒதுக்கப்பட்டனர்.

இப்பொழுது நிலைமை மாற்றமடைந்துள்ளது. இந்திய வம்சாவளியினர் உரிமைகள் பற்றி பெரும்பான்மை மக்கள் மத்தியில் செல்வாக்கு பெற்றிருக்கும் அனைத்து அரசியல் கட்சிகளுமே நாடற்றவர் பிரச்சினை தீர்வுக்கு ஆதரவளித்துள்ளன. ஒரு காலத்தில் மிகத்

தீவிரமாக இந்திய வம்சாவளித் தோட்டத் தமிழர்களுக்கெதிராக பிரச்சாரங்கள் மேற்கொண்ட ஜே.வி.பி தனது நிலைப்பாட்டை மாற்றிக் கொண்டுள்ளது. ஒரு இந்திய வம்சாவளித் தமிழரை ஜே.வி.பி பாராளுமன்ற அங்கத்தவராக தேசிய பட்டியலில் நியமித்துள்ளது. 1943ம் ஆண்டு இந்திய வம்சாவளி மக்களின் வாக்காளர் தொகை குறைக்கப்பட்டாலும் 1947ம் ஆண்டு நடைபெற்ற தேர்தலில் அவர்களால் 7 பேரை பாராளுமன்ற அங்கத்தவர்களாக தெரிவு செய்ய முடிந்தது. இந்திய வம்சாவளித் தமிழ்ப் பிரதிநிதிகள் தெரிவு செய்யப்படாத பல தொகுதிகளில் அவர்களுடைய வாக்குகள் தெரிவு செய்யப்படுபவர்களைத் தீர்மானம் செய்வதற்கு முக்கியமாயிருந்தது. சோல்பரி ஆணைக்குழுவின் அனுமானப் படி 101 அங்கத்தவர் கொண்ட பாராளுமன்றத்தில் 14 இந்திய வம்சாவளித் தமிழ்ப் பிரதிநிதிகள் தெரிவு செய்யப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

அரசியல் போட்டா போட்டிகளினால் இந்திய வம்சாவளி மக்கள் பிரதிநிதிகளிடம் முரண்பாடு நிலவினாலும் இது பெருந்தோட்ட பகுதிகளுக்கான தேசிய அபிவிருத்தித் திட்டங்களை பாதிக்காத வகையில் நடந்து கொள்ள முடியும். சில விடயங்களில் பொதுவான கருத்துக்களையும் இணைந்து செல்லும் தன்மையையும் வளர்த்துக்கொள்ள முடியும். எப்படியிருந்த போதிலும் அனைவரும் அபிவிருத்தியிலும் சமூக மேம்பாட்டிலும் அதிக கவனத்தை செலுத்த வேண்டிய ஒரு முக்கியமான காலகட்டத்தில் நாம் இன்றுள்ளோம். இந்திய வம்சாவளித் தமிழர் சமூகத்தில் உயர் கல்வி பெற்றவர்களின் தொகையும் மற்றும் பல்வேறு வகைகளில் சமூகத்தில் முன்னேற்றம் கண்டவர்களின் தொகையும் அதிகரித்திருக்கிறது. மேலும் இந்த பிரிவினர்களிடையே தங்கள் அடையாளத்தைப் பற்றிய ஒரு உணர்வும் சமூக முன்னேற்றத்தில் அக்கறையும் ஏற்பட்டிருக்கின்றது. இதை ஆக்க பூர்வமான முறையில் ஒன்று திரட்டி முழு சமூகமும் ஒற்றுமையுடன் இயங்க வேண்டுவதற்கு சிறப்பான ஒரு சூழ்நிலை உருவாகியுள்ளது.

கடந்த மூன்று தசாப்தங்களில் உலகத்தில் பெரும் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. கோளமயமாக்கள் (Globalizations) முற்றிலும் ஒரு புதிய நிலையை உலகத்தில் தோற்றிவித்துள்ளது. நாட்டுக்

குள்ளேயும் வெளியேயும் மக்கள் குடி பெயர்ந்து தொழில் புரிய செல்வது மிக வேகமாக அதிகரித்து வருகிறது. உலக நாடுகளிடையே பல்வேறு வகைகளில் பரிமாற்றங்கள் கூடியுள்ளன. இந்த மாற்றங்கள் இந்திய வம்சாவளித் தமிழர் வாழ்விலும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது. உலக நாடுகளிடையே வளர்ந்து வரும் தொடர்புகளையும் சிந்தனை மாற்றங்களையும் உணர்ந்து அதை இந்திய வம்சாவளித் தமிழ் சமுதாயம் பயன்படுத்திக்கொள்ள முடியும்.

இந்திய வம்சாவளி சமுதாயத்தில் செல்வாக்கு பெற்றுள்ள அனைத்துப் பிரிவினரும் ஒன்று கூடி இந்த விடயங்களை பற்றி கலந்துரையாடுவது காலத்தின் ஒரு முக்கிய தேவையாகும்.

பதுளை மாத்தளை கண்டி நுவரெலியா இரத்தினபுரி, கேகாலை, ஆகிய மாவட்டங்களில் பிரதேச செயலகப் பிரிவுகளின் வரை படங்களும் இனப்பரம்பல் அட்டவணையும் தரப்பட்டுள்ளன.

பதுளை மாவட்டத்தில் 15 பிரதேச செயலகப் பிரிவுகள் உள்ளன. பிரதேச செயலகங்களில் உள்ள இனப்பரம்பல் அட்டவணையில் உள்ளது. 1976க்கு முன்னிருந்த 160 தேர்தல் தொகுதிகளின் அடிப்படையில் பதுளை மாவட்ட தொகுதி விபரங்களும் தரப்பட்டுள்ளன இந்த தேர்தல் தொகுதிகள் அனைத்தும் ஒரு பிரதேச செயலகப் பிரிவை அடிப்படையாகக் கொண்டோ அல்லது ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட பிரதேச செயலகப்பிரிவுகளை இணைத்தோ தான் உருவாக்கப்பட்டன. இது போன்று இதர மாவட்டங்களுக்கும் விபரங்கள் தரப்பட்டுள்ளன.

அரசாங்கம் முன்வைத்திருக்கும் கலப்புத் தேர்தல் முறை ஆலோசனையில் 140 தேர்தல் தொகுதியாக நாடு பிரிக்கப்பட வேண்டும் என்று கூறப்படுகிறது. இப்படி செய்வதற்கு ஒப்புதல் பெறப்பட்டாலும் அப்படி செய்யும் போது சிறுபான்மை மக்களின் குறிப்பாக இந்திய வம்சாவளி மக்களின் பிரதிநிதித்துவத்தை எவ்வாறு உறுதிசெய்யலாம் என்ற விடயம் பற்றி சிந்திக்க வேண்டியுள்ளது.

இந்த அடிப்படையில் மேல் குறிப்பிட்ட மாவட்டங்களின் நிலைமை எவ்வாறு இருக்கும் என்பதைப் பற்றிய சில கருத்துக்கள் முன்வைக்கப்படுகின்றன.

பிரிக்கப்படும் தொகுதி அடிப்படையில் தொகுதி முறை மூலமாக இந்திய வம்சாவளியினர் பிரதிநிதித்துவம் பெற எத்தகைய வாய்ப்புக்கள் உள்ளன என்பதை மாவட்ட ரீதியாக பார்க்கலாம்.

பதுளை

பதுளை மாவட்டத்தில் பசரை, லுனுகல ஹாலிஎல ஆகிய மூன்று பிரதேச செயலகப் பிரிவுகளையும் ஒன்றிணைத்து ஒரே தேர்தல் தொகுதியாக்கினால் இனப்பரம்பல் கீழ் கண்டவாறு இருக்கும்

	மொத்த மக்கள் தொகை	தமிழ் மக்கள் தொகை
பசரை	49,190	19,780
லுனுகல்	33,078	17,953
ஹாலிஎல்	87,476	23,318
மொத்தம்	169,745	61,051

இதில் இரண்டு தேர்தல் தொகுதிகள் அடங்கும் (1976க்கு முன்னிருந்த 160 தொகுதிகளில்)

இதை இப்பொழுதிருக்கும் இரண்டு அங்கத்தவர்களோடு இன்னொன்றையும் சேர்த்து மூன்று அங்கத்துவ தொகுதியாக்கலாம். அப்பொழுது 1 தமிழர் தெரிவு செய்யப்படும் வாய்ப்பு ஏற்படும்

இதே போல் அப்புத்தளை பிரதேச செயலக பிரிவையும் ஹல்துமுல்ல பிரதேச செயலக பிரிவையும் ஒன்றினைத்து அதை 3 அங்கத்தவர் தொகுதியாக்கலாம். இப்பொழுது இரண்டு அங்கத்தவர்கள் தான் இருக்கிறார்கள்.

	மொத்த மக்கள்	தமிழர்
அப்புத்தளை	50,735	19,595
அல்தமுல்ல	38,223	17,720
மொத்தம்	88,958	37,315

மாத்தளை மாவட்டம்

பதுளை மாவட்டத்தைப் போல் மாத்தளையில் செய்ய வாய்ப்பில்லை இங்கே இந்திய வம்சாவளி மக்கள் பிரதிநிதித்துவத்தை உறுதி செய்வது என்றால் மாவட்டத்திற்குரிய விகிதாசார அங்கத்துவத்தை இரண்டு அங்கத்தவர்களால் கூட்டி ஒரு அங்கத்துவத்தை இந்திய வம்சாவளித் தமிழருக்கும் மற்றையதை முஸ்லிம்களுக்கும் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யலாம்.

கண்டி மாவட்டம்

கண்டியில் நாவலப்பிட்டிய பிரதேச செயலகப் பிரிவையும் உடபலாத்த பிரதேச செயலகப் பிரிவையும் இணைத்து மக்கள் தொகை பின்வருமாறு இருக்கும்

	மொத்த மக்கள்	தமிழர்
உடபலாத்த	86,145	19,944
நாவலப்பிட்டிய	57,362	22,837
மொத்தம்	143,507	42,781

இதை மூன்று அங்கத்துவ தொகுதிகளாகக் கிளவியும் ஒரு தமிழர் தெரிவை உறுதி செய்வது கடினம். ஒதுக்கீடு மூலம் இதை செய்ய முடியும். அதே நேரத்தில் விகிதாசார ஆசன ஒதுக்கீடு மூலமும் கண்டியில் ஒரு இந்திய வம்சாவளி பிரதிநிதிகள் தெரிவு செய்யலாம். அதாவது தொகுதித் தேர்தலிலோ விகிதாசாரத் தேர்தலிலோ அதிக பட்சம் வாக்குப் பெறும் இந்திய வம்சாவளித் தமிழ் வேட்பாளர் அங்கத்தவராக தெரிவு செய்யப்படலாம்.

கிரத்தினபுரி மாவட்டம்

இந்த மாவட்டத்தில் தமிழ் மக்கள் செறிவாக உள்ள தொடர்ச்சியான பிரதேச செயலகப் பிரிவுகள் கிரத்தினபுரி, பலாங்கொடை, இம்புள்பேயாகும்.

புழைய தொகுதி கணக்கின் படி இந்த மூன்று பிரிவுகளும் கிரண்டு தேர்தல் தொகுதிகளாகும். இவற்றை இணைத்து மூன்று அங்கத்துவ தொகுதிகளாகக் கிளவியும் ஒரு தமிழர் தெரிவு செய்யப்படும் வாய்ப்பு மிகக் குறைவாகும். எனவே விகிதாசார ஒதுக்கீடு அடிப்படையில் இங்கே ஒரு அங்கத்தவரை தெரிவுசெய்ய வாய்ப்பை உருவாக்கலாம்.

கேகாலை மாவட்டம்

தெரணியகல் தெகியோவிட்ட யட்டியந்தோட்ட ஆகிய பிரதேச செயலகப் பிரிவுகளில் தமிழர் கணிசமாக உள்ளனர். ஆனால் இவற்றை ஒன்றிணைத்து அங்கத்துவ தொகுதியை கூட்டினாலும்

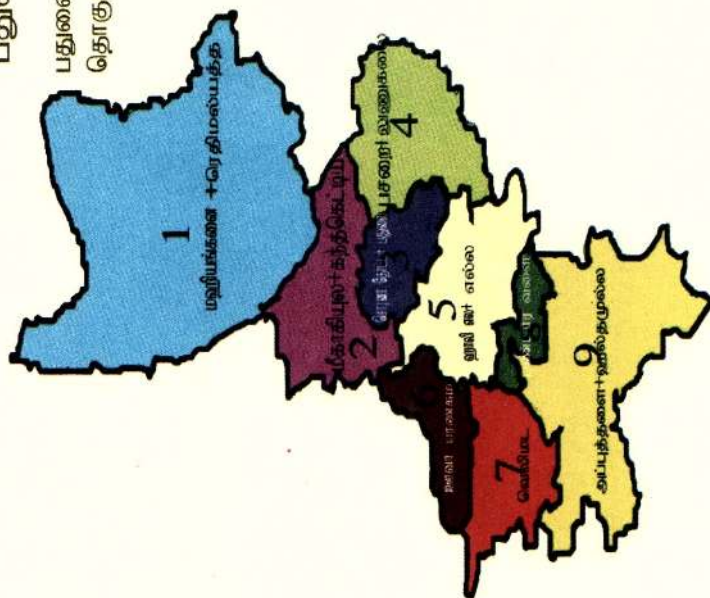

தமிழர் ஒருவரைத் தெரிவு செய்வதற்கு வாக்குகள் போதுமானதாக இல்லை. மாவட்டத்திற்குரிய விகிதாசார அங்கத்துவத்தைக் கூட்டி அதில் ஒன்றை இந்திய வம்சாவளித் தமிழருக்கு ஒதுக்கலாம்.

பொதுவாக மாவட்டங்களுக்கான விகிதாசார எண்ணிக்கையை கூட்டி அதிலிருந்து கணிசமாக ஆனால் சில இடங்களில் செரிவு குறைவாக வாழும் சிறுபான்மையினருக்கு ஒதுக்கீடு (Reservation) முறையை கையாள்வது சாத்தியமான ஒரு காரியமாகும்.

பதுளை மாவட்டம்

பதுளை மாவட்ட தேர்தல் தொகுதிகள்

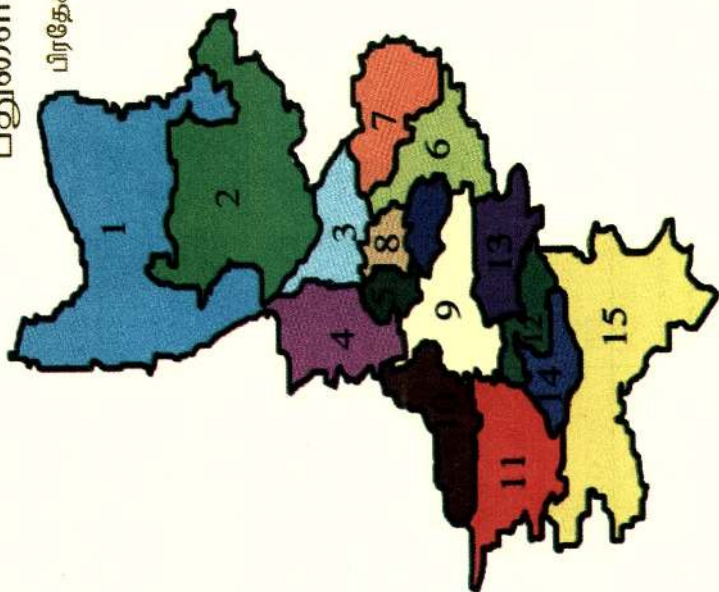

புதுளை மாவட்ட தேர்தல் தொகுதிகள்

இல	மாவட்டம்	சிங்களவர்	இலங்கை தமிழர்	இந்திய தமிழர்	இலங்கை சோனகர்	ஏனையோர்	மொத்தம்
01	மஹியங்கனை	111,092	188	46	1,685	49	113,060
02	கந்த கெட்டிய	37,456	309	2,746	533	39	41,144
03	புதுளை	67,313	4,087	14,416	6047	1,127	92,990
04	புதுறை	40,900	3,741	33,992	3,327	301	82269
05	ஹாலி எஸ்	83,644	7,558	33,917	4,709	542	130,370
06	ஊவா புனாகம	64,711	2,232	7,659	1,852	170	76,624
07	வெலிடட	68,293	3,117	8,582	14,143	264	94,399
08	பண்டாரவளை	43,651	3,399	9,804	2,914	5 01	60,269
09	அப்புதளை	47,684	4,950	32,373	3,588	363	88,958

பதுளை மாவட்டம்

பிரதேச செயலகப் பிரிவுகள்

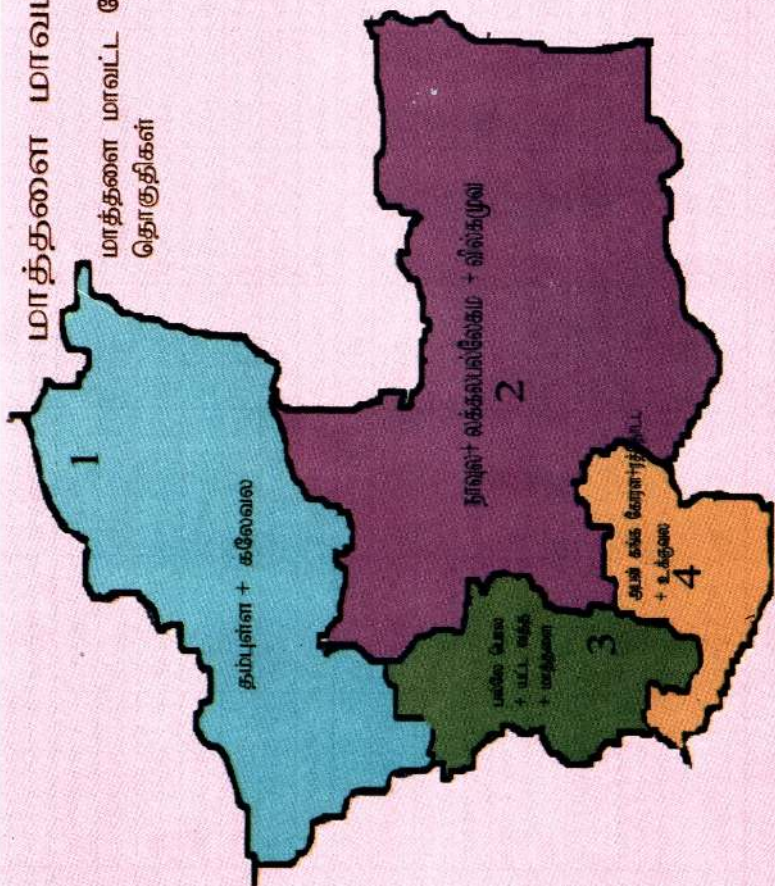

பதுளை மாவட்ட பிரதேச செயலகப் பிரிவுகள்

இல	மாவட்டம்	சிங்களவர்	இலங்கை தமிழர்	இந்திய தமிழர்	இலங்கை சோனகர்	ஏனையே ரர்	மொத்தம்
01	மழையங்கனை	65,522	86	10	1,643	40	67,301
02	ரெதமல்பத்த	45,570	102	36	42	9	45,759
03	மீனாகுபுல	16,402	207	2,010	12	19	18,650
04	கந்தகெட்டிய	21,054	163	736	521	20	22,494
05	செரணாதோட்டை	18,056	735	3,621	273	75	22,760
06	பசந்று	27,075	2,702	17,078	2,146	189	49,190
07	லுஹுகல்	13,833	1,039	16,914	1,181	112	33,079
08	பதுளை	49,257	3,352	10,795	5,774	1,052	70,230
09	ஹாலி-லல்	55,551	5,347	22,971	3,169	438	87,476
10	ஊவா புணகம்	64,711	2,232	7,659	1,852	170	76,624
11	வெலிமட	68,293	3,117	8,582	14,143	264	94,399
12	பண்டர வெளை	43,651	3,399	9,804	2,914	5 01	60,269
13	ஸல்	28,093	2,211	10,946	1,540	104	42,894
14	அபுத்தனை	27,690	2,370	17,225	3,130	320	50,735
15	ஹஸ்தமுல்ல	19,994	2,580	15,148	458	43	38,223
மொத்த மாவட்டம்		564,752	29,542	143,535	38,798	3,356	780,083

மாத்தளை மாவட்டம்

மாத்தளை மாவட்ட தேர்தல் தொகுதிகள்

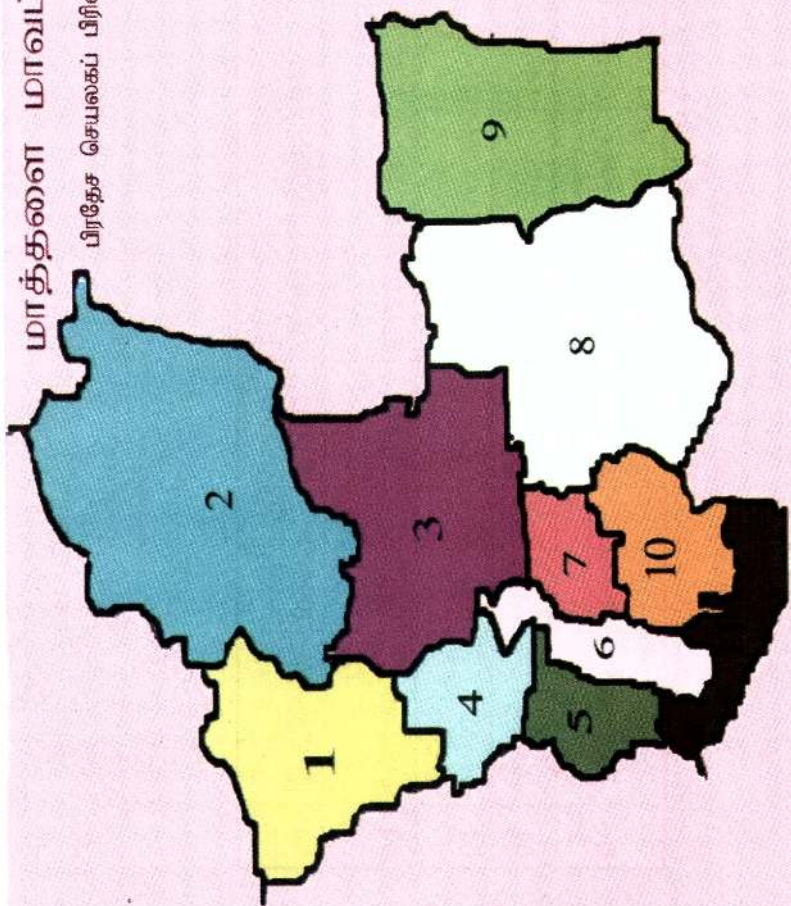

மாத்தளை மாவட்ட தேர்தல் தொகுதிகள்

இல	மாவட்டம்	சிங்களவர்	இலங்கை தமிழர்	இந்திய தமிழர்	இலங்கை சோனகர்	ஏனையோர்	மொத்தம்
01	தம்புள்ள	110,789	2,015	363	9,505	146	122,818
02	லக்கல் பல்லேகம	65,128	900	965	411	22	67,426
03	மாத்தளை	91,079	10,473	6,921	15,457	689	124,619
04	இரத்தோட்டை	86,583	10,932	15,244	13,089	617	126,465

மாத்தளை மாவட்டம்

பிரதேச செயலகப் பிரிவுகள்

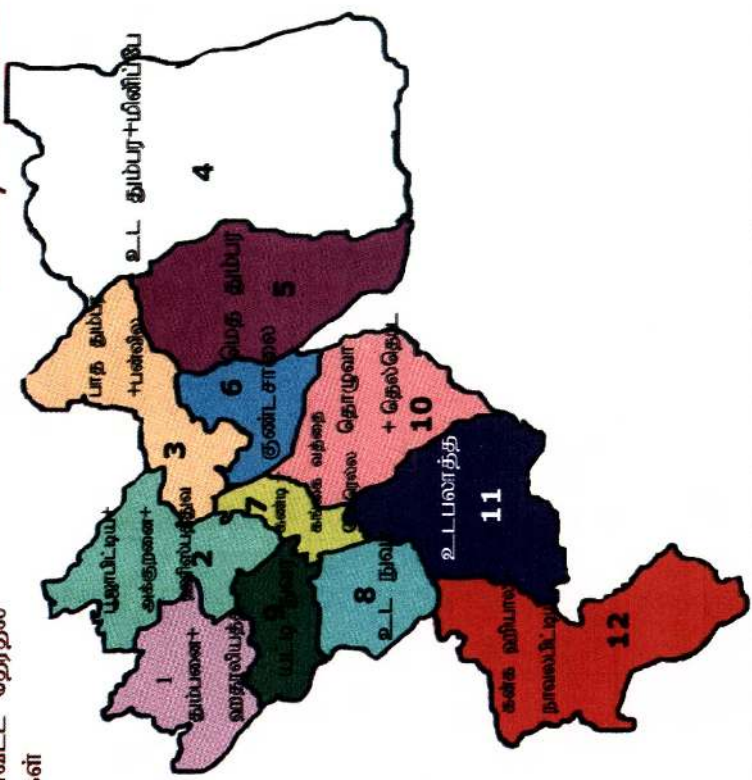

மாத்தளை மாவட்ட பிரதேச செயலகப் பிரிவுகள்

இல	மாவட்டம்	சிங்களவர்	இலங்கை தமிழர்	இந்திய தமிழர்	இலங்கை சோனகர்	ஏனையோர்	மொத்தம்
01	கலே வெல்ல	52,577	1,169	309	7,717	70	61,842
02	தும்புள்ள	58,212	846	54	1,788	76	60,976
03	நாணில	26,387	842	521	397	10	28,157
04	பல்லே யோல	25,232	549	772	958	9	27,520
05	யட்டவத்த	23,345	1,059	2,168	2,022	54	28,648
06	மாத்தளை	42,502	8,865	3,981	12,477	626	68,451
07	ஆம்மன் கங்கை கொடூரல்ல	11,304	1,857	2,293	55	6	15,515
08	லக்கல பல்லேகம	11,905	44	442	3	5	12,399
09	வில்கமுவ	26,836	14	2	11	7	26,870
10	இரத்தோட்டை	35,001	5,452	6,904	1,818	207	49,382
11	உக்குவெல	40,278	3,623	6,047	11,216	404	61,568
மொத்த மாவட்டம்		353,579	24,320	23,493	38,462	1,474	441,328

கண்டி மாவட்டம்

கண்டி மாவட்ட தேர்தல் தொகுதிகள்

கண்டி மாவட்ட தேர்தல் தொகுதிகள்

இல	மாவட்டம்	சிங்களவர்	இலங்கை தமிழர்	இந்திய தமிழர்	இலங்கை சோனகர்	ஏணையோர்	மொத்தம்
01	தூபுள	59,663	369	606	3,868	48	64,554
02	ஹில்பத்தலை	129,945	3,925	3,034	51,502	390	188,796
03	பாததம்பு	70,660	3,353	14,998	17,851	376	107,238
04	உடபுள	68,689	793	1,182	482	23	71,169
05	மேதம்பு	43,474	3,426	8,487	3,263	71	58,721
06	நுவல்சாலை	88,821	7,371	4,837	5,557	544	107,130
07	கண்டி, கங்கை வந்தை, கொடுவன்	118,523	12,766	9,223	16,548	3,570	160,630
08	ஊடபுள	72,563	1,589	1,386	23,243	454	99,235
09	யடபுள	87,146	1,384	2,061	7,037	207	97,835
10	தெல்தேட்டை	44,425	4,386	16,770	9,425	181	75,187
11	உடபுளத்த	48,683	6,690	13,054	17,155	563	86,145
12	நுவல்புள	6,6961	4,173	25,748	10,756	854	108,892
	மொத்த மாவட்டம்	947,900	52,052	103,622	168,049	7,405	1,279,028

கண்டி மாவட்டம்

பிரதேச செயலகப் பிரிவுகள்

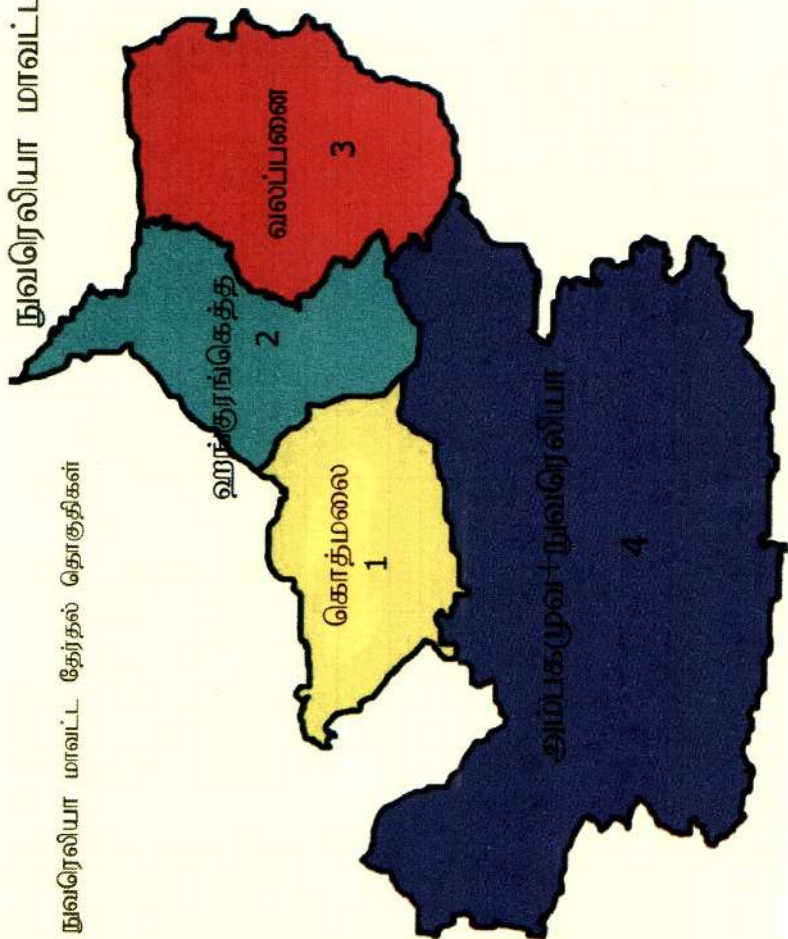

கண்டி மாவட்ட பிரதேச செயலகப் பிரிவுகள்

இல	மாவட்டம்	சிங்களவர்	இலங்கை தமிழர்	இந்திய தமிழர்	இலங்கை சோனகர்	ஏனையோர்	மொத்தம்
01	தாபா	32,655	194	122	2,438	38	35,447
02	முன்பட்டிய	44,041	494	1,202	8,384	51	54,172
03	அகத்தறை	17,160	2,038	1,434	34,971	141	55,744
04	பாதம்பர	60,720	2,369	477	16,689	303	80,558
05	பள்ளி	9,940	984	14,521	1,162	73	26,680
06	உடதம்பர	20,703	729	1,162	224	13	22,831
07	மலியே	47,986	64	20	258	10	48,338
08	மேதம்பர	43,474	3,426	8,487	3,263	71	58,721
09	கொள்காலை	88,821	7,371	4,837	5,557	544	107,130
10	கண்டி, கண்டி, வந்தை, கொழும்பு	118,523	12,766	9,223	16,548	3,570	160,630
11	ஹரிப்பாளையம்	66,744	1,393	398	8,147	198	78,880
12	ஹரகல்பிபத்த	27,008	175	484	1,430	10	29,107
13	யடமுலை	87,146	1,384	2,061	7,037	207	97,835
14	உடமுவர	72,563	1,589	1,386	23,243	454	99,235
15	கொழும்பு	32,476	1,489	9,057	2,171	77	45,270
16	பாத மொத்த	48,347	1,824	2,236	1,362	74	53,843
17	கொழும்பு	11,949	2,897	7,713	7,254	104	29,917
18	உடமுவர	48,683	6,690	13,054	17,155	563	86,145
19	கண்டி ஹரிப்பாளையம்	40,648	917	6,167	3,109	289	51,130
21	நல்லாட்டிய	26,313	3,256	19,581	7,647	565	57,362
	மொத்த மாவட்டம்	947,900	52,052	103,622	168,049	7,405	1,279,028

நுவரெலியா மாவட்டம்

நுவரெலியா மாவட்ட தேர்தல் தொகுதிகள்

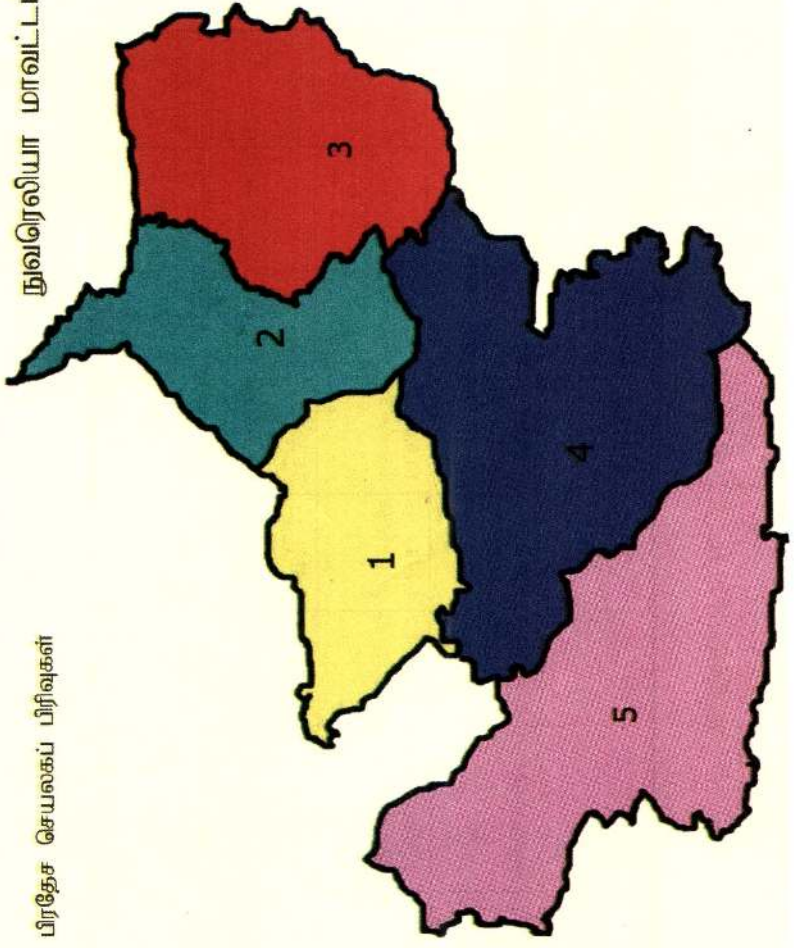

நுவரெலியா மாவட்ட தேர்தல் தொகுதிகள்

இல	மாவட்டம்	சிங்களவர்	இலங்கை தமிழர்	இந்திய தமிழர்	இலங்கை சோனகர்	ஏனையோர்	மொத்தம்
01	கொத்தமலை	50,177	3,541	37,282	6,324	185	97,509
02	ஹங்குள்கெத்தை	74,873	1,774	10,936	134	43	87,760
03	வலப்பனை	60,003	3,011	34,328	959	133	106,434
04	நுவரெலியா	89,558	37,740	273,284	9,138	2,177	411,897

நுவரெலியா மாவட்டம்

பிரதேச செயலகப் பிரிவுகள்

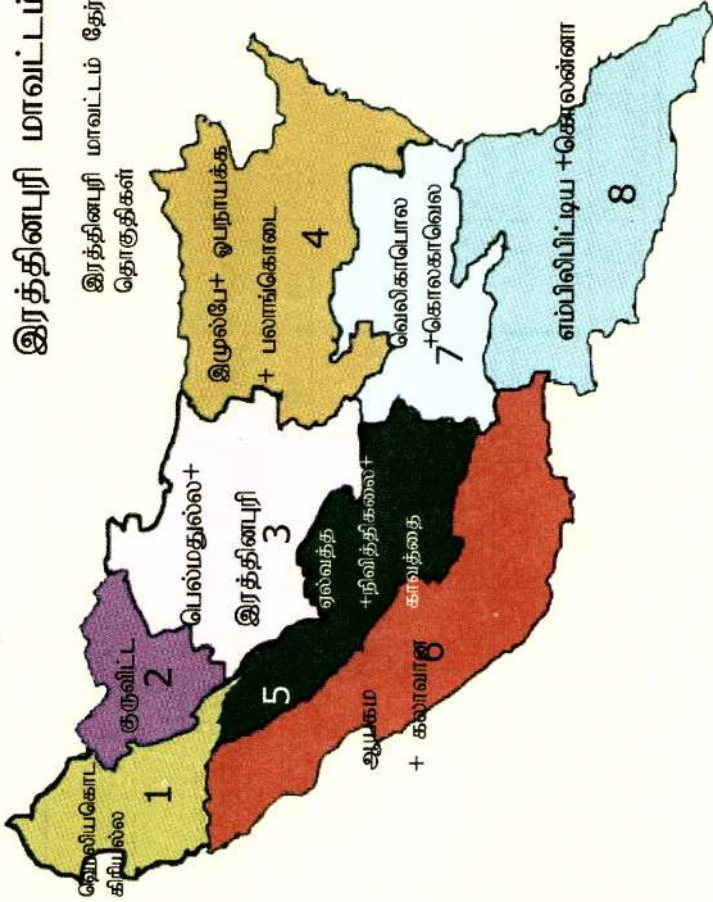

நுவரெலியா மாவட்ட பிரதேச செயலகப் பிரிவுகள்

இல	மாவட்டம்	சிங்க ளவர்	இலங்கை தமிழர்	இந்திய தமிழர்	இலங்கை சோனகர்	ஏனையோர்	மொத்தம்
01	கொத்தமலை	50,17 7	3,541	37,282	6,324	185	97,509
02	ஹங்குராங்கெத்தை	74,87 3	1,774	10,936	134	43	87,760
03	வலப்பனை	60,00 3	3,011	34,328	959	133	106,434
04	நுவரெலியா	44,29 3	26,336	131,222	5,311	1,028	208,190
05	அம்பகமுவ	45,27 5	11,404	142,062	3,827	1,149	203,717
	மொத்த மாவட்டம்	282,6 21	46,066	355,830	13,555	2,538	703,610

இரத்தினபுரி மாவட்டம்

இரத்தினபுரி மாவட்டம் தேர்தல் தொகுதிகள்

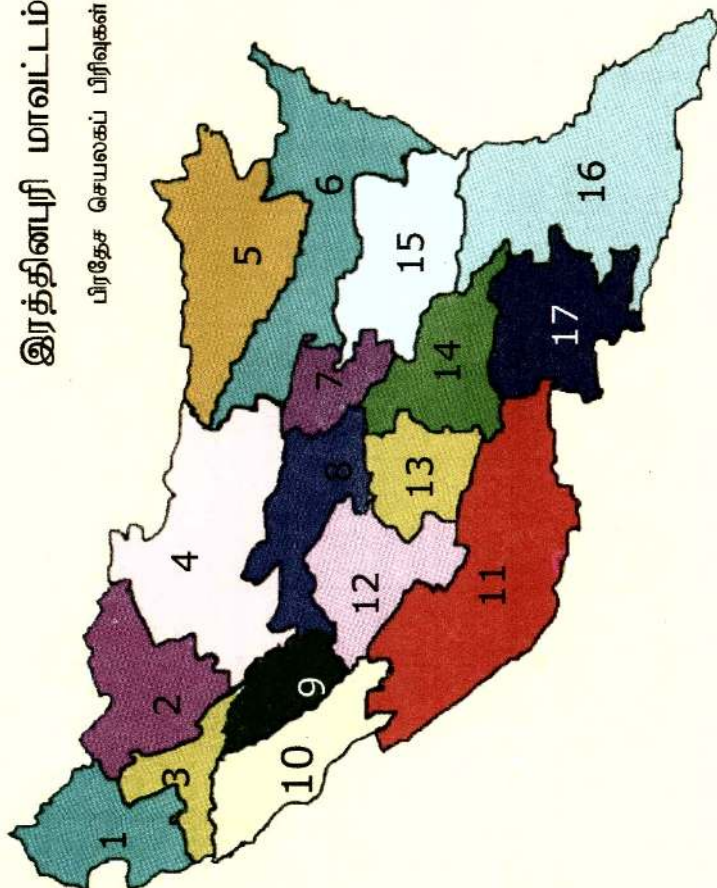

இரத்தினபுரி மாவட்ட தேர்தல் தொகுதிகள்

இல	மாவட்டம்	சிங்களவர்	இலங்கை தமிழர்	இந்திய தமிழர்	இலங்கை சோனகர்	ஏனையோர்	மொத்தம்
01	ஹூலிய கொட	87,996	498	3,051	3,063	143	94,751
02	குருவிட்ட	78,489	1,071	4,518	1,692	112	85,882
03	இரத்தினபுரி	163,190	10,415	20,067	60,64	453	200,189
04	பலாங்கொடை	131,382	4,845	16,122	5,484	561	158,394
05	நிவித்திகலை	114,240	5,739	15,866	1,762	255	137,882
06	கலவான்னா	65,603	2,040	9,471	90	112	77,316
07	வெலிகா பொல	82,617	3,257	9,815	2,440	96	98,225
08	கொலன்னா	158,500	875	3,681	75	125	163,256

இரத்தினபுரி மாவட்டம்

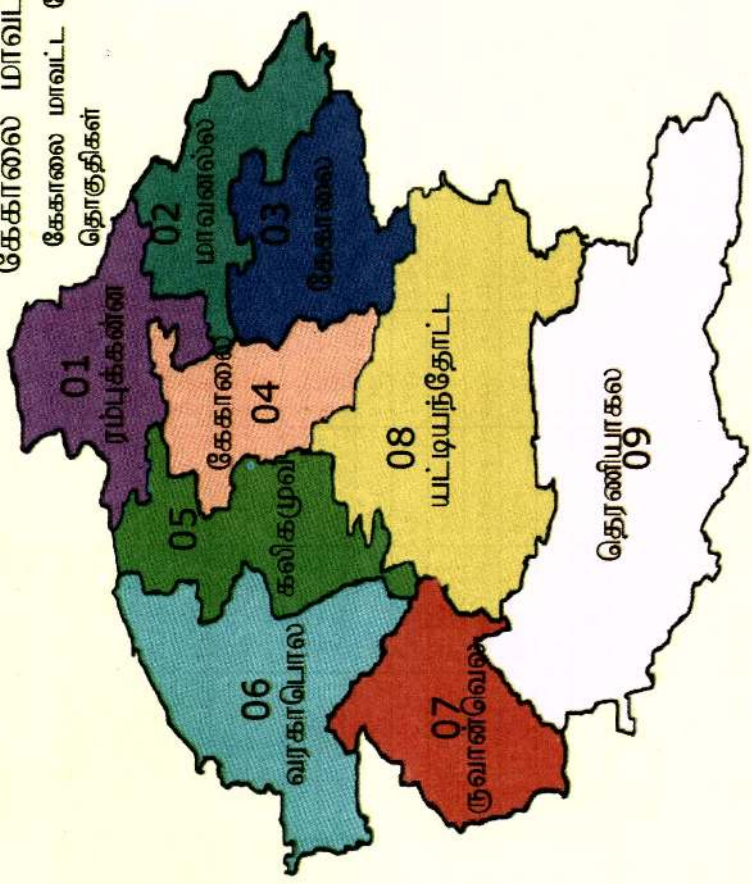
பிரதேச செயலகப் பிரிவுகள்

இரத்தினபுரி மாவட்ட தேர்தல் தொகுதிகள்

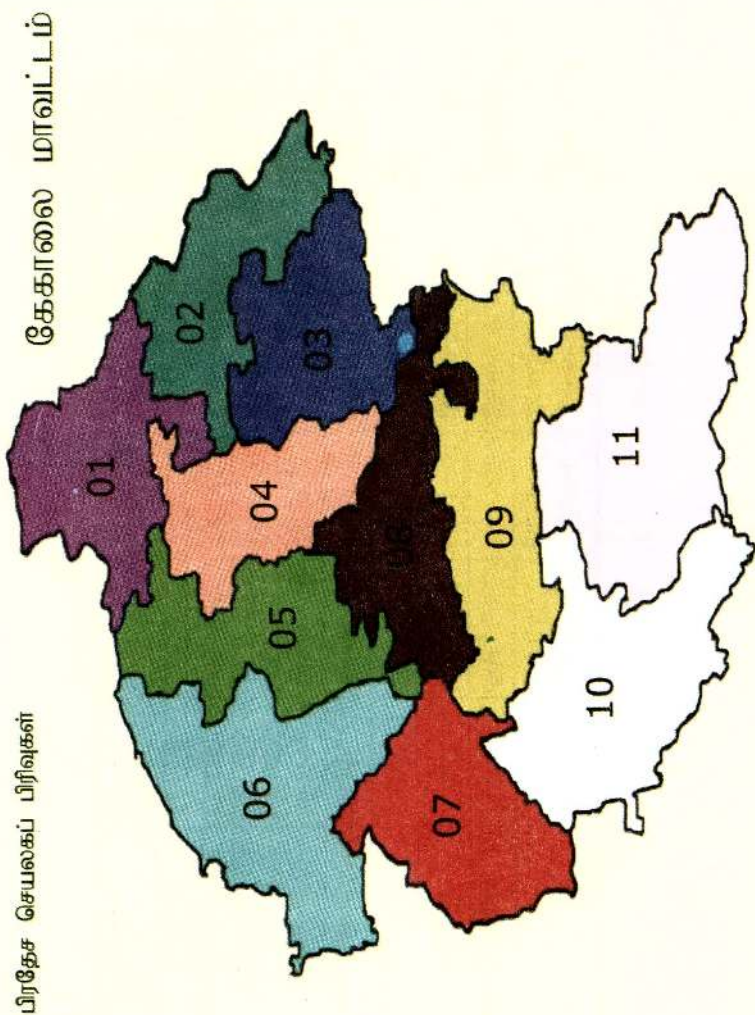
இல	மாவட்டம்	சிங்கனாவர்	இலங்கை தமிழர்	இந்திய தமிழர்	இலங்கை சோனகர்	ஏனையோர்	மொத்தம்
01	எட்டுவைய்கொட்டை	58,141	408	2,159	3,053	109	63,870
02	குருவிட்டை	78,489	1,071	4,518	1,692	112	85,882
03	சுரியல்லை	29,855	90	892	10	34	30,881
04	இரத்தினபுரி	89,489	6,104	13,710	5,633	287	115,223
05	இமுல்பே	46,961	1,188	7,217	72	183	55,621
06	பொன்னக்கொட்டை	61,104	3,037	7,642	5,176	344	77,303
07	ஒழுகாபக்க	23,317	620	1,263	236	34	25,470
08	பெரும்புள்ளி	73,701	4,311	6,357	431	166	84,966
09	பையத்த	34,227	640	1,350	89	16	36,322
10	ஆயாபடி	24,793	763	3,017	22	42	28,637
11	கலையாண்டி	40,810	1,277	6,454	68	70	48,679
12	நிளத்திகுலை	47,549	2,783	8,148	461	151	59,092
13	காலத்த	32,464	2,316	6,368	1,232	88	42,468
14	கோட்டி	53,858	3,087	9,659	2,437	82	69,123
15	கொண்டி	28,759	170	156	3	14	29,102
16	கொண்டி	119,184	158	66	68	87	119,563
17	கொண்டி	39,316	717	3,615	7	38	43,693
	மொத்த மாவட்டம்	882,017	28,740	82,591	20,690	1,769	1,015,807

கேகாலை மாவட்டம்
 கேகாலை மாவட்ட தேர்தல்
 தொகுதிகள்

கேகாலை மாவட்ட தேர்தல் தொகுதிகள்

இல	மாவட்டம்	சிங்கள வர்	இலங்கை தமிழர்	இந்திய தமிழர்	இலங்கை சோனகர்	ஏனை போர்	மொத்தம்
01	இரம்புக்கன்ன	72,269	664	340	2,545	107	75,925
02	மாவனெல்ல	71,572	900	617	26,839	264	100,192
03	ஆரநாயக்க	59,760	491	1,153	4,737	57	66,198
04	கேகாஸ்	83,747	1,599	986	1,004	301	87,639
05	கலிகழுவ	65,309	616	2,068	1,022	89	69,104
06	வரகாபொல	97,530	1,862	1,406	5,125	115	106,038
07	ருவான்னெல்ல	51,024	986	3,478	3,298	106	58,892
08	யட்டியந்தோட்டை	79,579	4,804	15,699	2,604	126	102,812
09	தேரணியகல்	93,875	2,986	18,455	3,245	165	118,726

கேகாலை மாவட்டம்

இல	மாவட்டம்	சிங்களவர்	இலங்கை தமிழர்	இந்திய தமிழர்	இலங்கை சானகர்	ஏனையர்	மொத்தம்
01	இரம்புக்கன்னி	72,269	664	340	2,545	107	75,925
02	மாவனல்ல	71,572	900	617	26,839	264	100,192
03	அரநாயக்க	59,760	491	1,153	4,737	57	66,198
04	கேகாலை	83,747	1,599	986	1,004	301	87,639
05	கலிகழுவ	65,309	616	2,068	1,022	89	69,104
06	வரகாபொல	97,530	1,862	1,406	5,125	115	106,038
07	ருவான்வெல்ல	51,024	986	3,478	3,298	106	58,892
08	புலத் சிங்கள	37,217	2,167	5,929	192	68	45,573
09	யட்டியாரந்தோட்டை	42,362	2,637	9,770	2,412	58	57,239
10	தெஹ்ரியோ விட்ட	59,419	2,713	8,540	3,186	133	73,991
11	தெரணியகல	34,456	273	9,915	59	32	44,735
	மொத்த மாவட்டம்	674,665	14,908	44,202	50,419	191	785,524

அரச சபைக்கு தெரிவு செய்யப்பட்ட இந்தியப் பிரதிநிதிகள்

பெரிகந்தரம் 1931-1936
(Barrister at Law)

எஸ்.பி.வைத்திலிங்கம்
1931-1947

ஐ. எக்ஸ். பெரைரா
1931-1947
(நியமன அங்கத்தவர்)

கே. நடேச ஜயர்
1931-1947

1947ம் ஆண்டு நடைபெற்ற தேர்தலில் தெரிவு செய்யப்பட்டவர்கள்

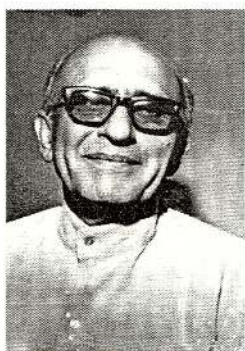
எஸ்.தொண்டமான்

கே.ராஜலிங்கம்

ஜி.ஆர்.மோத்தா

அ. அஸீஸ்

சி.வி.வேலுப்பிள்ளை

கே. குமாரவேல்

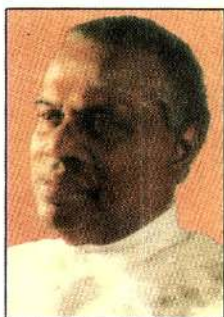

எஸ்.எம்.சுப்பைய்யா

டி. ராமானுஜம்

1947 முதல் இன்று வரை பல்வேறு கட்டங்களில் பாராளுமன்றத்தில்
அங்கம் வகித்தவர்கள்

எஸ்.தொண்டமான்

எம்.எஸ்.செல்லசாமி

பி.பி.தேவராஜ்

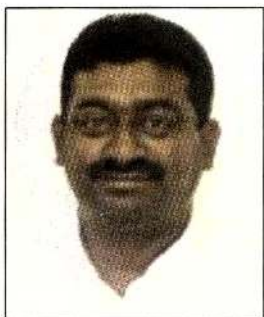
எம். சிவலிங்கம்

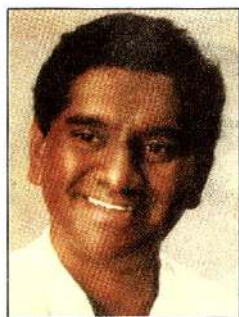
பி.சந்திரசேகரன்

டி.வி.சென்னன்

ஆறுமுகம் தொண்டமான்

ஆர்.யோகராஜன்

எஸ். சதாசிவம்

எஸ்.ராஜரட்ணம்

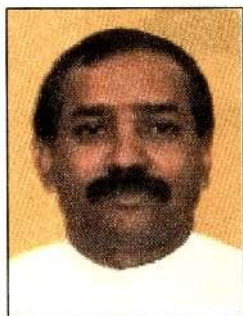
ஏ.எம்.டி. ராஜன்

மனோ கணேசன்

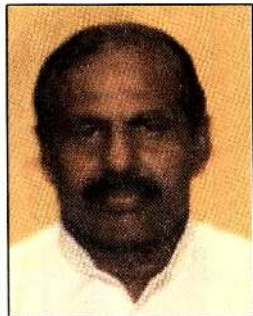
பெ. ராதாகிருஷ்ணன்

எம். சச்சிதானந்தன்

இ. வேலாயுதம்

எஸ் ஜெகதீஸ்வரன்

வி.புத்திரசிகாமணி

க.கனகராஜ்

ஆர்.சந்திரசேகரன்

எம். மாரிமுத்து

வி. கரேஷ் வடிவேல்

ராமலிங்கம்

பி.பி.தேவராஜ் சமூக நிலை மாற்ற மன்றத்தின் தலைவர். இந்திய வம்சாவளி மக்களின் அரசியல் விடயங்கள் சம்பந்தமாக அவர் ஆங்கிலத்தில் எழுதிய கட்டுரைகள் இலங்கையிலும், வெளிநாட்டிலும் பிரசுரமாகியுள்ளன. ஆங்கிலத்திலும், தமிழிலும் சரளமாகப் பேசவும் எழுதவும் திறமையுடைய திரு. பி. பி. தேவராஜ் பல சர்வதேச கருத்தரங்குகளில் பங்குபற்றி கட்டுரைகள் சமர்ப்பித்துள்ளார்.

2007ம் ஆண்டு கோலாலம்பூரில் நடைபெற்ற இந்திய வம்சாவளி மக்கள் மகா சபையின் (GOPIO) 9ஆவது மகாநாட்டில் அந்த அமைப்பின் சர்வதேச தலைவராகத் தெரிவு செய்யப்பட்டார்.

நீண்டகால அரசியல் அனுபவம் உடையவர். முன்னாள் பாராளுமன்ற உறுப்பினர். 1989 முதல் 1994 ம் ஆண்டு வரை இந்து கலாச்சார இராஜாங்க அமைச்சராக பணியாற்றியுள்ளார்.

எந்த விடயத்தையும் ஆழமாக ஆராய்ந்து பிறருடைய கருத்துக்கு மதிப்பளித்து ஆக்கபூர்வமான முறையில் கருத்துக்களைக் கூறும் பண்புடையவர்.

